

ÇİZGİ ÖTESİ

SAYI : 4

KARA HARP OKULU

MART '94

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ!

İÇİNDEKİLER :

Okul Komutanımızla Röportaj.....	3
Çanakkale Muharebeleri	9
Yrd.Doç.Dr. Yavuz ÖZGÜLDÜR	
Mustafa Kemal ve Çanakkale ...	14
Osman AKMAN	
Kitap	20
Oğuz YALÇIN	
Dişlerimizin Sağlığı	22
Diş.Tbp.Ütgm.Özlem ÜÇOK	
Diş.Tbp.Tgm.Alpay AKINCI	
Köklü Müzik	25
Sait GÖKGÖZ	
İletişemiyoruz Galiba	26
Sedad ARICAN	
Osmanlı'nın Harp Stratejisi	30
Serdar GÜLSOY	
Türkçeyi Özleştirelim Derken	36
Ahmet KIRGIZ	
Türkçe Pınarı	37
Öğ.Yzb. Süer EKER	
Güç ve Estetik	40
M.Turgut ÇALIŞKAN	
Harp Okulu'nda Ebru Sanatı ...	41
Kur.Kd.Yzb. Emin AKTAŞ	
Sevgili Harbiyeliler! (Söyleşi)..	42
Kr.Plt.Kur.Yb.Tuncay ÇAKAN	
Tuzak Sözcükler	44
Öğ.Kd.Ütgm. Hakan DILMAN	

YAYIN KOMİTESİ

GENEL YAYIN SORUMLUSU :

Yrd.Doç.Öğ.Kd.Alb.Yalçın GÜLBAŞ

İDARİ İŞLER :

Top.Kd.Yzb. Şeref BAYER

REDAKSİYON :

Öğ.Yzb.Süer EKER

GENEL BAŞKAN :Sedad ARICAN

GNL.BŞK.YRD. :Ünal BAYHAN

BİLGİSAYAR DİZ.:Adem TAŞKIN

ALAY SORUMLUSU :Serdar GÜLSOY

KOORDİNATÖR :K. İNALÖZ

H. Hilmi SANDAL

Rıza GÜL

Nihat TUTAN

Sait GÖKGÖZ

Erkan ERDOĞAN

Uğur AVCI

Ahmet KIRGIZ

FOTOĞRAFLAR :P.Er Yavuz ÖZKAN

Bu dergide yer alan hiçbir yazı ya da fikir Türk Silahlı Kuvvetleri'nin resmi görüşünü ifade etmez.

ÇİZGİ ÖTESİ'nden

Merhaba...

Evet , merhaba diyoruz ve bir kez daha merhaba diyebildiğimiz için mutluyuz.

Merhaba diyebilmek...Kolay gibi görünür, zordur ama aslında. Hele samimiyet ve içtenlik tüten , yüreğimizden bir parçayı koparıp verircesine sınırsız bir merhaba diyebilmek... Çizgi Ötesi size bu duygularla bir kere daha merhaba diyor.

Mart ayı getirdikleri itibariyle yoğun ve renkli . ay. Isınan havalar ve tabiatta görünen uyanışla baharın müjdecisi olan bu ay , son sınıf Harbiyeliler için merdivenin son basamakları demek. Şeker Bayramı ve bayramla gelen tatil de bu aya renk kattı. Yine bu ayın 18'inde Çanakkale Zaferi'ni kutladık ve bu vatan için canlarını veren aziz şehitlerimizi saygı ve şükranla andık.

Mart ayı Çizgi Ötesi için de şanslı bir ay oldu. Çünkü 13 Martta çıkan özel sayı ve elinizdeki sayıyla bir ayda iki defa sizlere ulaşabilme imkanı bulduk. Ayrıca teknik ekibimizin gayretleri sayesinde dergi tekniği açısından mükemmele bir adım daha yaklaşabildik sanıyoruz. Bundan sonra da daha kaliteli bir dergi için çabalarımız sürecektir.

Çizgi Ötesi Harbiye'nin sesi olmak amacıyla yola çıktı. Bu bakımdan tüm Harp Okulu Personeline hitap etmek istiyoruz. Komutanlarımızdan ve arkadaşlarımızdan gördüğümüz ilgi hedefe ulaşmada bizlerin en büyük dayanağı oluyor.

Merhaba ile başladık ve aynı içtenlikle yeniden buluşmak üzere " Hoşçakalın " diyoruz.

Büyük olmak için :

Hiç kimseye iltifat etmeyeceksin.

Hiç kimseyi aldatmayacaksın.

Ülke için gerçek amaç ne ise

Onu göreceksin , o hedefe yürüyeceksin.

Herkes senin aleyhinde bulunacaktır.

Herkes seni yolundan çevirmeye çalışacaktır.

Fakat sen buna dayanacaksın.

Önüne sonsuz setler yığılacaktır.

Kendini büyük değil

Küçük , zayıf , vasıtasız , hiç sayarak ,

Kimseden yardım gelmeyeceğine emin olarak

Bu setleri aşacaksın.

Bundan sonra da

Sana , büyüksün derlerse

Bunu söyleyenlere güleceksin.

K. ATATÜRK

HEDEFİMİZ DAHA İYİYE GİTMEK

Böyle bir söyleşiyi aslında geçen sayımızda yapmayı düşünmüştük. Ama bunun için müsait vakit ve ortamı ancak bu sayıda bulabildik. 13 Mart kutlamalarının hemen ertesi günü , Okul Komutanımız çok yoğun faaliyetlerine rağmen , bizi kırmayarak kabul etti. Biz de sizler adına , daha önceden belirlediğimiz konulardaki sorularımızı sorduk. Aşağıda bu sorulara verilmiş açık ve içten cevapları bulacaksınız.

ÇİZGİ ÖTESİ : Komutanım , 1993 Temmuz'unda Kara Harp Okulu Komutanlığına atandığınızda neler hissettiniz ve okuldaki ilk intibalarınız neler oldu ?

Tümç.Yaşar BÜYÜKANIT : Kara Harp Okulu'na komutanlık yapmak bir asker için mutlulukların en büyüğü. Çünkü biz bu okuldan mezun olduk. Öğrencilik yıllarımız burada geçti. İnsanın öğrencilik yıllarının geçtiği, askerliği öğrendiği bir müessesenin komutanı olması her şeyden önce hissi açıdan çok önemli. Benim şahsen, çok büyük onur duyduğum bir görev. Bu görevin bana verildiğini öğrendiğim zaman da bu hisler su yüzüne çıktı. Harp Okulu'na Komutanlık yapmak demek geleceğin Silahlı Kuvvetleri'ni teslim edeceğimiz subayları yetiştirmek demek. Bu tabii ki çok onurlu , ama aynı zamanda sorumluluğu da ağır bir görev. Bu onur, sorumlulukla paralel, çünkü komutan olarak sizden bekleneni vermek , Harp Okulu'nun hedeflerini gerçekleştirmek zorundasınız.

Ben Harp Okulu'nu , atanmamdan önceki yakın yıllarda görmedim. Ankara'da görev yaptığım daha önceki yıllarda burada çalışan değerli arkadaşlarım olmuş ve onları ziyarete gelmişim. Zaman zaman da Harp Okulu'ndaki çeşitli törenlere katılmışım. İlk geldiğimde beni en çok etkileyen husus, açıkça söyleyeyim: Harp Okulu'nda uygulanan akademik program oldu. Geleceğin subaylarına bilimsel bir taban veren böylesine mükemmel bir akademik programı bu boyutlarıyla bilmiyordum. İncelediğim zaman gerçekten çok iyi düzenlenmiş olduğunu gördüm. Kazandırılacak askeri niteliklerle birlikte, bu akademik programdan geçen subayın, 21. yy.'a , Türkiye standartlarına rahatlıkla ulaşabileceği hatta o standartların üzerine geçebileceği kanaatini taşıyorum.

12 senem askeri eğitim kurumlarında geçti. Yani ben okulculuğa yeni başlamadım. Buradaki tüm çalışmalar gibi , askeri okulların da birbiri ile koordineli çalışmaları vardı. 1983'ten beri bu sistemin içindeyim. Piyade Okulu'nda 5 yıla yakın görev yaptım. Harbiye'den gelen öğrencileri eğittik. Harp Akademilerinde 5 yıl öğretim üyeliği yaptım, kurmay subay yetiştirdim. Burada görev yapan subayları orada öğrenci olarak gördüm. Kuleli'de 3 sene komutanlık yaptım. Harp Okulu standartlarına uygun Harbiyeli adayları gönderdik buraya. Dolayısıyla okuldaki gelişmeleri çok yakından biliyorum. Esasen 1980'li yıllardan itibaren Silahlı Kuvvetler'de bir sistem anlayışı gündeme gelmiştir ; olaylara bir sistem bütünlüğü içerisinde bakma eğilimi... O tarihlerden beri askeri okullarda çok büyük değişiklikler oldu. Ve şu anda da sahip olduğu sistem anlayışı nedeniyle askeri okullar Türkiye'deki diğer eğitim kurumlarının önüne geçmiştir. Harp Okulu'ndaki akademik programdan etkilendim diyorum, ama bu tabii bir günde olmamıştır, uzun bir süreçtir. Bu süreç içerisinde devamlı bu sistem ile uğraşan alt ve üst kurumlarla ilişki içindeydim. Dolayısıyla buradaki gelişmeleri , Harp Okullarını bu programa götüren etkenleri çok yakından biliyorum. Sistem Mühendisliği çalışmaları yapılırken de yayımlanan bütün dokümanlar bana geldi. O zamanki okul komutanımız Korg. Doğu AKTULGA ile daha önce beraber çalışmıştık. Kuleli'yi kendisinden teslim aldım. Dolayısıyla bu konuları görüşme, tartışma imkanlarını çok buldum. Yani bir sürprizle karşılaşmadım.

ÇİZGİ ÖTESİ : Uzun yıllar Silahlı Kuvvetlerin eğitim kurumlarında görev yaptınız. Genel bir değerlendirme yaptığımızda size göre bu kurumların artıları ve eksileri nelerdir ? Okulumuzda bulunmasını arzu ettiğiniz temel özellikler nelerdir ?

Tüm. Yaşar BÜYÜKANIT :

Doğru... Çok güzel bir soru. Bunun için teşekkür ederim. Tabii askeri eğitim kurumlarının tamamını benim kritik etmem

mümkün değil. Böyle bir yetkim de yok. Profesyonel bir asker ve eğitim kurumlarında çok seneler harcamış bir kişi olarak, olayı yakından izliyorum. Bir kere genel değerlendirmem şu: Askeri eğitim kurumlarında eğitim kalitesinin grafiği hep yükselmektedir. Bu gün askeri eğitim kurumlarında geçen bazı uygulamalar, dışarıdaki

eğitim kurumlarına kavram olarak bile girmemiştir. Şöyle söyleyeyim; bu gün modern ölçme-değerlendirme sistemi sadece askeri eğitim kurumlarında vardır. Dışarıda, üniversiteler dahil, ortaöğretim kurumları dahil, hiçbir eğitim müessesesinde askeri okullarda uygulanan, ölçme-değerlendirme sistemi uygulanmaz. Çünkü o desteğe sahip değillerdir. Bilgisayar desteğine, optik okuyucu desteğine sahip değillerdir. Bugün bunun dersini veren üniversitelerde dahi, dersi verilir fakat kendi üniversitelerinde bu sistem uygulanmaz. Yani, birçok eğitim kurumunda sınav öğrenciyi ölçmek için yapılır. Halbuki ölçme-değerlendirme sistemi yalnız öğrenciyi ölçmek için değildir, eğitimi öğretimi, öğretmeni de ölçmek ve değerlendirmek gerekir. Bütündür bu. Bunu da bilgisayar desteği olmadan yapamazsınız. Bunu yapanlar yalnızca askeri öğretim kurumlarıdır.

Diğer bir konu. Eğitim sistemi bir bütündür. Eğitim yalnızca bir bilgiyi diğer bir kişiye nakletmek değildir. Dolayısıyla eğitim

sisteminin alt sistemleri vardır. Dışarıda bu alt sistemlerin kurulduğu okul da pek yoktur. Askeri okullarda bunların hepsi kurulmuştur. Nelerdir bunlar ? Mesela araştırma-geliştirme burada bir şubedir. Ölçme-Değerlendirme Kısmı ile Bilgi Toplama ve Yayım Merkezi; iletişimi sağlamak için kurulmuştur. Ondan sonra rehberlik hizmetleri, psikolojik danışma hizmetleri getirilmiştir. Bunlar hep çağdaş eğitim sisteminin vazgeçilmez alt unsurlarıdır. Bunların hepsi askeri liselerde

Harp okullarında, sınıf okullarında vardır. Bütün bu eğitim sisteminin her kademesinde sistemler kurulmuştur. Benim askeri eğitim kurumlarına baktığım zaman gördüğüm şey, süratle yükselen bir grafik. Çağdaş bir eğitim görüyorum. Program devamlı ölçülüyor, değerlendiriliyor ve sistemin geri beslemesi yapılıyor.

Bir gün bakıyorsunuz eğitim 3 saatten, tam güne çıkıyor. SBE'ne taburca gidilirken, bir de bakıyorsunuz ki, ikiye bölünüyor; taburun bir kısmı öğleden önce, bir kısmı öğleden sonra gidiyor. Bunlar kendi kendine olan şeyler değildir. Olaya işte hep bu sistem anlayışıyla baktığımızda, devamlı değerlendirip, sisteme geri besleme yapmanız mümkün olmaktadır.

Harp Okulu bu büyük sistemin vazgeçilmez temel taşlarından birisidir. Çünkü askeri eğitim sisteminin temelini subay oluşturur. O subayı da yetiştiren müessese burası olduğuna göre, burası temel bir unsurdur. Ne görüyorum? Ben şunu görüyorum: Bir kere Harp Okulu'nda eğitimin üç bacağı vardır. Bunlardan bir tanesi bilimsel bacak, bir tanesi askeri niteliklerin kazandırılması, üçüncüsü de beden yeteneğinin kazandırılmasıdır. Bu üç bacak yere saç ayağı gibi tam oturursa sonuç mükemmeldir. Bunlardan bir tanesi kısa kalırsa topallar, düşer, yıkılır gider. Şimdi bilimsel alt yapınız yeterince oluşturuldu kanaatini taşıyorum.

Yapılan 13 Mart etkinliklerinde Harbiyeliler o kadar güzel izahatlar verdiler ki , komutanlar büyük bir beğeniyle bunları izlediler. Bir sistem simülasyonu anlatırken , başka bir şey anlatırken Harbiyeliler ne kadar sağlam bir bilimsel alt yapıya sahip olduklarını sergilediler. Bu gerçektir , bizim okuduğumuz yıllarda , terminolojisini dahi bilmediğimiz şeyleri arkadaşlar şimdi yapıyorlar , anlatıyorlar. Dolayısıyla Harp Okulu'nun bilimsel bacağı sağlam bir yere oturmuş durumda. Beden yeteneğinde çok iyi bir seviyedeyiz , ama bizim hedefimiz daha iyiye ulaşmak. Bütün sahip olunan nitelikler , eğer beden yeteneği arzu edilen düzeyde değilse , heba olup gider, çünkü o bilgiyi taşıyacak , sağlam bir vücuttur. Atatürk'ün de dediği gibi " Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur. " Ne kadar güzel bir söz. Eğer vücut sağlam değilse o kafayı taşıyamaz ki. Yani bir gün uykusuzluğa dayanamayan bir askerin kafasında yeteri kadar bilgi olmuş ne çıkar. Bir gün sonra muhakeme kabiliyeti sıfıra iner. O bilgiyi kullanamaz. Bilgiyi kullanabilmesi için dayanıklılık şart. Bu yüzden bizim hedeflerimiz daha yükseklerde. Daha iyi olmak zorundayız. Bir de askeri nitelikler konusu var. Bunların üçü dengeli olmalıdır, yoksa bir taraf çöker. Bilimsel bir tabanı olmadan da olmaz , askeri eğitim de bir arayış içindedir. Görüyorsunuz bazı değişiklikler yapıyoruz. Biraz daha fazla askeri nitelikleri sizlere yükleyebilmek için yıl içi eğitimlerinizin buradaki şekli, komutanlığın onayı çerçevesinde değiştirildi. Tam güne çıkardık, ama akademik programa dokunmadık. Fedakarlığı yapan esasında benim. Komutanlık saatlerini verdim. Birlik komutanı inisiyatifini de kullanacak , bazen tam gün yaptırarak, bazen yarım gün , programa göre. Ama istedik ki Harbiyeli o gün başka bir şey düşünmesin , yalnız askerliği düşünsün. Atat programlarımızın tamamı yeniden ele alındı. Bu sene üçüncü sınıf Komando Eğitime başlayacak. Ve 4'ncü sınıfları daha fazla liderlik görevlerinde kullanmayı planlıyoruz. 4'ncü sınıf öğrencisini artık biz teğmenliğe adımını atmış , o eşikten içeri girmiş olarak görüyoruz ve liderlik konusunda yetişmeye ihtiyacımız olduğunu değerlendiriyoruz. Sizin ferdi yetenekleriniz olabilir , vardır. Ama liderlik konusunda eksisiniz olabilir düşüncesindeyiz. Küçük birlik liderliği konusunda , takım komutanı olarak , sınıf okullarına daha hazırlıklı gitmeniz arayışları içindeyiz. Bunun için ATAT programları da tamamen gözden geçirilmekte , belki bundan

sonra Menteş'e gidecek Harbiyeliler daha fazla yorulacaklar. Bundan eminim. Ama onların yorgunluğa karşı dirençleri olduğu kanaatindeyiz biz. Yalnız sonunda tatmin olacaklar , çünkü sıkıcı yapılan bir eğitim en bıktırıcı şeydir. Öyle değil mi ? Bir insan terleyebilir , suratı , yüzü , gözü toprağa bulanabilir ama gerçekten bir şeyi başarmışsa, bir güçlüğü yenmişse , o yorgunluk hemen atılır. Dediğim gibi , beden kabiliyetlerinde daha yüksek standartlara ulaşmanızda arayışlarımız var , mutlaka sağlayacağız. Bir de askeri niteliklerimizi daha güçlendireceğiz, özellikle liderlik yeteneklerimizi. Yalnız şunu da söyleyeyim, Harbiyelinin birçoğu sahip olduğu yeteneklerinin farkında değil, kendini tanımıyor. Sizin SBE notlarınızı aldım, baktım. Bütün Harbiye'de 750 tane Rambo var. Evet 750 tane Rambo var. Yani A+ almış. O notu almak gerçekten zor. Ama o kişiler kendini tanımıyor , Rambo olduklarının farkında değiller. Neden , çünkü yapıyorlar, notu alıyorlar. Vücudunu tanımıyor ve kendisinin neleri yapmaya muktedir olduğunu bilmiyor. A+ alanların hepsine silahları verin Rambo olurlar. Yalnız öyle olabilmesi için ona birşey eklemeniz lazım : Dövüşçü ruhunu. Bir insan çok güçlü kuvvetli olabilir. Ama ruhunda dövüşçülük yoksa başarılı olamaz. İşte bizim hedeflerimizden bir tanesi , kendisini tanımayan bu arkadaşlara kendilerini tanıtmak. Neler yapabildiklerini görecekler. Daha fazla atış yapacaklar , daha güç eğitimlerden geçecekler ve o zaman ben bunu yapabiliyorum diyecekler. 400 m. sürünme yapmayan bir insan, vücudunu tanıyamaz. Ama mesela 50-100 m. sürdüğü zaman , bunu yapabildiğini gördüğü anda o ruh kendiliğinden gelecektir. Ayrıca o dövüşçü ruhun geliştirilmesi için hazırlıklarımızı tamamladık. SBE'de bazı yeni uygulamalar da getirdik. Mesela , iki tarafı lastikli dövüş sopaları hazırlanıyor şu anda. Bunlar dünyanın çeşitli yerlerinde vardır. Kask giyeceksiniz ve birbirinizi yere devirmeye çalışacaksınız. Boks eldivenleri hazırlanıyor, boks yapacaksınız , çünkü bunlar insandaki o dövüşçü ruhunu geliştirir. Bir taraftan bilimsel yapı tamamlanırken , o bilimsel yapıyı dövüşçü ruhu olan muharip bir insanın üzerine yüklediniz mi , işte o insan müthiş bir şey olur.

ÇİZGİ ÖTESİ : Komutanım bu anlattıklarınıza binaen eğitim ve öğretimin çalışmadığını dengenin sağlandığını söyleyebilir miyiz ?

Tümğ.Yaşar BÜYÜKANIT : Evet. Önemli olan uygulamadır. Sizin eğitiminiz için yeterli zaman var. Bazıları diyor ki , askeri eğitim için yeterli zaman yok. Bir sene içindeki , ATAT dahil , eğitim saatlerini alt alta koyup topladığımızda dehşetli bir zaman ortaya çıkıyor. Akademik programla hiç çelişkiye düşen bir şey değildir. Akademik program, eğitimi menfi yönde etkileyen bir faktör değildir. Eğer bir eksiklik varsa , eksiklik bizdedir, uygulamamızdadır. Biz o uygulamalarda sapmalar varsa onları düzeltiriz. Eğitim saatlerinin bir dakikası bile çok kıymetlidir. Onu iyi yaparsanız , bu eğitim saatleri yeter. Zaten biz konuşmalarda eğitim ve öğretim yılı diyoruz. Yalnız öğretim ya da eğitim değil. Esasında o kelime de iyi kullanılmıyor , çünkü eğitim nihai hedeftir. Öğretim , eğitimin aracıdır. Eğitim , öğretimi de kapsar.

ÇİZGİ ÖTESİ : Komutanım , üç senedir okulumuzda sistem mühendisliği programı uygulanıyor. Biz , bu programı alarak mezun olan subayların kıtalara gittiği zaman kıtanın yapısı üzerinde değişik bir hava estireceğini düşünüyoruz. Sizin düşünceleriniz nelerdir ?

Tümğ.Yaşar BÜYÜKANIT : Mutlaka . Zaten bu programa geçilmesinin asıl amacı budur. Çünkü tiyatrodaki da oyundaki o yaşlı kişi aynı şeyi söyledi : " Her nesil kendisinden önceki nesli geçmezse gelişme olmaz . " Bunu daha önce de ifade ettim. Siz benden daha iyisiniz, eğitim açısından , öğretim açısından. Bu gayet doğal bir şey. Ben arkadaşlarınızın izah ettiği bazı şeyleri anlamakta güçlük çektim. Buna üzülmedim , gurur duydum. Ama şuna inanıyorum. Onu izah eden arkadaşlar 53 yaşına gelip de bizim makamımıza geldikleri zaman Harp Okulu'nda çalışıyorlarsa , onlar da kendi öğrencilerinin anlattıklarını anlamakta güçlük çekecekler. Eğer güçlük çekmezlerse yanlışlık vardır. Sizler , bu sistemden geçen arkadaşlar, kıtalara yeni bir nefes getireceksiniz. Yeni bir soluk gelecek. Ama çok önemli bir şey var . Siz sahip olduğunuz bu bilimsel tabanı eğer sağlam bir askeri mantıkla , anlayışla bezeyemezseniz tenkit edirsiniz. Çünkü size ilk söylenecek şey şudur: "Kıtaların mühendise ihtiyacı yok , komutana ihtiyacı var. " Bu düşünce yanlış bir düşünce değil. Sizler makina mühendisi , elektrik mühendisi değilsiniz, elinizde pense ile makina tamir edecek kişiler değilsiniz. Siz sistemin kontrolörüsünüz. Sistem dediğimiz ne? Takım , bölük , tabur, alay; sistem bu. Yani takımın , bölüğün

mühendisi. Dolayısıyla olaylara bir sistem bütünlüğü içinde bakan kişiler olarak kıtalara gideceksiniz. Fakat sahip olduğunuz askeri yetenekleri mutlaka sergilemeniz lazım. Eğer bunu sergilemezseniz , bir dirençle karşılaşırız. Bu çok önemli; yani " Ben Mühendisim " filan demeye başlarsanız yanlış bir şey olur. Ama sağlam bir askeri nitelik göstererek olaya yaklaştığımızda, inanıyorum ki sizler çok kısa zamanda bu yeni kuşağın öncüleri olarak büyük bir şey yapacaksınız. Sizler öncüsünüz. Ve bu sistemin daha da gelişerek devamında sorumluluğunuz var. Çünkü kıtalarda uygun bir performans göstermezseniz , sistem tenkide uğramaya başlar, erozyon başlar. Onu da açıkça ifade ediyorum. Sorumluluğunuz çok fazla. Sizler Amerika'yı ilk keşfedenler gibisiniz. Çeşitli güçlükleriniz olacak , ama muvaffak olacaksınız, kabul ettireceksiniz kendinizi. Bu sizin elinizde.

ÇİZGİ ÖTESİ : Kıtadaki subaylarla bizim aramızda çatışma çıkacağını düşünüyor musunuz ?

Tümğ.Yaşar BÜYÜKANIT : O sizin tutumunuza bağlı. Şöyle söyleyeyim , takım komutanı olarak gitmişsiniz , takım tatbikata çıkıyor. Siz diyorsunuz ki , "Ben şurada bir bilimsel araştırma yapayım , bilgisayarım da var benim" filan , bu olmaz . Hedefiniz kıta olmalı , kıtada kendinizi kabul ettirmek olmalı. Bunu gösterdiğiniz takdirde derhal o sistemin içinde kalacaksınız ve onlar sizi benimseyecektir. Kendinize güvenmeniz lazım. Kendini kabul ettirmenin en kestirme yolu , başarılı olmaktır. Eğer teğmen olarak , piyade , istihkam , tank teğmeni olarak başarılıysanız , sizi derhal kabul ederler , ama bunda motivasyon çok önemli.

Motivasyon deyince neyi kastediyorum. Üç tane unsuru var motivasyonun. Bu niteliklerde noksanlık gösterirseniz tenkit edirsiniz.

Bir tanesi mesleğe bağlılık ; bu çok önemli. Bu okula girdiğinize göre zaten mesleğinize bağlısınız demektir. Ama bu bağlılığı göstermeniz lazım. Sanki Silahlı Kuvvetler'de zorla duruyormuş, bıraksalar hemen gidecekmiş gibi bir havaya bürünmemeniz lazım.

İkincisi , vazife yapma isteği; vazifeyi istekle yapmaya talip olmak. Dürtülerek değil de istekle ... Hem mesleğe bağlı olacaksınız hem de bir görevi en iyi şekilde yapmaya istekli olacaksınız. İçten gelen bir arzudur bu.

Üçüncüsü de , isteğiniz olur da yeterli gücünüz olmaz. Ruhsal , bedensel ve zihinsel enerjiye sahip olmalısınız. Şimdi ben de iyi futbol oynamak isterim,ama oynayabilir miyim? Futbolcunun sahip olduğu niteliklere bu yaşta sahip değilim. Gullit gibi futbol oynamak isterim , ama oynayamam. Neden ? O enerjiyle yüklü değilim. Bu üçünü topladığın zaman bunun adı motivasyondur. İşte kıtalarda motivasyonunuzun yüksek olduğunu görmeleri lazım. Üçüncüsü sizde var; siz ruhsal, bedensel ve zihinsel enerjiyle yüklüsünüz.Bunda noksanınız yok. İlk ikisini de sağlarsanız, başarılı olmamanız için hiçbir sebep yok.

Esasında Harp Okulu'ndaki sistem arayışları ciddi boyutlarda 1974'lerden beri devam ediyor. Harp Okulu iki sene evvel birden bire bu sisteme girmede, 74'lerde başladı. Ben o sırada akademide öğretim üyesiydim. Bu çalışma guruplarına ben de katıldım. Çünkü akademiler de bu sistemin içindeydi. Dolayısıyla 74'ten beri mezun olan subaylar var kıtalarda. Ufak tefek farklılıklarla bu güne kadar geldik. Dört senelik eğitim 74'ten sonra başladı. Bölümler halinde yapıldı, değiştirildi, şöyle oldu,böyle oldu sonunda bu noktaya geldi. Siz benle dahi çok rahatlıkla diyalog kurduğunuza göre , onlarla çok daha rahat kurarsınız. Hiçbir şekilde yalnız olmazsınız. Ve zaten şunu size söyleyeyim. Kıtalara gittiğinizde göreceksiniz , kıtadaki subaylar , yüzbaşısı, binbaşısı teğmene yüreği cızlayarak bakar. Teğmeni gördüğünde kendi teğmenliğini hatırlar. Bir kere teğmen iyidir , kötü olmaz. Teğmenin tecrübe eksikliği vardır.Onun da kazanılacağı yer kıtadır.Başka bir yerde olmaz,tecrübenin okulu yok.Onun için hiçbir şekilde yalnız olmazsınız. Ama bir tek koşul ,o motivasyon diye saydığımız üç tane şeye sahip olacak ve başarılı olacaksınız. Zaten bizim de amacımız o. Kıtalardan biz şu sesi almak istiyoruz "Bu gelen teğmenler çok iyi !" Bu okula sizin vereceğiniz en büyük hediye budur. Kıtalara gittiğinizde , bu yeni teğmenler çok iyi dendiği anda ,bu okulda görev yapanlar akıttıkları terlerin karşılığını almışlardır. Tek mükafatımız o , başka bir şey yok.

ÇİZGİ ÖTESİ : Komutanım , müsadenzile teknik bir soru sormak istiyoruz. Şu anda uygulanan programa göre tüm askeri sınıflar dört tane branş dersi hariç aynı dersleri alıyorlar. Bu bir anlamda öğrencinin aşırı yüklenmesine , diğer taraftan da kendi branşı

için , kendi sınıfı için gerekli dersleri alamamasına yol açmaktadır. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz ?

Tümğ.Yaşar BÜYÜKANIT : Doğru ... Bu da çok güzel bir soru. Siz yarıyıl tatiline gittiğinizde Öğretim Başkanlığı'nda bir çalışma başlattım. Tamamen bu konuyla ilgili. Şimdi yeniden bir çalışma grubu Komutanlığa teklif yapılmak üzere üzerinde çalışıyor. Acaba sınıflandırmayı 4'ncü sınıfa geçerken mi yapmalı , 3'ncü sınıfa geçerken mi yapmalı ? Esasen ilk bakışta şöyle bir düşünce hakim oluyor; sınıflandırmayı erken yaparsak o sınıflandırmaya yönelik eğitimi daha geniş bir zaman perioduna yaymak da mümkün. Bir kere bunun üzerinde çalışıyorlar. Bir grup da seçmeli dersler üzerinde çalışıyor. Çünkü seçmeli derslerde şu anda gördüğünüz seçilen sınıflara uygun seçmeli derslerin ihtiyaca cevap verememe ihtimalini biz de tespit ettik. Mesela şimdi diyelim ki elektrikle ilgili bir seçmeli dersiniz var. Muhabereci , bu dersi zorunlu olarak alıyor. Zaten muhabere sınıfına ayrılan da o derse istekle yaklaşıyor. Ama biz bir karma sınıf yapma durumunda kalıyoruz. Mesela şu kadar piyadeyi de oraya koyuyoruz, bu kadar tankçıyı da. Yarıyıl sınavlarının değerlendirmesinde gördük ki , seçmeli derslerde başarısız olanlar , seçtikleri sınıfla ilgili olmayan seçmeli derste başarısızlar. Halbuki , belki piyade sınıfına , tank sınıfına, sevk ve idare ağırlıklı sınıflara ayrılanlara; yönetim bilimlerinde , davranış bilimlerinde daha ileri düzeyde eğitim verilebilir. O yüzden tekrar , seçmeli ders kapsamına girebilecek konularda çalışma yapıyoruz. Biz o ihtiyacı hissettik. Kesin olarak ben sizin bu tespitinize katılıyorum. Biz olaya daima bilimsel yaklaşıyoruz. Şunu bir kere düşünmemeniz lazım, gece yatarken aklıma gelip ertesi sabah emir veremem ben. Böyle bir şey olmaz. Çağdaş yönetim sisteminde de yoktur. Şimdi burada size Sistem Optimizasyonu dersleri okutuyorlar. Aynı bir grup da Sistem Optimizasyonu konusunda çalışıyor. Acaba biz bu sistemden azami verimi alabiliyor muyuz , yoksa alamıyor muyuz ? Veya ne yapmamız lazım ? Şimdi bunun üzerinde 25'e yakın öğretim üyesi çalışıyor. İşte bu söylediklerim onların hep tali çalışma grupları. Verim alabiliyor muyuz veya kaynaklar böyle olduğuna göre , bu kaynaklar kısa vadede çok aşırı şekilde artmayacağına göre , acaba biz bu sistemden azami verimi nasıl alırız ? Tabii sistem deyince;

sınıflandırmadan , seçmeli derslerden , idari destekleri sağlayan spor salonunu kullanmaktan banyoya kadar...

ÇIZGI ÖTESİ : Komutanım , Türkiye'nin kaderinde rol oynayan bir okulda okuyoruz. Bundan da şeref duyuyoruz. Okulumuzun tanıtımı ve popülaritesinin artırılması için bir çalışma düşünüyor musunuz ?

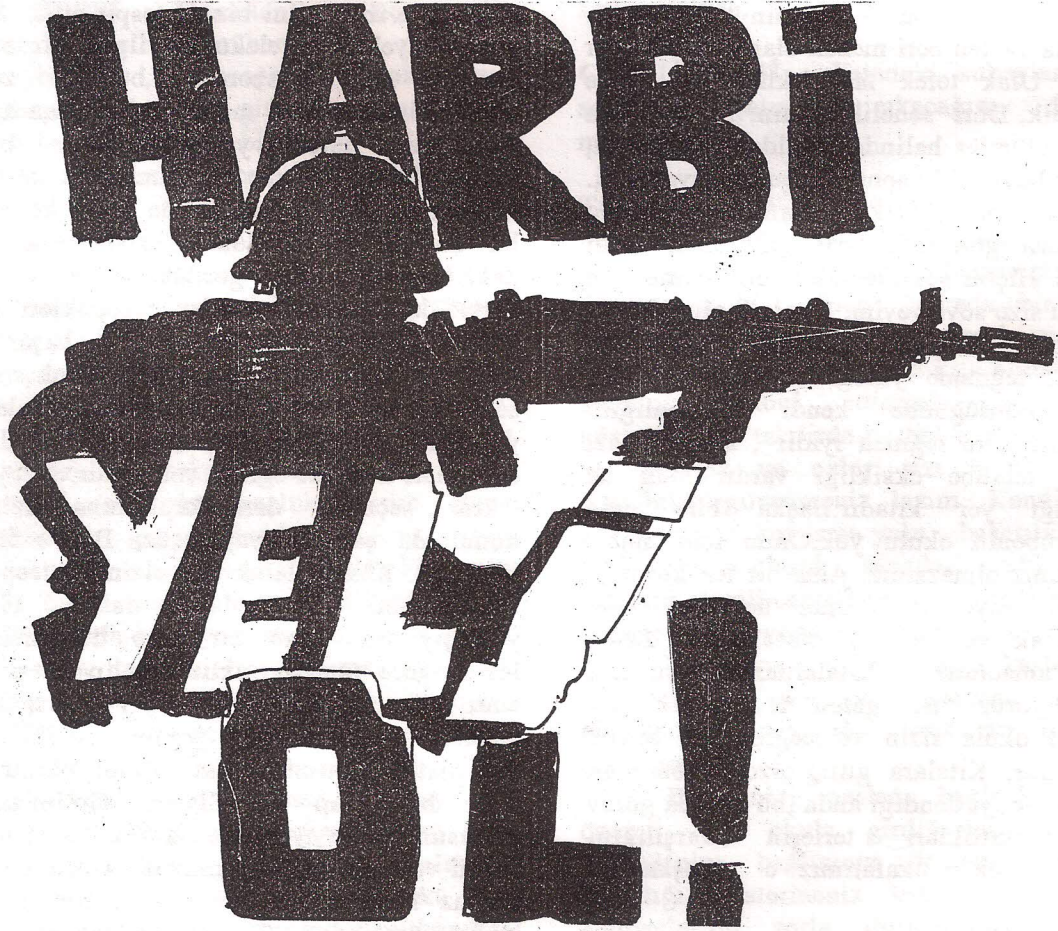
Tümg.Yaşar BÜYÜKANIT : Esasen Harp Okulu bir kere (insan içerideyken farketmez, dışarıdan baktığında görür.) Türkiye'de en çok tanınan okuldur. Buna kesin olarak inanın. Harbiyeyi tanımayan kimse yoktur. Harbiye'ye herkes muhabbetle bakar. Tabii tanıtım ayrı bir olaydır. Dikkat ederseniz son 4-5 ay içinde Harbiye'nin tanıtımına ilişkin çok önemli gelişmeler olmuştur. Gerek komutanlarımızın, gerekse Cumhurbaşkanımızın ziyaretleri nedeniyle zaten televizyonda ve basında yer

almıştır. Ayrıca basın organları da buraya geliyor. İşte Panaroma'yı okumuşsunuzdur, bu devam edecektir. Bunlar esasında bir planın parçalarıdır. Yani kendi kendine olan şeyler değildir. Panaroma dergisi durup dururken buraya gelip de , ben Harbiye'yi tanıyım demez. Ayrıca Harbiye'nin de ihtiyacı yoktur. Harbiye'nin tanıtımını en iyi şekilde siz kendiniz yapacaksınız.

ÇIZGI ÖTESİ : Komutanım , son olarak Harbiyelilere kısa vadede verebileceğiniz bir müjde var mı ?

Tümg.Yaşar BÜYÜKANIT : Evet var , daha iyi eğitileceksiniz. Bunu şimdiden kesin olarak söyleyebilirim.

ÇIZGI ÖTESİ : Komutanım ; bizlere değerli vaktinizi ayırdığınız için çok teşekkür ederiz.

**ZAFER ABİDESİNİN TEMEL TAŞI
CESARET KAYASINDAN YONTULUR.**

BERTRAND RUSSEL

ÇANAKKALE MUHAREBELERİ ÖNCESİ OSMANLI İMPARATORLUĞU' NUN SİYASİ VE ASKERİ DURUMU

A. ASKERİ DURUM

1912 - 1913 Balkan Savaşları'nda büyük bir yenilgiye uğrayan Osmanlı Ordusu'nun hiç de iç açıcı olmayan görüntüsü üzerine, ordunun organizasyon çalışmalarını yürütmek için yeni bir Alman askerî heyetinin çağırılmasına karar verilmiştir. Osmanlı Devleti'nin 22 Mayıs 1913 tarihli resmî başvurusunu kabul eden Kayzer II. Wilhelm, Türkiye'ye gönderilecek askerî heyetin başkanlığına Liman von Sanders'i seçti.

Alman askerî heyeti, Türkçe bilmeyen, Türkiye ve Türkler hakkında en ufak bir bilgiye dahi sahip olmayan, Alman Ordu'sunun en kıdemli ve en sert tümen komutanının başkanlığında, 5 yıl süreyle Osmanlı Ordusu'nda görev yapmak üzere İstanbul'a gelmişlerdir. Başlangıcında 42 kişiden oluşturulan Alman askerî heyetinin sayısı, zaman içinde giderek artmıştır. Bu sayı 1. Dünya Savaşı'nın başlangıcında 71'e, 1914-1918 yılları arasında ise, subay, astsubay ve er toplamı olarak 15.000'e ulaşacaktır. Savaş boyunca 2 Alman zırhlısı Osmanlı Donanması'na katılmış, ayrıca 100.000 vagon savaş malzemesi de, İstanbul'a gönderilmiştir. Parasal yardımlar ise 3 Milyar Altın Mark'a ulaşmıştır.

Alman askerî heyeti, 6 ay içerisinde, başkent ve çevresindeki birliklerde bir hayli etkili olmuş, genel olarak disiplin, teşkilat, teçhizat, atış ve eğitim konularında büyük ilerlemeler kaydetmiştir. Fakat, gerçek bu değildi. Gerçekte, ülkenin eyaletlerindeki birliklerinin durumu, 1914 Ağustos başlarında içler acısıydı. Ordu, özlük haklarını aylardır alamıyor, askerlerin üzerine giydirilecek üniforma ve ayakkabılar dahi temin edilemiyor, iase sorunu ise çok zor çözülebiliyordu. Araç-gereç, teçhizat, silâh, cephane, lojistik ikmal maddeleri, disiplin, atış, talim, eğitim gibi konular hiç de iç açıcı durumda değildi.

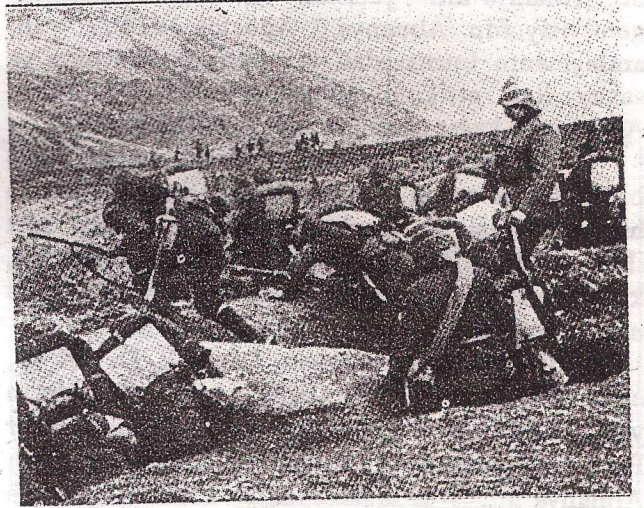
Yukarıda da belirtildiği gibi, Osmanlı Ordusu'nun eksiklikleri, savaş boyunca Almanya'dan alınacak parasal yardımlar ve askerî malzeme desteği ile çözümlenmeye çalışılacaktır. Ancak, asıl etkili yardımlar, Bulgaristan'ın ittifaka katılmasından sonra gerçekleşecektir. Çanakkale Savaşları öncesinde kısa süre içinde seferberlik tamamlanmış, Sarıkamış ve Kanal

harekâtları yapılmış olmasına rağmen, ordunun eksiklikleri büyük ölçüde tamamlanamamıştır.

B. SİYASİ DURUM

28 Haziran 1914 tarihinde Avusturya-Macaristan İmparatorluğu veliahtı Arsidük Ferdinand'ın öldürülmesi üzerine, Avrupa'da savaş rüzgarları esmeye başlamıştır.

Avrupa'da, 1914 Temmuz'unda görülen siyasi ve askerî gelişmeler üzerine, geniş çaplı bir savaşın çıkacağından endişe duyan Osmanlı Hükümeti, alelacele ittifak arayışına girmiştir. Osmanlı Devleti bu sırada Balkan savaşları bozgununun siyasi ve askerî yıkımlarını henüz onaramamıştır. Ekonomik açıdan da tam bir çöküntü içindedir.

1914 Temmuz ayında Osmanlı Hükümeti tarafından ilk ittifak teklifi Fransa'ya yapılmıştır. Osmanlı Devleti'nin durumunu iyi değerlendiren, onunla ittifak yapmakta kendileri için bir yarar görmeyen Fransa, Cemal Paşa'nın ittifak önerisini ciddiye dahi almamıştır.

Maliye Nazırı Cavid Bey'in 1911 Ekiminde İngiltere nezdinde yaptığı ittifak teklifi de geri çevrilmiş olduğuna göre, Osmanlı İmparatorluğu için fazla bir seçenek kalmamıştır. Dolayısıyla, Osmanlı İmparatorluğu ittifak arayışı için zorunlu olarak Almanya'ya yönelmiştir. Almanya'nın bu teklifi kabul etmesi üzerine, geri dönülmez bir yola girilmiştir. İmzalanacak böyle bir ittifakı, devletin istikbalini kurtaracak tek çare gören Osmanlı Devlet adamları, böylece hem devletin

tehlükelerden korunacağını , hem de ekonomik kalkınma sağlanacağını düşünüyorlardı.

Padişah, 25 Temmuz 1914 tarihli ve Sadrazam Sait Halim Paşa adına düzenlenmiş bir yetki belgesini imzalamıştır. Bunun üzerine, iki ülke heyetleri arasında 1914 yılı 28 Temmuzunda başlayan görüşmeler büyük bir gizlilik içerisinde 2 Ağustos'a kadar sürdürülmüştür. 2 Ağustos 1914 tarihinde de Osmanlı-Alman İttifak Antlaşması imza edilmiştir. Bu ittifak görüşmeleri öylesine bir gizlilik içerisinde yürütülmüştür ki, Sait Halim Paşa tarafından yürütülen çalışmalardan, ülkenin Almanya ile ittifak antlaşması imzalamak üzere olduğundan, Padişah, Talat Bey, Enver Paşa ve Halil Bey'den başka kimsenin haberi olmamıştır. Böyle bir olayın kabinenin bir çok üyesinden, meclisten ve milletten saklanması, Osmanlı Devleti'nin iradesi dışında, kişisel çaba ve girişimlerle savaşa sürüklendiğinin kanıtıdır.

2 Ağustos 1914 tarihinde imzalanan ittifak antlaşması; Almanya taahhütlerinden dolayı Rusya ile savaşmak zorunda kalırsa, Osmanlı Devleti'nin de Almanya'nın yanında savaşa katılmasını gerektiriyordu. Almanya 1 Ağustos 1914'de, yani antlaşmanın imzasından bir gün önce, Rusya'ya savaş ilan ettiğine göre, Osmanlı Devleti 2 Ağustos'ta kağıt üzerinde savaşa sürüklendiği görülmüştür.

Ülke geleceği için hayati önem taşıyan böyle bir antlaşma metni, savaş çıktıktan sonra üzerinde hiç bir değişiklik yapılmadan, hiç bir karşı şart ileri sürülmeden, belirli garantiler alınmadan, konu ile ilgili uzmanlara danışılmadan ve meclis onayı alınmadan, alenacele imza edilmiştir.

Bu ittifak antlaşması, Osmanlı Devleti'ni, ekonomik ve askeri alanlarda büyük sıkıntıların yaşandığı bir dönemde savaşa sürüklemiştir. Enver Paşa ve kabinedeki Alman taraftarları, savaşı Almanya'nın kazanacağına kesin gözüyle baktıkları için ne pahasına olursa olsun, Almanya ile ittifak antlaşması imzalamanın ve savaşa katılmanın, ülkeye ve kendilerine yarar sağlayacağına inanıyorlardı. Oysa sonuç, bunun tam tersidir.

İstanbul Hükümeti, seferberlik ilan edilmesine rağmen, savaşın ilk aylarında, savaş-dışı kalmayı daha uygun görmüştür. Alman Hükümeti'nin ve Genelkurmayın tüm aceleciliğine rağmen Türklerin savaşa katılmaması, onları bir takım tedbirler almaya sevketti. Bu tedbirlerin etkili sonuç vereni, Goeben ve Breslau olayıdır.

Osmanlı Donanmasının güçlenebilmesi için son çare olarak görülen ve parası haktan toplanan bağışlarla peşin ödenerek İngiliz tersanelerine ısmarlanan "Sultan Osman" ve "Reşadiye" zırhlılarına; İngiliz Hükümetin el koymuştu. Bu olay Osmanlı Hükümeti ve kamuoyunda, büyük bir

öfke ve düş kırıklığı yaratmıştır. Üstelik, savaş-dışı durumun sürdüğü bir dönemde, böyle bir gelişmenin ortaya çıkması, hem kamuoyunun umutlarının kırılmasına, hem de büyük bir güvensizliğin doğmasına yol açmıştı. İngiltere'ye duyulan öfkeyi, tepkileri ve güvensizliği çok yakından takip eden Almanya, Amiral Souchon komutasındaki Goeben ve Breslau zırhlılarına derhal Çanakkale Boğazı'na doğru yola çıkma emri vermiştir.

10 Ağustos 1914 günü Goeben ve Breslau ile Çanakkale önüne gelen Amiral Souchon, Harbiye Nazırı ve Başkomutan Vekili Enver Paşa'nın özel emri ile Marmara Denizi'ne girerek İstanbul'a geldi. Osmanlı Hükümeti'nin en ateşli Alman taraftarı olan Enver Paşa, kabine arkadaşlarına danışmadan, meclisin ve Padişahın onayını almadan, kendi inisiyatifi kullanarak, gemilerin içeri alınması emrini vermiştir.

Almanya'nın her türlü siyasi baskısı ve tehdidine rağmen savaş-dışı durumunu korumakta kararlı olan Osmanlı Hükümeti, bu oldu-bitti karşısında çok zor bir durumda kalmıştır. Osmanlı İmparatorluğu'nun savaşa girmesinde odak noktası sayılabilecek bu iki gemi, gerçekte, Karadeniz'e çıkarak Rusya'ya saldırmak ve Osmanlı İmparatorluğu'nu Rusya ile çatışmaya sokmak görevi ile İstanbul'a gelmişti.

İngiltere, Fransa ve Rusya'dan gelen büyük siyasi baskılardan bunalan Osmanlı Hükümeti, bir yandan Alman zırhlılarına, silahlarını teslim etmelerini veya derhal Osmanlı karasularını terketmelerini söylerken, diğer yandan gemileri 80.000.000 Mark karşılığı satın aldığı ilan etmiştir. Böylece Osmanlı Hükümeti, hem gemileri satın aldığı ilan ederek kamuoyunu mutlu edecek bir eylemi gerçekleştirmiş, hem de dış siyasi baskılardan kurtulmuştu. Ancak , bu durum ne Alman Hükümeti , ne de Osmanlı donanmasının başına getirilen Amiral Souchon için kabul edilemeyecek bir şeydi.

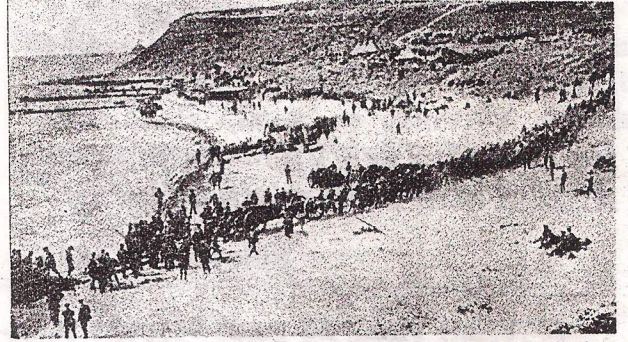
Almanya'nın Ağustos ayı sonundan Ekim ayı ortalarına kadar , Goeben ve Breslau'yu Karadeniz'e çıkarma ve Osmanlı ve Rus Donanmalarını çarpıştırmak için sürdürdükleri baskı ve tehditler Ekim sonunda etkili olmuştur. Osmanlı Hükümeti , istediği kadar tarafsızlık kararları aladursun , Enver ve Cemal Paşa'lar, savaş kararlarını çoktan vermiş ve donanmayı harekete geçirmişlerdi.

Enver Paşa ve Cemal Paşa 22 Ekim ve 24 Ekim günleri Amiral Souchon ve Türk gemi komutanlarına verdikleri iki yazılı emir ile, Goeben ve Breslau ile birlikte Karadeniz'e açılmalarını , Rus liman ve gemilerine savaş ilân etmeden hücum etmelerini emretmişlerdir. 28

Ekim günü yola çıkan Amiral Souchon komutasındaki Osmanlı Donanması , 29 Ekim günü , Rus donanması yerine torpil ve fındık yüklü iki gemiyi batırması , kömür yüklü bir gemiyi ele geçirmiş , Rus limanlarından Sivastapol , Odessa , Feodosia , Novrosiski'yi topa tutmuştur.

Bu olay üzerine Rusya 2 Kasım'da İngiltere ve Fransa 5 Kasım'da , Osmanlı Devleti'ne savaş ilân ettiler. Osmanlı Devleti de 12 Kasım 1914'te resmen savaş açtı.

Savaşın başlamasından hemen sonra Rusya Kafkaslardan hücumla geçti. Bunun üzerine 14 Kasım'da Padişah " Kutsal Cihad " ilân etti. Ayrıca Enver Paşa , emrindeki 150000 kişilik bir ordu ile Rusları geriletmek , arkadan çevirmek , Kars ve Batum'u alabilmek için Sarıkamış Harekâtına girişti .Ancak , soğuk , açlık , hastalık ve teçhizat eksikliği ve iyi plânlama yapılamaması yüzünden 90.000 kayıp vererek 10 Ocak 1915'te geri çekilme yapıldı. Sarıkamış Harekâtının hemen ardından Bahriye Nazarı ve 4'ncü Ordu Komutanı Cemâl Paşa , 14 Ocak 1915'te Süveyş Kanal Harekâtına başladı. Türk Ordusu büyük

güçlülüklerle Kanal'a kadar geldi. Ancak Şubat 1915'te Kanal'ı geçmek için yaptığı iki girişim de başarısızlıkla sonuçlandı.

Yavuz ÖZGÜLDÜR
Yrd.Doç.Dr.Öğ.Kd.Yzb.

" Bu vatan , yetişmiş aydın insana en fazla ihtiyaç duyduğu bir dönemde 250.000 genç milliyetperver aydınını toprağa gömmüş , bunun sıkıntısını sonradan çekmiş olmasına rağmen dünyaya " ÇANAKKALE'nin geçile- meyeceğini " de ispat etmiştir. En önemlisi de Çanakkale ruhu Millî Mücadelenin başlangıcı olmuştur. "

ÇUKUR AYNA

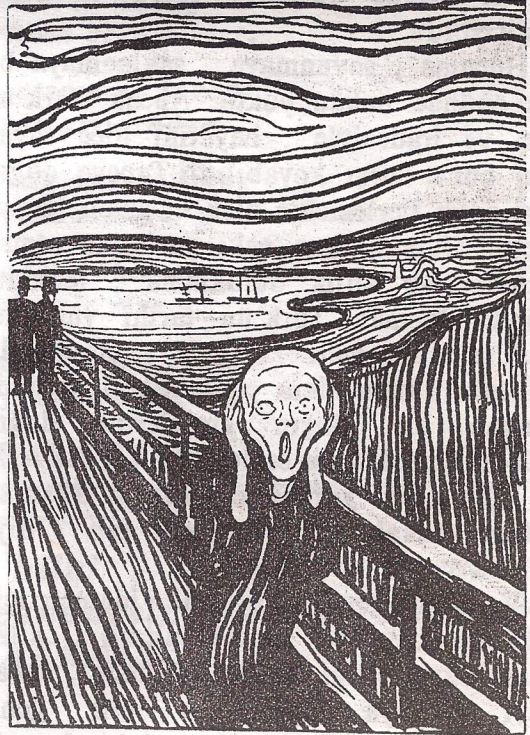
*Bulutun bir damlasında deniz,
Denizin bir damlasında bulut,
Şarkının hüznü ardındaki iz,
Son insan göçtü , soluğunu yut.*

*Kayanın içinde bir tomurcuk,
Tomurcuğun içinde bir kaya,
Rüyayla uykunun oğlu çocuk,
İçinde tohum , cesaret yaya.*

*Beynin içinde amansız yara,
Amansız yara içinde beyin,
İnsana biçilmiş çarşaf kara,
Aklın uşağı benliği giyin.*

*Bataklıkta ekili karanfil,
Karanfiller içinde bataklık,
Aslanın pençelerinde kafes,
Denizin içinde hapis , balık.*

Serdar GÜLSOY - 3806

ÇİMENTEPE`de

*Bu toprağı Türk`ün kanı yoğurdu
Annem beni bugün için doğurdu.*

Süleyman NAZİF

" Yaşları yirmi ile yirmi beş arası altı arkadaş idiler. Vatanın evlatlarını sancak altına , silâh başına çağırıldığı tehlikeli günlerde , devam ettikleri mektepleri bırakarak , subay adayı olmak için koşmuşlardı. Yakacak`ta , Maltepe`de, Erenköy`de yaptıkları eğitim ve öğretim devrelerini başarıyla tamamladılar ve Çanakkale`ye gittiler.

İstanbul`u kendi hakimiyeti altına almak isteyen İngiltere , her türlü öldürücü silâhını buraya ayırmıştı. Günün birinde Çimentepe önüne yirmi İngiliz zırhlısı geldi. Dakikada bin üç yüz altmış mermi atan iki yüz kırk topunu , buraya doğrulttu. Üzerinde güneş batmayan İmparatorluğun mağrur hırsı bu tepeyi hedef etmiş, ta ufuktan başlayarak sahile ve karaya kadar uzanan ve birbirini kovalayan daireler içinde durmadan ateş ve ölüm yağdırıyordu.

Hücum , savunmaya , saklanmaya bu ateş önünde imkân yoktu. Ancak Türk`ün azim ve iradesiyle , hayatını hiçe sayan hissi buna karşı koyabilirdi. Tepeye doğru adım adım ilerlemekte olan düşmanı her ne suretle olursa olsun eski yerlerine atmak lâzımdı. Bir anlık duraklama , tereddüt halinde düşman Türk`ün tarihî yurdunu, İslâm`ın aziz merkezini ele geçirebilirdi. Bölgenin kumandanı en tehlikeli noktada bulunan bir alayın siperlerine doğru ilerledi. Emreden bir sesle :

- Bu alayı yerinden oynatıp düşman üstüne atacak subaylar yok mu ? diye gürledi.

Vatanın kendi hayatını idame için evlâdının hayatını sancak altına , silâh başına davet ettiği tehlike gününde , subay adayı olmaya koşan o altı genç, vicdanlarından fıskıran kutsal bir kararla artık şehit adayı olmaya kararlıydılar.

Bir akşam evvel bestelemiş oldukları :

**"Bu toprağı Türk`ün kanı yoğurdu
Annem beni bugün için doğurdu!.."**

şarkısına bir ağızdan başlayarak, siperlerden dışarı fırladılar. Bu işaret o askerin kanında bulunan kahramanlık hislerini kırbaçlamaya kâfi gelmişti. Hepsi bir anda atılarak düşman mevzilerine girdiler. Ve o altı gencin mübarek vücutları üstünden - evet , altısı şehit olmuştu ! - düşmana ettikleri hücum ile İngilizlerin elindeki mevzilerin alınmasını sağladılar..."

Öğretmen Seracettin Bey`in görgüsünden anlattığı ve hayranı olduğum bu kahramanlık önünde idrakim, muhakemem; hissim , hayalim sarsıldığı andan beri, hiçbir şeyi imkânsız göremiyorum , hiçbir iddiayı ret ve tekzip edemiyorum. İnsan zekâsının binlerce yıl çalışıp meydana getirdiği her silâhın , Çanakkale`deki askerlerimizin göğüsleri üstünde kırıldığını gördüğüm ve işittiğim günden itibaren , bir mecelle riyaziyenin sahifeleriyle bir risalei esatiri satırları kanaatime aynı itaati emrediyor. Türk ırkının , Türk vatanının bu altı kahraman şehidiyle, onların ölen ve kalan arkadaşları, gözlerimizin önünde bir tarihi esatir...

Ölüme karşı vakur bir cephe, mağrur bir sine ile şarkılar okuyarak ilerleyen bu torunların kahramanlık destanı, altı yüzyıl evvel Süleyman Paşa ile birlikte o illere

ayak basmış olan Türk yigitlerinin ruhuna ne ilham etti bilmem. Fakat dünya ile ahiret arasında eğer bir his bağı varsa , o toprakların altındaki gulgulei tahsin ve aferin , üstündeki velvelei gayz ve nefrine elbette ve elbette galebe çalmıştır.

Ey vatandaş , ey kardeş ! Çimentepe'yi unutma !.. Çimentepe'yi ömrün boyunca birkaç defa ziyaret etmek , şehit yeri takdis etmek ve şükranla anmak borcun olsun !

Bayrak Türk Zaferleri'nden

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ'NE

*Vurulup tertemiz alnından uzanmış yatıyor,
Bir hilâl uğruna Yârab, ne güneşler batıyor !*

*Ey, bu topraklar için toprağa düzmüş asker
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.*

*Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhîd'i,
Bedr'in arslanları ancak bu kadar şanlı idi.*

*Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın ?
" Gömelim gel seni tarihe " desem, sığmazsın.*

*Hercümerc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb,
Seni ancak ebediyyetler eder isti'ab.*

*" Bu taşındır " diyerek Kâbe'yi diksem başına;
Rûhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;*

*Sonra gök kubbeyi alsam da ridâ nâmiyle..
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmiyle;*

*Ebr-i nisânı açık türbene çatsam da tavan;
Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;*

*Sen bu âvizenin altında bürünmüş kanına,
Uzanırken , gece mehtâbı getirsem yanına,*

*Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecriyle âvizeni lebriz etsem;*

*Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana,
Yine bir şey yapabildim diyemem hatıranâ...*

M.Akif ERSOY

" Komutanından neferine , bilgi , tecrübe , cesaret ve inançla yoğrulmuş silahsız ve cephanesiz bir milletin tarihe yazdığı hürriyet mücadelesidir ÇANAKKALE... "

MUSTAFA KEMAL ve ÇANAKKALE

*Bir destana benziyor senin bugünkü halin,
Okurken duyuyorum sesini ihtilalin.
Öğün, ey Çanakkale ki sen Mustafa Kemal'in,
Yüz milletle yüzyılze ilk görüştüğü yersin.*

Faruk Nafiz ÇAMLIBEL

Arıburnu'na yapılan çıkartma, hem müttefikler için, hem de Türkler için şaşırtıcı olmuştu. İngiliz kurmayı bu yörede çıkılacak yeri Kabatepe kumsalı olarak tespit etmişti. Gerçekten de en uygun yer burasıydı. Böyle olduğu için de Türk savunmasının tertibi buna göre alınmıştı.

Fakat, Anzak'ları çıkaracak gemiler, bilmedikleri bir akıntı ile bir mil kadar kuzeye kaymış, karanlıkta bu sapma farkedilmemişti. Çıkarma gemileri Arıburnu çıkıntısının güneyindeki küçük bir koya yanaşmıştı. Bugün o koya Anzak Koyu denmesinin sebebi budur. Bu koyun kıyısında birden dik yamaçlar yükseliyordu. Oysa Kabatepe'deki kumsal içerilere kadar birkaç yüz metre dümdüz uzanıyordu.

Arıburnu'na çıkan Anzak'ları çok küçük bir gözcü grup karşıladı. Bu grup, düşmanı kurşun yağmuruna tuttu ve pek çok kayıp verdirdi. Anzak'lar dik yamaca tırmanırken düşüp kolunu bacağını kırıyor, kurşun gelen tarafa gitmemek için sağa sola açılıp uzaklaşıyor, tepeyi tırmanıp ilerlemeye kalkanlar asıl birlikten koparak kayboluyorlardı.

Gözcü Türk erlerinin sayısı pek az olduğu için, geçen saatler içinde düşmanın içeriye doğru ilerlemesini durduramamıştı. Fakat gözcüler durumu tümen kumandanlığına gecikerek de olsa bildirmişlerdi.

Bölgenin savunmasını yapacak 19. tümenin kumandanı Mustafa Kemal Bey (Atatürk) idi. Mustafa Kemal çıkarmayı, 9. fırkadan alınan bir haberle öğrendi. Bu durum karşısında ordudan emir beklemeden hareket etmesi gerekiyordu. Derhal 19. tümene hazırlık emrini verdi. Bir süvari bölüğünü de Kocaçimen yönünden ileri sürdü. Saat 8.10'da bir dağ bataryası ve sıhhiye bölüğü ile beraber bizzat Kocaçimen'e yürüdü. Aynı zamanda durumu III. Kolordu Kumandanı Esat Paşa'ya bildirdi.

Mustafa Kemal, Kocaçimen tepesine çıktığı zaman bir şey göremedi ve Conkbayırı'na doğru ilerledi, işte o zaman, kıyıyı gözetlemekle görevli Türk erlerinin düzensiz bir şekilde çekildiklerini, 27. alaya mensup bir bölüğün de yine olduğunu gördü. Bölük ve göcü erler, bütün cephanelerini kullandıktan sonra, yoğun ateşle ilerleyen çok sayıdaki düşman karşısında çekilmekten başka çare bulamamışlardı.

Mustafa Kemal, bir anda haritaya ve etrafına göz attı. Derhal çekilen birliğin önüne geçti ve:

-Ne kaçıyorsunuz ? dedi.

Erlər, düşmanın 261 rakımlı tepeye geldiklerini ve cephaneleri kalmadığı için döndüklerini söylediler.

-Cephaneniz yoksa süngünüz var! dedi Mustafa Kemal. Ve bölüğü hemen düzene sokarak süngü taktırdı ve sonra yere yat emrini verdi.

Düşman, çekilmekte olan askerlerin birden durup yatmaları karşısında durakladı. O da yere yattı. Böylece, Mustafa Kemal'in istediği zaman kazanılmış oldu. Az sonra 57. alay yetişerek ateş hattına girdi.

Mustafa Kemal, yarımada'nın stratejik bakımından en önemli noktalarının Conkbayırı ve Sarıbayır tepesi olduğunu görüp anlamıştı. Bunu Liman von Sanders de, diğer kumandanlar da farkedememişlerdi. Düşman bu tepeleri tutabildiği takdirde, 20 km. çapındaki çevre bir alanı top menzili içinde tutabilecek, boğazın en dar yerine hakim bir noktada bulunacak, uzak mesafelere kadar görerek ateş edebilecekti. Ne pahasına olursa olsun, bu tepelere düşmanın ulaşmaması gerekiyordu. Zaten Çanakkale Savaşı'nda daha sonra bütün uzmanların da kabul ettiği gibi, önemli olan ne asker sayısı ne top sayısı, ne de donanma idi. Önemli olan tepeleri tutmaktı. Tepeleri tutan taraf ise savaşa hakim olacaktı.

57. alay ateş hattına girince Mustafa Kemal, erlerin hücumu hazır ve azimli olduğunu gördü ve kumandanlara şu emri verdi:

-Siz taarruz emretmiyorum, ölmeyi emrediyorum. Biz ölmeye kadar geçecek zaman içinde yerimizi başka kuvvetlerimiz ve kumandanlarımız alacaktır !

Emri alan birlik düşmanın üzerine azzimle atıldı. Güneyde, 27. alay da çıkarma istikametinde hücumu geçmiş bulunuyordu. Böylece, karaya çıkan Anzak kolordusu güneyden 27. alayla, Conkbayırı'nda 57. alayla karşılaşmış oldu.

Günün tam ortasında Mustafa Kemal'e 9. tümeden bir haber geldi. Bunda özetle şöyle deniyordu: Düşman Kumtepe ve Seddülbahir'de çıkarmaya başladı, tümen, emrindeki 25. alay ile Seddülbahir'e hareket etti, Kumtepe'de kuvvetimiz bulunmamaktadır, bu hususun dikkate alınması...

Mustafa Kemal, bu haberi alınca, müttefiklerin Seddülbahir'e de çıkarma yaptıklarını öğrenmiş oluyordu. Bu durumda gerideki alayları Kumtepe bölgesine sevk etmeye karar verdi. Kendisi de alayların başına geçmek üzere Maltepe'ye hareket etti. Maltepe'ye hareket etti. Maltepe'de 3. kolordu kumandanı Esat Paşa ile buluştu ve ondan Kumtepe'ye çıkarma haberinin doğru olmadığını öğrenince tümeni ile Conkbayırı bölgesindeki görevine devam etmesi emrini aldı.

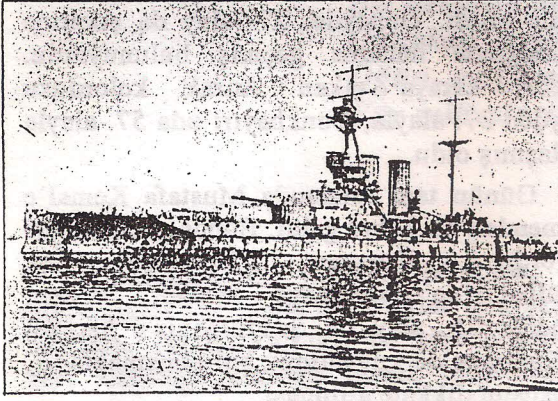
Mustafa Kemal, emrindeki alayları Arıburnu'na sevk ederek hücum üstüne hücum yaptı ve düşmanı ilerlediği yerden püskürterek kıyıya kadar sürdü. Böylece, yarımada'nın en önemli stratejik noktası ve düşmanın ilk hedefi olan Kocaçimentepe kurtarıldı.

Mustafa Kemal'in, Anzak'lar ilerlerken geri çekilen Türk bölüğünü durdurarak düzene sokması ve sonra da süngü hücumları ile düşmanı püskürtmesi hususunda, ünlü tarihçi Alan Moorehead, "Gelibolu" adlı eserinde şöyle diyor: "...O genç Türk subayının o anda, o noktada bulunması, müttefikler için kaderin en korkunç darbesi oldu. O olmasaydı Avustralyalılar ve Yeni Zelandalılar o sabah Conkbayırı'nı ele geçirecek ve savaş lehimize sonuçlanacaktı."

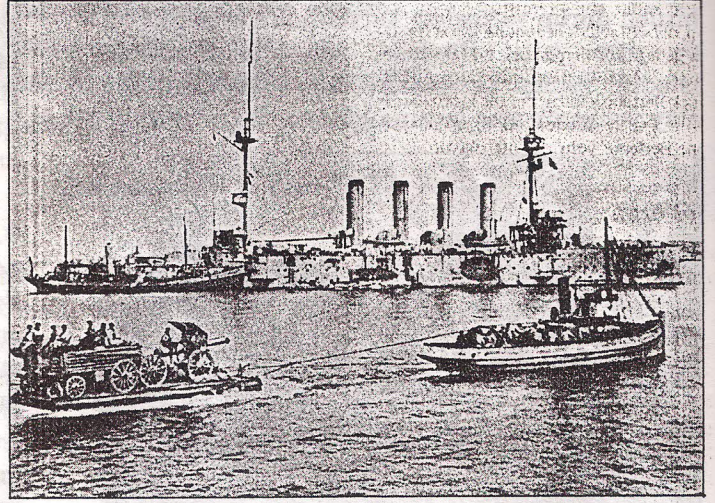
Osman AKMAN-5575

" Yerinde sayanlar , yürüyenlerden ziyade gürültü çıkarırlar. "

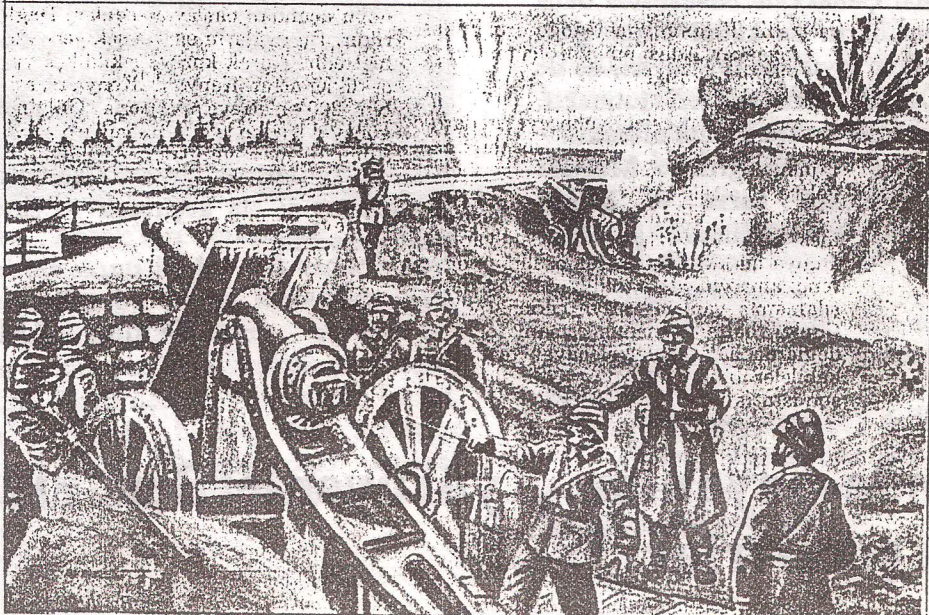
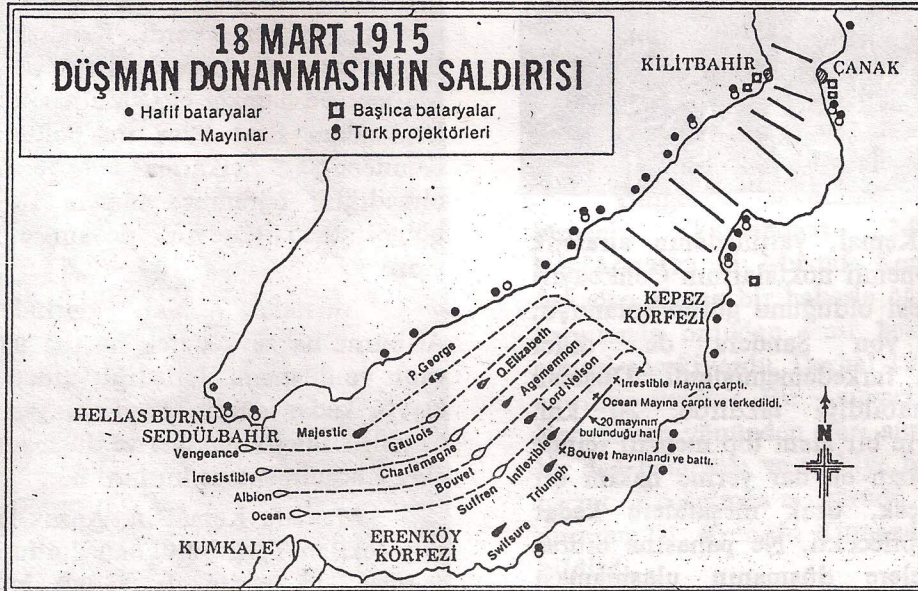
Dünyanın en güçlü donanması lāv-kusan toplarıyla Boğaz'a daldı, ama zırhlıları birer birer batmaya başlayınca dönüp kaçırmaktan başka çare bulamadı

Çanakkale Boğazı'nı zorla geçmek için gelen İngiliz donanmasının en büyük, en güçlü ve en modern gemisi Queen Elizabeth zırhlısı idi...

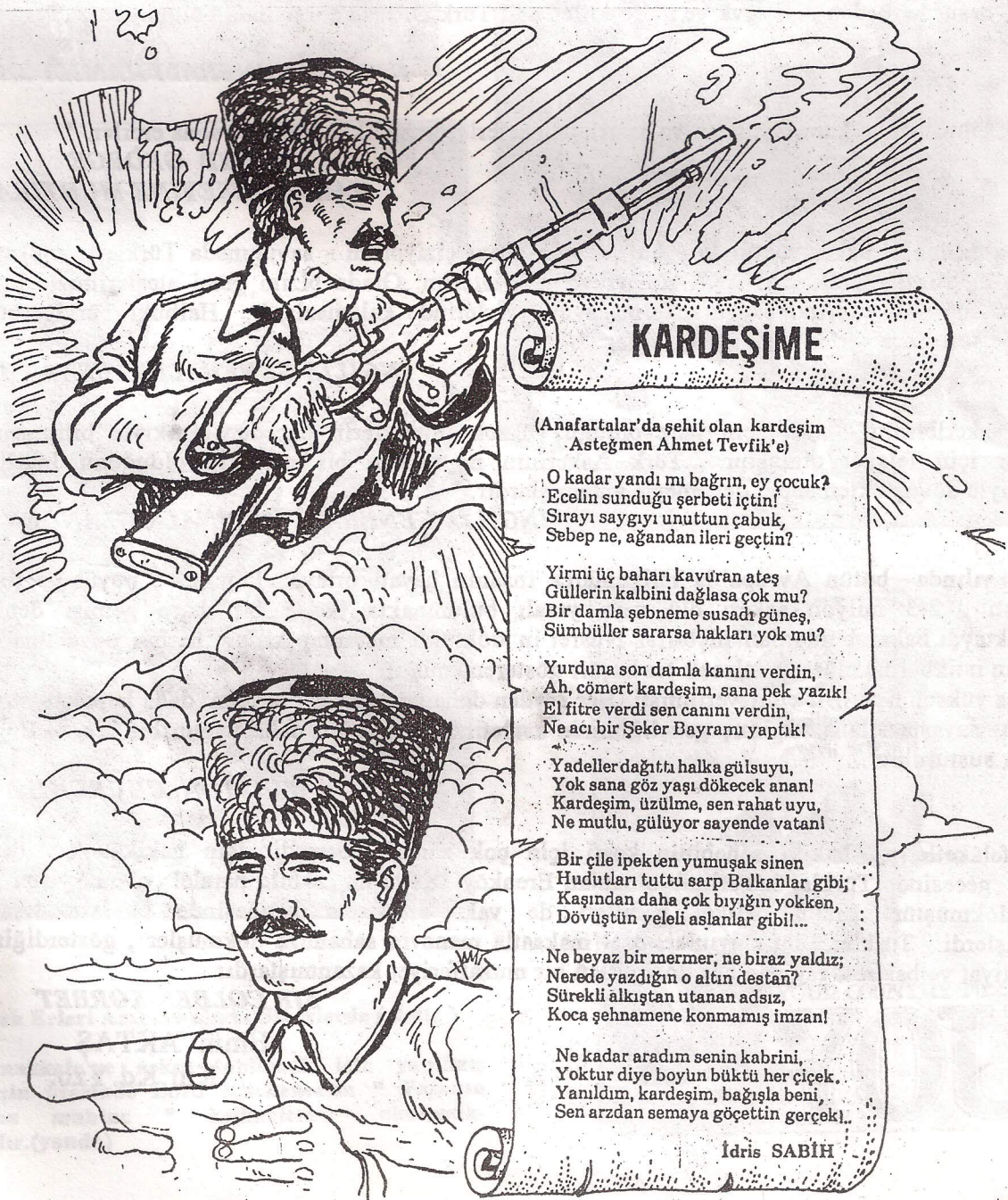
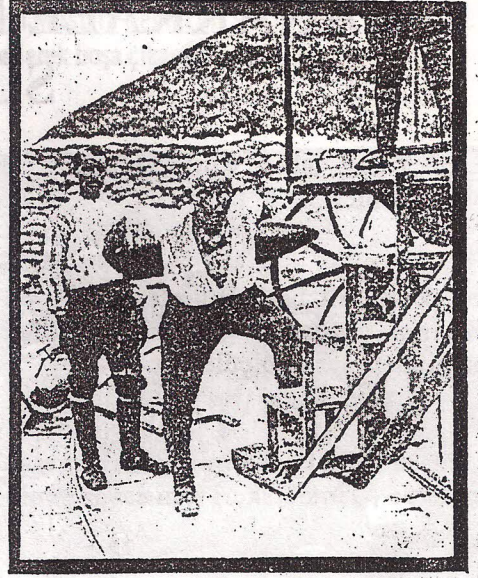
İkinci harekâta Sedd-ül-Bahir'e İngiliz bataryalarının çıkarılması.

Dünyanın en güçlü donanmasını Çanakkale önlerine mihlayarı ve adım atırmayan Türk topçusu

Birinci Dünya Savaşı'nın
en büyük kahramanlık destanını
Çanakkale'de Mehmetçik yazdı...

Çanakkale Savaşı iki taraftan 500.000 kişinin
hayatına mal olmuştu

KARDEŞİME

(Anafartalar'da şehit olan kardeşim
Asteğmen Ahmet Tevfik'e)

O kadar yandı mı bağrın, ey çocuk?
Ecelin sunduğu şerbeti içtin!
Sırayı saygıyı unuttun çabuk,
Sebeup ne, ağandan ileri geçtin?

Yirmi üç baharı kavuran ateş
Güllerin kalbini dağılsa çok mu?
Bir damla şebneme susadı güneş,
Sümbüller sararsa hakları yok mu?

Yurduna son damla kanını verdin,
Ah, cömert kardeşim, sana pek yazıklı!
El fitre verdi sen canını verdin,
Ne acı bir Şeker Bayramı yaptık!

Yadeller dağıtta halka gülsuyu,
Yok sana göz yaşı dökcek anan!
Kardeşim, üzülme, sen rahat uyu,
Ne mutlu, gülüyor sayende vatani!

Bir çile ipekten yumuşak sinen
Hudutları tuttu sarp Balkanlar gibi;
Kaşından daha çok bıyığın yokken,
Dövüştün yelesi aslanlar gibil...

Ne beyaz bir mermer, ne biraz yaldız;
Nerede yazdığın o altın destan?
Sürekli alkıştan utanan adsız,
Koca şehnamene konmamış imzan!

Ne kadar aradım senin kabrini,
Yoktur diye boyun büktü her çiçek.
Yanıldım, kardeşim, başışla beni,
Sen arzdan semaya göçettin gerçek!

İdris SABİH

ÇANAKKALE MUHAREBELERİ İÇİN NE SÖYLEDİLER ?

" ... Türk Askeri korku bilmez , dünyada yenilgi adına kavram tanımaz ... Türkler Asya'nın centilmenleridir. "

İNGİLİZ MAREŞALİ FLENC

" Pek müsait başlamış olan gün , bu meçhul mayın hattının o fevkalâde ve ortalığı kırıp geçiren başarısı yüzünden tam bir muvaffakiyetsizlikle sona erdi. Bu yirmi altı mayının seferin talihi üzerindeki tesiri ölçülemez. "

İNGİLİZ GENERALİ ASPİNAL OGLANDER

" Başka millet askerinin , artık savaşı kaybettik , yenildik diye silâhını bırakıp savaştan vazgeçtiği hallerde , Türk Askeri için savaş yeniden başlamıştır. "

İNGİLİZ GENERALİ MAUDE

" ...Çok cesur harbeden , iyi sevk ve idare edilen asil Türk Ordusu karşısında bulunuyoruz . "

İNGİLİZ GENERALİ HAMILTON

" Yetersiz ihtimamla kararlaştırılan ve hazırlanan seferler genellikle felâketle sona ererler. "

LLOYD GEORGE

HARP KONSEYİNE MUHTIRA

" Avrupa'da hiçbir asker yoktur ki - bu ifadenin altını çiziyorum - savunmada Türklerle mukayese edilebilsin. Misal olarak ÇANAKKALE'yi vermek isterim. Orada bizim gemi ateşlerimizle büyük kayıplara uğrayan birlikler Türk olmasaydı , yerlerinde kalamazlardı. Halbuki Türkler bütün muharebe süresince yerlerinden ayrılmadılar. "

İNGİLİZ GENERALİ TAUSHAND

" Türk askerlerinin savaş için haiz olduğu yüksek niteliklerin önceden lâıykayle bilinmemesi İngilizler için felaket olmuştur ...Türk Askerinin ne yaman bir muharip olduğunu İngilizler kendileriyle dövüştükten sonra denemeyle anlamışlardır. "

İNGİLİZ GENERALİ ASPİNAL OGLANDER

" 1915 yılında bütün Avrupa'da milyonlarca insanın hayatı ortaya konmuş , büyük taaruzlar yapılmıştı . 2-3 milyon askeri ölü veya yaralı bulunmakta , 4-5 bin harp gemisi denizde dolaşmaktaydı.Fakat bunlardan hiçbirisi Nusret'in döktüğü mayınlar kadar ,harbin devamına ve düşmanın istikbaline müessir olacak bir başarı gösterememiştir."

" Bir ses yükselmmişti .Bir emir verilmişti .Her şeyden daha gerçek , her şeyden daha heyecan verici , bugünkü savaşta silaha sarılmış gençliğimizin asaletine her şeyden daha uygun bir ses ... Bu ses çarçabuk susturuldu ... "

WINSTON CHURCHILL

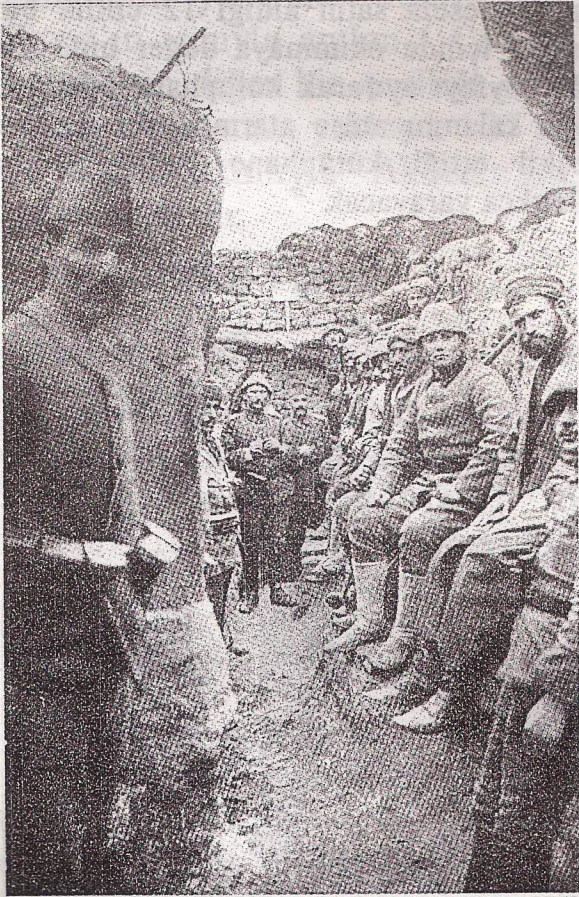
" Bu felâketlerin hakikî sebebinin keşfi için çok zaman geçmedi .İşin hakikati şu idi ki 18 Mart gecesinde Türkler haberimiz olmadan Erenköy Koyu'na sahile paralel olarak yirmi altı mayın dökmüştür .Bizim balıkçı gemileri de vaki araştırma neticesinde bunlara tesadüf edememişlerdi. Türkler , bu mayınları özel maksatla manevra sahamıza dökmüşler , gösterdiğimiz bütün ihtiyat ve basirete rağmen baş döndürücü bir muzafferiyet kazanmışlardır .

SIR COLBEN KORBET

Emin AKTAŞ

Kur.Kd.Yzb.

Kara savaşlarında, ünlü İngiliz kumandanlarının hesabını, Mustafa Kemal'in askerî dehası ve Mehmetçiğin iman dolu göğsü alt-üst ederek boşa çıkardı

Türk Erleri Arıburnu'nda Siperlerde (üstte)

Çanakkale'ye asker toplamak için yapılmış afişin üzerinde Lord Kitchener'in " Vatanın sana muhtaç " kelimeleri okunmaktadır.(yanda)

KİTAP

Bir insan sadece kendi hayatını yaşar. Ve yaşantısını ne kadar ilginç deneyim ve bilgiyle renklendirirse renklendirsin sadece bir ömür sürer. Ama akıllı insan başkasının büyük zahmetlerle kazandığı tecrübe ve deneyimlerini kitaplar sayesinde kendine mal eder. Diğerlerinin hayatlarına ortak olur. Heyecanlarını, mutluluklarını paylaşır. Bu tılsımlı sırrın en büyük özelliği herşeyi oturduğumuz yerden sadece önümüze bir kitap açarak yapabilmemizdir.

Kitaplar üzerine çok şey söylenmiş, yazılmış ve yaşanmıştır. İlginç olan bir kaç hadiseyi burada nakledeyim :

" Değerli sanatçıların ürettikleri yazma kitaplar her dönemde yüksek fiyatlarla alıcı bulmuştur. Geçen yüzyıllardan birinde Avrupalı bir kontes İncil üzerine yazılmış bir söyleşi kitabını 200 koyun, birçok samur kürk, 268 lb. buğday , 268 lb. çavdar ve 268 lb. darı vererek satın almıştır. "

" Kitap ödünç almak da kolay değilmiş. Fransa krallarından XI.Louis Paris Tıp Okulu'ndan Zari'nin bir kitabını ödünç almak isteyeneye 12 gümüş mark, 120 sterlin ile 100 altın tazminat vermeyi şart koşmuş. Bazı kitapları daha çok güven altında bulundurmak için zincirlerle bağlarlar, hatta işi daha da sıkı tutarak, parmaklıklar arasından okuturlardı. "

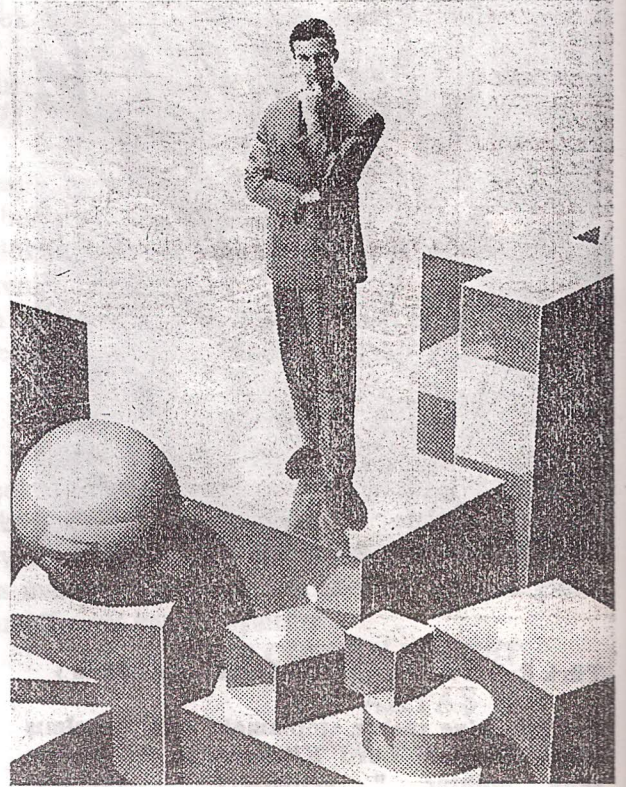
" Eli kanlı ilginç bir Barselonalı kitapçıdan bahsedilir. 1842'de düzenlenen bir kitap müzâyesinde sırasında göz koyduğu bir kitabı satın alabilmek için, açık arttırmaya rakip olarak katılan bir kişiyi öldürmeye kalkmıştır. Yine aynı

kitapçı sattığı kitapları geri alabilmek için içlerinde genç bir Alman papazı, bir İspanyol şairi ve bir öğrencinin bulunduğu dokuz kişiyi acımasızca öldürmüştü , bu nedenle ölüm cezasına çarptırılmıştır. Ölüm cezası yerine getirilirken son isteği yine kitaplarla ilgili olmuş , uğrunda dokuz kişiyi öldürdüğü kitaplarının Barselona Genel Kitaplığı'na verilmesini vasiyet etmiştir."

D'Alembert (1717-1783) şöyle bir fıkra naklediyor :

" İyi fikir sahiplerinden birinin oldukça garip bir suretle pek seçkin, oldukça külliyetli, fakat az yer kaplayan bir kütüphane tertip ettiğini işittim. Bu zat , mesela satın aldığı 12 ciltlik bir eserin içinde okunmaya değer bulduğu altı sayfayı ayırarak kütüphanesine kor, geri kalanını ateşe atarmış. Bu suretle teşkil ettiği kütüphane benim işime oldukça yarayacak. "

Oğuz YALÇIN - 5602

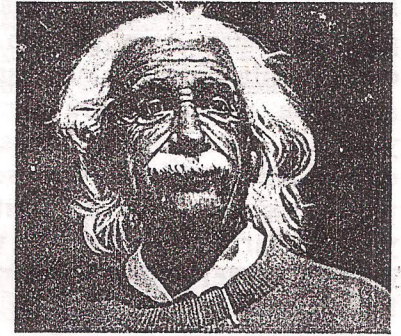

JBRFTEER ve NHERTEER

Bir çok korku filmlerinde duyduğumuz ve gördüğümüz 7 sayısı ile ilgili ifadeler (yedi şamdan , yedi başlı ejderha vb.) ile şeytanın sayısı olduğu iddia edilen 606 veya 666 sayısının ilk kez , İncil'in Yuhanna bölümünün yazarı , ermiş Yuhanna'nın Apokalypsıs adlı , insanlığın alinyasının açıklandığı iddia edilen , Hristiyanlarca kutsal sayılan , sembolik ve mistik , çok karanlık , lâkin şiir dolu kitapta kullanıldığını biliyor muydunuz ?

Herkül Sütunları : Eski çağ uygarlıklarına göre Herakles , görevlerinin sonuncusunu burada tamamlayarak dünyanın sınırlarını tespit etmiştir. Eski çağda Fretum Herculeum (Herkül Sütunları) olarak , daha sonra da gemilerini yakarak burayı ele geçiren Müslüman komutan Tarık bin Ziyad'ın ismiyle anılan (Cebel-i Tarık - Tarık dağı) Cebelitarık kayası bölgesinin diğer bir özelliği de herkesçe bilinen suyun ayrışması harikası, Yüzey akıntısının yaklaşık 100 m. aşağısında batıya doğru akan daha yoğun ve tuzlu akıntıyla Akdeniz'in küçülen bir tuz gölüne dönüşmesi önlenmektedir.

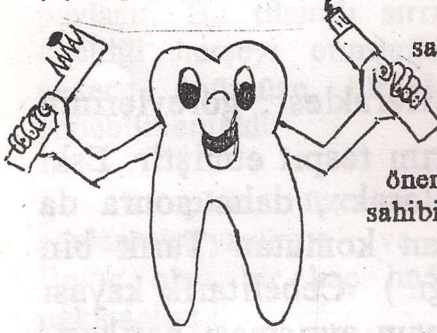
Albert Einstein kemanı , Werner Heisenberg ise pianosuyla bir düet yapıyorlarmış . Bir süre sonra Heisenberg dayanamıyarak ellerini piyanonun tuşlarına hızla indirmiş : " Bak Einstein. Bir, iki , bir , iki ! Sen sayı saymayı bilmiyor musun !? "

Oxford'da 1890'da yapılan bir sözlü sınavda , hoca , azimli öğrencisini elektriğin ne olduğunu bilip bilmediğini sormuş. " İnanın efendim, elektriğin ne olduğunu öğrendiğimden eminim , ama unutmuşum. " diye cevaplamış öğrenci , heyecanla. " Bak işte bu çok yazık " demiş sınavı yapan hoca , pek de etkilenmiş görünmeksizin. " Elektriğin ne olduğunu bilen yalnızca iki kişi var. Biri evrenin yaratıcısı , biri de sen. Ve işte bu ikisinden bir tanesi unutmuş bile. "

DIŞLERİMİZİN SAĞLIKLI OLMASI İÇİN NELER YAPMALIYIZ ?

K.H.O. Revirinde gözlediğimiz kadarıyla, henüz 17-23 yaşlarında olan Harbiyelilerin ağız hijyenlerinin çok da iyi olmadığını düşünüyoruz. Bu konuda hem Harbiyelilere, hem de diğer tüm personele rehber olacak, fikir verecek bir yazı hazırladık. Unutmamak gerekir ki , ancak iyi bakılan , iyi korunan ve gerektiğinde tedavisi yapılan dişlerle , ömür boyu yediklerinizin tadını alır , her türlü yiyeceği gönülünüzce yiyebilirsiniz.

Dişlerimizin sağlığını korumak için iki kişiye görev düşüyor. Birincisi ve en önemlisi bu dişlerin sahibine yani hastaya; ikincisi ise diş hekimlerine.

Birinci olarak , hastanın kendisinin dişleri için yapabileceklerini gözden geçirelim:

◆ Dişlerimizi günde üç defa , üç dakikadan az olmayacak şekilde fırçalamalıyız. Yemeklerden sonra yapacağımız bu işlemde, özellikle gece yatmadan önce dişlerin fırçalanmasına dikkat edilmelidir. Çünkü akşam yemeğinden sonra da meyve , kuru yemiş gibi şeyler yenebilir. Dişlerimizi fırçalarken dikkat edeceğimiz husus ise orta sertlikte bir diş fırçası seçmek (diş eti hastalığı olanlarda yumuşak bir fırça gerekebilir) ve çok az bir diş macunu (mercimek kadar) kullanmaktır. Diş fırçası , üst çene için diş etinden aşağıya doğru düz bir şekilde uygulanmalıdır. Fırçalama hareketi kesinlikle sağa-sola değil yukarı-aşağı şeklinde olmalıdır. Dişlerin ağız içine bakan yüzlerinin de aynı hareketle fırçalanması unutulmamalıdır.

Ayrıca her kişi mutlaka diş ipliği edinmelidir; bu enaz diş fırçası ve macunu kadar önemlidir. Diş ipliği günde en az bir kere kullanılmalıdır, kullanmakta zorluk çekenler bir diş hekiminden yardım isteyebilirler. Diş ipleri dişlerin ara yüzlerine ulaşarak , burada sinsice başlayan çürükleri engellememizi sağlar.

Diş çürüğü ve diş eti hastalıklarının oluşumunun temelinde aynı neden vardır:

Bakteri Plağı... Bakteri plağı nedir ? Aldığımız gıdaların dişler üzerindeki kalıntıları , eğer fırça ile uzaklaştırılmazsa, tükürük içinde mevcut olan bakteriler ve çeşitli enzimlerle reaksiyona girerek bakteri plağını oluşturur. Normalde nötr olan ağız ortamında bakteri plağı , mine üzerinde asidik etki gösterir ve mine ile dentinin hücre yapıları bozulur. Basitçe anlattığımız bu olaylar sonucunda diş çürüğü oluşur. Tedavi edilmeyen diş çürüğü ilerleyerek dişin canlı dokusunun iltihaplanmasına ve diş apsesine neden olur.

Diş eti iltihabında ise; temizlenmeyen gıda artıkları ile oluşan bakteri plağı , müteakip birikmelerle diş taşlarının (tartar) oluşumuna neden olur. Bu diş taşlarını , hastanın temizlemesine imkân yoktur , mutlaka bir diş hekimi tarafından temizlenmesi gerekir. Oluşan bakteri plağına ve diş taşlarına bağlı olarak ta dişeti iltihabı meydana gelir.

◆ Kısaca özetlersek , hastalar diş sağlıklarını korumak için :

1. Günde üç defa , enaz üç dakika dişlerini fırçalayacaklar (özellikle çikolata gibi şekerli besinler ara öğünde yendikten sonra dişler fırçalanmalıdır),
2. Mutlaka diş ipliği kullanacaklar,
3. Diş etlerini sert yiyecekleri (fındık , fıstık gibi) kırmakta kullanmayacaklar.
4. Üç ayda bir (en az altı ayda bir) , hiç şikayetleri olmasa bile diş hekimine kontrole gideceklerdir.

İkinci olarak , diş hekimlerinin yaptıkları tedavileri bir fikir vermek amacıyla özetledik:

1. Koruyucu Diş Hekimliği : Çocuklukta ilk dişlerin çıkmasını takiben altı ayda bir yapılacak kontrollerle beraber , dişlerde çürük oluşmasını engelleyecek bazı tedbirleri (flor tedavisi , dişlerdeki fissürlerin doldurulması gibi) içerir.

2. Diş Dolgusu : Çürük olan dişlere uygulanan bir tedavidir. Arka dişlerde amalgam dolgu (metal alaşım) , ön dişlerde ise kompozit

dolgu (estetik dolgu) kullanılarak yapılır. Diş hekimi dişteki çürüğü temizleyerek, dolguya uygun bir kavite açar. Kaviteyi gerekli dolgu maddeleri ile doldurarak dişin ilk formuna uygun bir form verir.

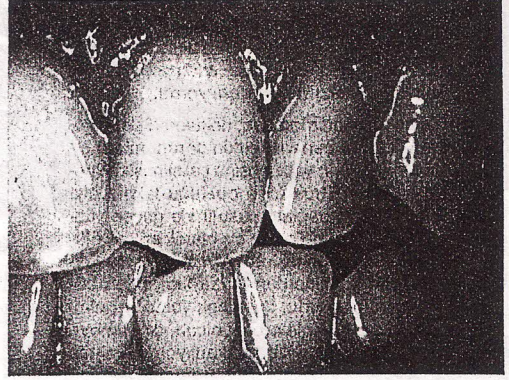
3.Kanal Tedavisi : Çürüğün , ilerleyerek dişin canlı dokusuna (pulpaya) ulaştığı durumlarda uygulanır. Dişin anestezi altında canlı dokusu çıkartılır. Kök kanalları genişletilerek , özel dolgu maddesi ile doldurulur. Kanal tedavisi diş anestezi yapıldığında (uyuşturulduğunda) ağrısız bir tedavidir.

4.Diş Çekimi : Tedavilerin anlatıldığı bir konuda diş çekimi sözü sizi şaşırtabilir. Fakat diş çekimi de bir tedavidir. Dişin canlı dokusundaki iltihap kemiğe kadar ilerlediğinde, bir apse oluşur ve bunun geri dönüşü yoktur. Antibiyotik kullanımı olayı sadece kronikleştirir ; eğer bu olaylara neden olan diş çekilmezse , iltihap daha derin dokulara yayılır.Kan ve lenf yolu ile vücuttaki diğer organlara hatta kalp ve böbreklere bile ulaşabilir. Dişte henüz çok küçük bir çürük varken tedavisini yaptırmak , bizi bu kötü ve tatsız olaylardan koruyacaktır.

5.Diş eti Tedavisi :İlk bölümde anlattığımız diş taşlarının ve bakteri plağının diş hekimi tarafından temizlenmesidir. Bu işlemin kesinlikle dişlere ve diş etlerine bir zararı yoktur. Hekim bu tedaviye ilaveten diş eti iltihabında gerekli görürse çeşitli ilaçlar (antibiyotik gibi) verebilir.Çok sigara, kolalı içecekler ve çay içenlerde görülen renklemeler ise çok düzenli ve itinalı bir diş fırçalama ile önlenir.

6.Diş Protezi : Çeşitli nedenlerle çekilmiş dişlerin yerlerinin metal ve estetik materyallerle tamamlanmasıdır.

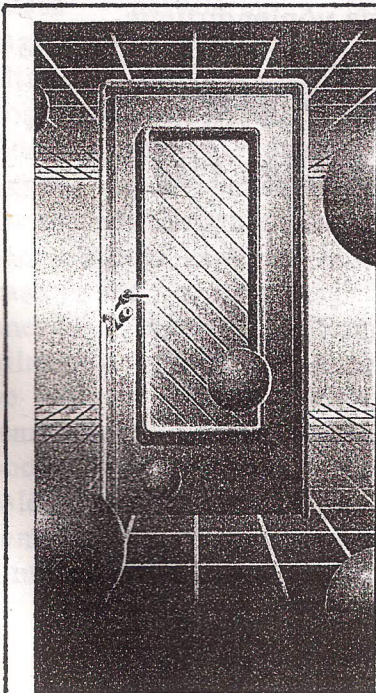
7.Ortodontik Tedavi : Dişlere takılan aparatlarla (halk arasında tel de denir), dişlerdeki çapraşıklık ve konumlarındaki bozuklukların düzeltilmesidir.

Son olarak , üzücü de olsa şu konuya değinmeden geçemeyeceğiz. Tüm dünyada artık bilinen ve tamamı ile kabul edilen koruyucu diş hekimliğinden ne yazık ki Türk halkının hala yeterince bilgisi yoktur. Özellikle genç nesile ve çocuklarımıza bu konuda bilgi verip , onları diş fırçalamaya yöneltirsek , şu anda diş hekimi sıkıntısı çeken toplumumuzda büyük bir ferahlama olacaktır.Bugün , birkaç Kuzey Avrupa ülkesinde yeterince hasta bulunmadığı için diş hekimliği fakülteleri kapanmaktadır. Temennimiz hem kendimiz için , hem de çevremizdeki insanları ağız kokumuz ile rahatsız etmemek için , hiç olmazsa diş fırçalama alışkanlığını kazandırmak ve bunu bir el-yüz yıkama kadar doğal bir hale getirmektir. Hepinize sağlıklı ve güzel gülüşler dileriz.

Diş Tbp. Ütgm. Özlem ÜÇOK

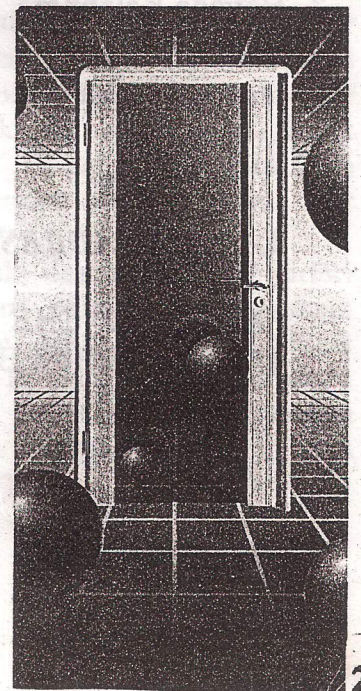
Diş Tbp.Tğm. Alpay AKINCI

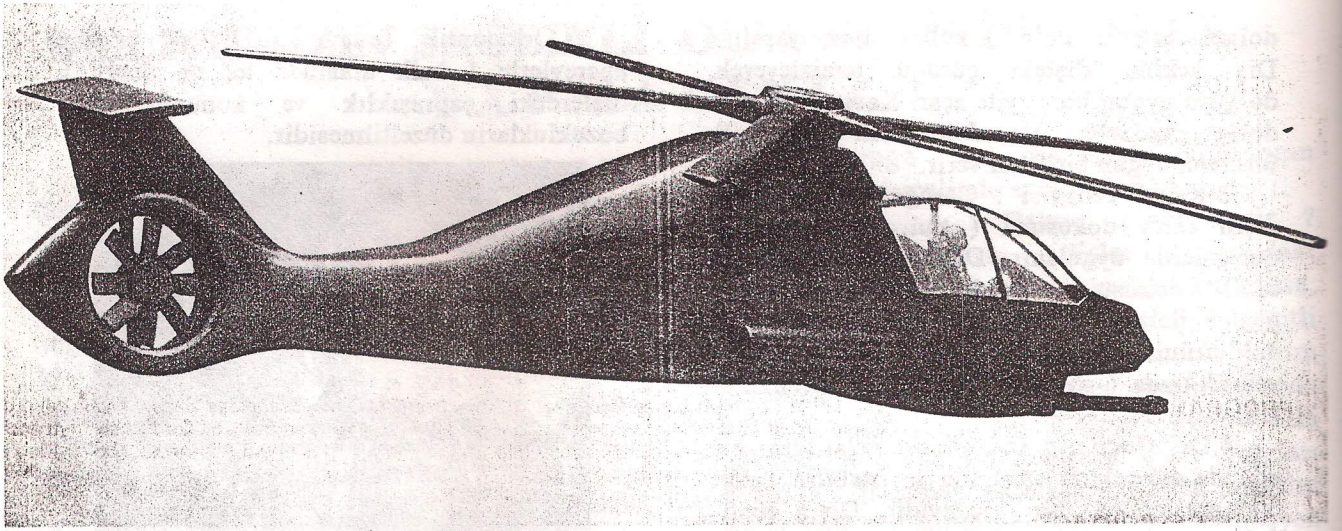

UMUT

*Seni , doğmamış çocukta
Yağmamış bulutta
Başak vermemiş ekinde
Çatlamamış tomurcukta
Sökmemiş şafakta
Yük altındaki kâheylânda
İçilmemiş bir sigarada
Yaprğa düşmemiş çiğilde
Yürünmemiş yollarda
Erlmemiş karlarda
Kafiyesi konmamış şiirde
Ararım...*

Mehmet DEMİRAĞ - 3800

COMANCHE HELİKOPTERİ

Yakın gelecekte AH-1 taarruz helikopterinin yerini alacak olan COMANCHE (RAH-66) ordunun alçak irtifada vurucu gücünü oluşturacaktır. Geliştirilmiş hayatta kalabilme yeteneği ile , gece veya gündüz harekâtı boyunca, kötü hava şartlarına rağmen her bölgede taktik operasyonları sürdürebilecek bir helikopterdir. Comanche ; artırılmış hızıyla , havadan havaya füze atabilme yeteneği ile muharebe sahasında destek kuvvetlerini daha da güçlendirecektir. Ayrıca Comanche AH-1 görevinin yanında OH-58 ve OH-6 helikopterlerinin de görevini rahatlıkla yapabilmektedir.

ÖZELLİKLERİ :

Ağırlığı : 7.500 lbs
Hızı : 170 knots
Havada Kalabilme : 2.5 saat
Mürettebat : 2 pilot

DONANIMI :

Havadan-havaya ve havadan-karaya füzeler, taret topu, gece görüş plotaj sistemi , plot kaskına yönlendirilmiş görüntü , elektro optik hedef tanımlama sistemi ve longbow sistemi.

Mithat HOROZLAR - 3936

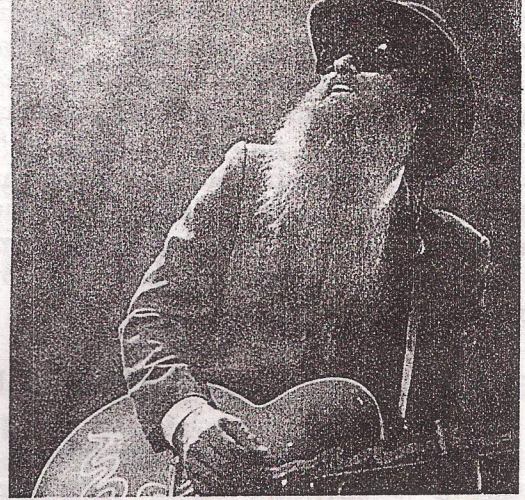
YAZIŞMA ADRESİ :

PM. COMANCHE
4300 Goodfellow Bouleurd / USA

KÖKLÜ MÜZİK HAKKINDA

XX.yy. başlarında Afrika'dan yeni dünyaya sürüklenen zenci kölelerin torunları arasında ortaya çıkan ve ezilen kara adamın hüznünü dile getiren, Tanrı'ya yakarış ve dua şarkılarından sonra, hapisane şarkılarıyla bütünleşen "blues" doğdu. Yoğun baskılar salgın hastalılar ve yaygın alkol alışkanlığı ile her geçen gün artan yoksulluk, bütün bunları işleyen bu folklor müziğinin en yaygın temaları haline geldi. Bunların arasına seks ve gülünç unsurlar da girdi. Daha sonra blues gelişti ve gelişmesine sıkıca bağlanarak "rock and roll" u meydana getirdi. Bunu uyuşturucu düşkünü ve sekste sınır tanımayan "Beatnik" hareketi takip etti. Giyiniş, davranış ve müziklerinde asi gençler, bunu aykırı bir yaşayış biçimi yaptılar. Sonra rock çeşitleri gelişti. Bob Dylon ve Joan Baez, insanları savaşa karşı aşka çağıran akımın temsilcileri oldular. Bu düşünce akımı "hippi" felsefesini getirdi. Beatles, Animals, Rolling Stones toplulukları ortaya çıktı. Beatle'in en aktif üyesi John Lennon "Beatles, Hz. İsa'dan bile büyüktür" diyordu. Beatles, müziğinde işçi sınıfı ve orta sınıfın gençliğinin duygularının yansıtıyordu. Beatles uyuşturucu alışkanlıklarına ve topluma ters düşen hayatlarına rağmen yalnız İngiltere'yi değil, dünya gençliğini tesiri altına aldı. Anlaşılan gençler "gürültü" den hoşlanıyorlardı. Beatles, Hindistan'a gitti, Budist müziğini dünyaya yaydı. John Lennon Japon sinema oyuncusu Yoko Ono ile evlendi. Karısının çirliçiplak resimlerini yeni plâğının kapağına koydu. 70'li yılların başında bir "disko müziği" ortaya çıktı ve önceleri "homoseksüellerin müziği" denilmesine rağmen yaygınlaştı. "Boney-m" ve "Twice" isimli topluluklar bu müziğin temsilcileri oldular. Reggae akımının öncüsü konserlerinde "Klu-Kluks-Klan" saldırılarına uğradı. Döndüğü ülkesi Jameika'da Calypso modası çıktı ve dünyaya yayıldı. 80'li yılların başında ortaya

çıkan müziklerinde ölüm ve tecavüz konularını işleyen "Heavy Metal" cileri, yılanla sevişmek ve intihar gösterileri yapan "Alice Cooper" ve "Kiss" takip etti. Saldırgan Rock, Motorhead, Neo Nazi grupların, Punkçuların yanında yer aldı. Iron Maiden (Demir Bakire) grubu, kiliseye karşı çıkıyor ve mutaassıp Hıristiyanlara saldırıyordu. Peşinden ise Pop müzik geldi. Görüldüğü gibi bunların hepsi aykırı toplulukların ve etkisine aldığı gençliğin kendini kaybetmesine, altkültürleşmesine sebep oluyordu.

Batrya öncülük eden Amerikan zevkinin, müzik sahasındaki en büyük silâhi pop ve caz, özellikle gençlik karşısına "çağdaş hayatın tek müzik alternatifi" olarak çıkarılıyor. Bir ABD senatörü "Uçak sanayinden sonra diğer ülkelere en çok ihraç ettiğimiz pop kültürüdür." derken pek de haksız değil. Bu müziklerin gördüğü hüsnü kabul ise bir musikî türü olarak kazandığı itibardan gelmiyor. O, Blue-Jean kültürünün bir uzantısı, cintonik gibi, pepsi gibi, lastik papuç, walkman ya da t-shirt gibi kitle insanının mütemmim aksesuarından bir parça.

Sonuç olarak; daima en güzel yerleri alıp kendisine yurt edinmiş, her zaman harikulâde şeylere sahip olmasını bilmiş bir millet elbette ki bulup ortaya koyduğu millî mûsikîsinin sanat ve estetik değeri karşısında ondan vazgeçmeyerek, onu başta edecektir.

Sait GÖKGÖZ - 5363

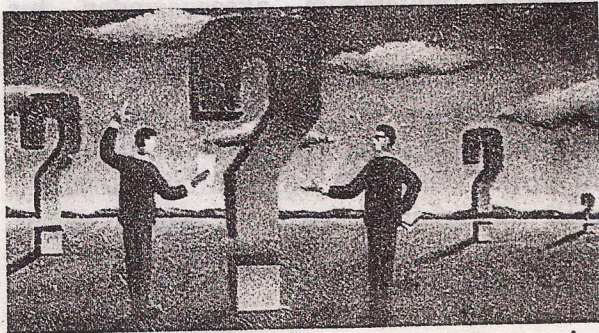
İLETİŞEMİYORUZ GALİBA...

*İletişim çağında yaşanan büyük
problem : İLETİŞİMSİZLİK !*

Siz hayatın sesini duymayanlardansınız. Sessizce boyun eğerek yaşayıp gidiyorsunuz. Beni anlamamanıza imkân yok , çünkü siz kendinizi tanımıyorsunuz! İtirazınız varsa söyleyin. Bakın size bir mesaj gönderdim. Beni anlayabiliyor musunuz? Dünyayı anlayabiliyor musunuz? Çevrenizi? Dostlarınızı? Anladığınızı nereden biliyorsunuz ? Hayat " sorunsuz " yürüyorsa , kavga döğüş yoksa anlaşma var mıdır? Şunu mu diyorsunuz: " Benim anlama, anlatma, anlaşma ile sorunum yok. Yaşayıp gidiyorum işte. Sadece istiyorum." İyi o zaman. Zaten böcekler de öyle yapmıyor mu?

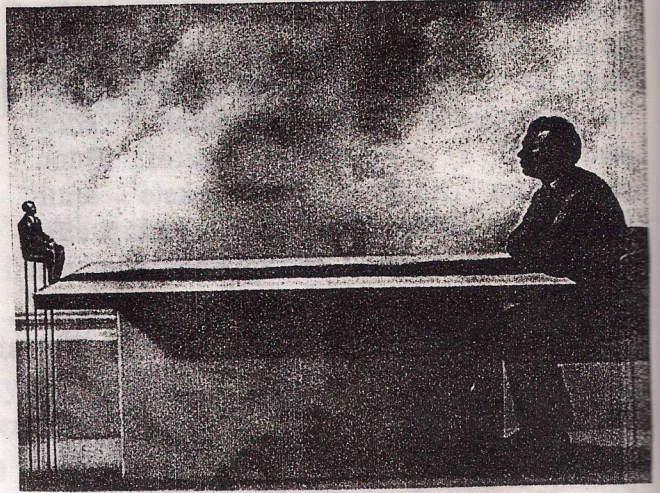
TEKNOLOJİ İLE GELEN YALNIZLIK

İnsanlararası ilişkilerin kurulmasını ve insanların birbirlerini tanıyıp anlamalarını sağlayan bir araç olarak karşımıza çıkan iletişim, kelimenin en genel anlamıyla bir kişi ya da yer ile bir başka kişi ya da yer arasındaki bilgi alış verişidir. Modern toplumlarda üretimin artırılması amacıyla tüketicimin pompalanması için gereken etkinlik anlayışına bağlı olarak günümüzde iletişim teknolojisinde akıl almaz ilerlemeler oluyor. Böylece devletler arasındaki savaşta binlerce kilometrelik cephelerde olup bitenleri izleyebiliyoruz. Gene bu sayede dış politikadaki bir karar kamuoyu hazırlayarak uluslara çok kısa sürede benimsetmek ya da başkanlık kampanyalarında seçmenleri güdümlenmek mümkün olmaktadır.

Bu güdümlenmenin başarıya ulaşması ise iletişim teknolojisindeki bu ilerlemeler

karşısında "sıradan insanlar" arasındaki iletişimsizliğin artmasına bağlıdır. Diğer bir ifadeyle, kalabalık içindeki yapayalnız insan sayısı arttıkça, bu televizyon karşısına mahkum edip sadece bilmesi ve görmesi istenenleri seyrettirmek mümkün olmaktadır. Ya da yine bu sayede insanı şahsî ve toplumsal sorunlarından uzaklaştırarak sözgelimi Brezilya-Arjantin maçını onun gündemine sokmak olasıdır. Televizyonun bugünkü kullanım biçim ve yayım politikası "uzakları yakınlaştırırken, yakınımızı ustaca bizden uzaklaştırmaktır." Böylece yalnızlaştırılmış insanlar, yalnızlıklarını farkedemeyecek bir aldanıma düşmektedirler.

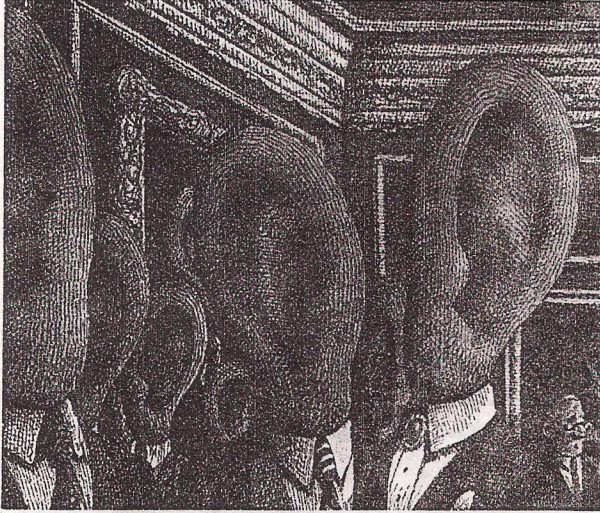
İLETİŞİM ÇAĞINDA İLETİŞİMSİZLİK

Paradoksal görünse de sıradan insanlar arasındaki iletişimsizlik kitle iletişim araçları ve bilgisayarlara kolayca ulaşabilmesine rağmen artmaktadır. Tek kelimeyle, **anlayamıyoruz.** Dünyadaki kavgaların, çekilen acıların, cinayetlerin, savaşların temellerinde iletişimsizlik yatıyor. Anlayamadığımız insanlara düşman kesiliyoruz. Anlayamadığımız konuları sevemiyoruz. Hele bol bol anlaşılammaktan yakınısımız var ki! Peki kimse bizi anlamıyorsa, biz, bizi anlamayanları anlayabiliyor muyuz? İşte asıl sorun da burada yatıyor. Biz hep kendimizi haklı buluyor. Kendimizi başkalarının yerine hiç koymayız. "Karşıdaki benden ne bekliyor?" diye hiç düşünmeyiz. İletişim ve bilgi çağını yaşadığımız günümüzde, iletişimsizlik toplumsal bir sorun olarak karşımıza çıkıyor.

İletişim teknolojisinin savaşları naklen izlettirecek kadar ilerlediği, mesafelerin sesimizi duyurmaya engel olamadığı bir çağda

insanlar birbirlerini anlamıyorlar. Evlerinde ve iş yerlerinde kendilerine kapılarını kimseye açmadıkları tek kişilik dünyalar kuruyorlar. Bilim adamları, organizasyon ve metod uzmanları, sanatçılar, sporcular, askerî ve sivil bürokrasideki üst düzey yöneticiler bile işlerinin başından ayrıldıklarında sıradan insanlar oluvermekte, diğer insanlarla iletişim kurmakta problemlerle karşılaşmaktadırlar.

İş bölümünün aşırı artması, zaman ve mekânın bölünmüş olarak yaşanması ve içinde yer aldıkları süreçlerdeki uzmanlaşma, yaşamın bütünlüğünü insanî değerlerden yoksunlaştığını görmelerine engel olmaktadır. NASA projesi gibi en gelişmiş projelerde çalışan bir uzman bile, tam da bu denli dar bir alanın uzmanı haline geldiği için dünyamızın bugünkü hâlini hayatın temel unsuru olan insanı dışlamaya başladığını görememektedir. Bu açıdan, uzmanlaşmış biri ile yeterli eğitim görmemiş bir kişi arasında fark kalmamıştır.

Sıradan insanlar biraraya gelip kalabalıkları oluşturduğunda ve belli bir ürünün ya da siyasal programın hedef kitlesi haline geldiklerinde kendilerinininkine benzer sorunları olan insanların ortak sorunlarına çözüm bulabilmek amacıyla aralarında iletişim kuramamaktadırlar. İlişkilerdeki bu biçimselleşmenin ve insanların birbirinden uzaklaşmasının önemli nedenlerinden biri, iş yerlerindeki rekabet ile kişilerin inisiyatif kullanabildiği işlerin otomasyon nedeniyle gittikçe azalmasıdır.

Evlerinde ise televizyon ekranları başında aynı ya da benzer programları izleyen "sıradan insanların" bir tutum takınabilmeleri ilişkilerdeki atomlaşma sebebiyle mümkün olmamaktadır. Bu hep birlikteymiş gibi "görünen" aynı televizyon programının

izleyicileri; sözcülemi diğer margarinerden fazla bir farkı olmayan yeni bir margarinin satışını artırmak amacıyla bir ölçüde kitleselleştirilebilirler. Ne var ki, bunun da öbür margariner gibi kalp ve damar hastalıklarına yol açabileceği düşüncesiyle gene de bitkisel yağları tercih etmeleri konusunda "birbirinden tecrit edilmiş" ve "bir başlarına bırakılmış" insanlardır. Sokaklardaki "kalabalık içinde yalnız insanlar" gibi, TV ekranlarının karşısındaki insanlar da komşularından ve kendi toplumsal gerçeklerinden soyutlanmış insanlardır. Bu durumun sonucu olarak, aynı apartmanda oturduğumuz komşumuzu tanımıyor, yakın akrabalarımızı bazen senelerce görmüyor, işyerlerimizdeki hatta ailemizdeki kişilerle bile tamamen farklı dünyalarda yaşayabiliyoruz. Öte yandan hiç görmediğimiz, tanışıp konuşmadığımız bir sinema sanatçısını, bir futbolcuyu ya da sevdiğimiz programın sunucusunu kendimize çok yakın hissedebiliyoruz.

BİLİMSEL İLETİŞİM

Hayatımız çağdaş dünyada giderek çarpık bir iletişim ağı içinde sürüyor. Kitle iletişim araçlarının, karmaşık teknolojinin paramparça ettiği bir iletişim düzenimiz var. İletişim hastalıkları denen hastalıkların pek çoğumuz farkında bile değil belki. Birbirimizi anlayamayınca yakalandığımız o gizli hastalıklar sonucu çektiğimiz acı, dünyayı cehennem hâline getiriyor. Birbirini sömürmeye, kullanmaya çalışan iletişimsiz insanlar dolduruyor dünyayı.

Ancak bu karamsar tablo sizi ürkütmesin. Bilim böyle bir dünyayı düzeltmek, insanların kendilerini anlatabilmeleri ve karşılıklı olarak anlayabilmeleri için kolları sıvamış durumda.

İletişim kuramcıları, gönderilen mesaj ile alınan mesaj arasında bir fark varsa, insanların anlaşmalarını engelleyen bu farka *gürültü* adını verirler. Bu gürültüler içinde en büyük engeli çıkaran psikolojik gürültüdür. Psikolojik gürültü bir kimsenin kendi inançları, tutumları ve o an içerisinde bulunduğu duygu durumu nedeniyle kendisine gelen mesajı, söylenen anlamdan çok değişik bir biçimde yorumlamasıdır. Sağlıklı bir iletişim için çok önemli olmakla birlikte insanlar arasındaki farklılıklardan dolayı, insan iletişiminden psikolojik gürültüyü kaldırmak olanaksızdır.

Ancak sorun bu kadarla bitmemektedir; iletilen mesajın ne olduğu ve nasıl seçildiği de en azından psikolojik gürültü kadar önemlidir. İletişimcilerin sağlıklı insan iletişiminde gönderilecek mesajların nasıl olması gerektiği ile ilgili formülü, " hisset - düşün - uygun olanı seç - göster " şeklindedir. Fakat bu formülü uygulayabilmek için insanın başkalarından önce kendini anlaması, duygularının ve isteklerinin yeterince farkında olması gerekmektedir.

KENDİNİ BİLMEK VE EMPATİ

Bu noktada karşımıza iki kavram çıkıyor; Kendini tanımak ve başkasının gözüyle olaya bakabilmek yani yaygın ismi ile empati.

Ünlü Delf Mabedi'nin duvarında bir çift kelime vardır : " Kendini tanı ! " O çağlarda ne gibi iletişim sorunları olduğunu bilemiyoruz, ancak şurası bir gerçek ki , kendinden habersiz birinin başkalarını anlaması düşünülemez. Bunu sizin takdirinize arz ederek , son günlerde gündemde olan empati kavramından bahsetmek istiyoruz.

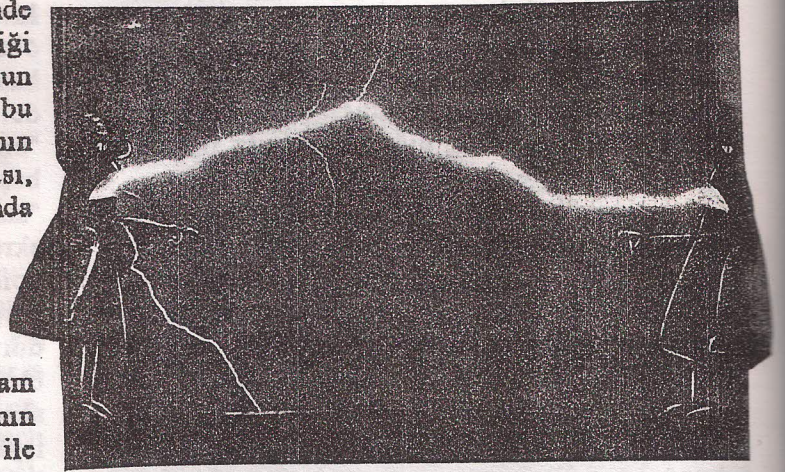
Yüzyılımızın ortalarında ortaya atılan ve Carl Rogers'in önemli katkılarıyla bugünkü boyutlarına ulaşan empati kavramı şöyle açıklanabilir:

" Danışanın özel dünyasını sanki kendi dünyayındaymış gibi , fakat eğer öyleyse niteliğini kaybetmeden hissetmek ...Danışanın dünyası terapistte bu denli açık olduğunda ve bu dünyada özgürce hareket edebileceğinde ya da özgürce hareket edebildiğinde danışanlarca bilinenleri açıkça anladığını iletebilir ve danışanın bilincinde olmadığı ancak yaşadıklarını da danışana iletebilir. "

Mc Whirter de empatiyi diğerinin duygularının yoğunluğunu ve anlatımı algılama yeteneği olarak tanımlamış. Ya da kısaca, empati diğer kişinin gözleriyle dünyaya bakabilmektir. Empati anlayışı ortaya çıkmadan çok önce söylenmiş bir Kızilderili özdeyişi "Bir anlaşmazlık halinde karşıdaki kişinin ayakkabılarını giyerek (yani onun rolüne girerek) soruna bakmak gerektiğinden " söz etmektedir.

Empati tek başına bütün ruhsal sorunları çözmeye yeterli olmayabilir, fakat araştırmalar empatik terapilerin ruhsal gelişmeyi hızlandırdığını göstermektedir. Karşınızdaki kişi sizinle empati kuruyorsa, o kişinin sizi anlamaya çalıştığını, size değer

verdiğini düşünürsünüz. Empati kişilerin kendilerini insan gibi hissetmesini sağlamaktadır.

Kişiler arası iletişimler üçe ayrılabilir. Bunlar : (a) çatışmalı iletişim, (b) çatışmasız iletişim ve (c) empatik iletişimdir. Bu iletişim türlerinden insanların hem bilgi alışverişinde bulunabilmeleri hem de yalnızlıktan kurtulmaları empati sayesinde mümkün olmaktadır. Basit bir örnek vermek gerekirse; sabah işe gelirken karşılaştığı yoğun trafikten şikâyet eden birine "yahu kardeşim! Sen de evden erken çıksaydın." demek, iletişim türlerinden en olumsuz olan çatışmalı iletişimdir. "Bizim ev yakın olduğu için benim böyle bir sorunum yok." şeklinde bir cevap çatışmaya meydan vermese de karşınızdakini tatmin etmeyecektir. Bu durumda "evet, sabahları trafik sıkışık oluyor, bu da çalışma tempomuzu olumsuz yönde etkiliyor." demek karşınızdakini bir ölçüde rahatlatacak, kendine hak verildiği için bize de olumlu gözle bakacaktır.

EMPATİ KURMA BECERİSİ

Empati insanlara yapmacık ve sahte davranmak ya da "evet efendimcilik" değildir. Yalnızca olaya bir de karşıdaki penceresinden bakabilmektir. Ben-merkezcilik ve empati birbiriyle bağdaşmaz, çünkü ben-merkeze davranan bir kişi karşındakinin rolüne girmekte güçlük çeker, olaylara yalnızca kendi açısından bakar. Örneğin farklı dünya görüşlerine sahip kişilerin nasıl olup da bizim gibi düşünmediklerine hayret ettiğimizde, bilişsel açıdan ben-merkeze davranmış oluruz. Bizim önem vermediğimiz bir olaya karşınızdaki kişinin çok üzüldüğünü ya da sevdiğini görüp yadırgadığımızda ise hem

bilişsel hem de duygusal açıdan ben-merkezci davranmış oluruz.

Hayatı, çok farklı insanlar içinde geçen biz askerlerin kolay ve sağlıklı iletişim kurabilmemiz için olaylara ve kişilere empatik yaklaşmamızda fayda var. Kendimizi bilgi açısından tamamlamış olabiliriz. Ancak bazen insanlar, çok iyi bildikleri bir konuyu bir başkasına öğretmeye çalıştıklarında başarılı olamazlar. Bu durumun temel nedeni öğretenin algısal ve bilişsel açıdan ben-merkezci davranmasıdır.

Empati muharebe sahasında düşman komutanın rolüne girip onun vereceği kararı sezmemize imkân verir. Barış zamanında ise öğretici durumunda olan komutan "Eğer ben bu konuyu hiç bilmeseydim , bana nasıl

anlatılmasını isterdim?" sorusunu kendine sorabilmelidir. Öğretmenin, öğrencinin seviyesine inmesi gerektiği söylendiğinde aslında bu gerçek ifade edilmektedir. Emrindeki askerın olaya bakışını kavrayabilen bir komutan, algısal ve bilişsel ben-merkezcilikten kurtulabiliyor, askeriyle empati kurabiliyor demektir. Eğer komutan astlarıyla bir de duygusal açıdan empati kurar, onun duygularını doğal olarak anlarsa, ortaya çok uygun bir eğitim ortamı çıkmış olur.

Sedad ARICAN -3937

KAYNAKÇA:

- 1) *Bilim ve Teknik* Şubat 1994
- 2) *VOLTAN, Nilüfer-Acar Terapötik İletişim*
- 3) *ÖZTÜRK, Hüseyin Kişilerarası İletişim*

KİRPİLER

Çok soğuk bir kış günü , bir grup kirpi , birbirine sıkıca sarılarak donmaktan korunmak istediler. Ama hemen , karşılıklı duran iğnelerin acısını hissettiler ve tekrar ayrıldılar.

Bu bir müddet böyle devam etti : Isınmak için birbirlerine her sokuluşlarında iğnelerinin acısıyla kıvranıyorlardı. Böylece iki acı arasında - soğuk ve iğne - gidip geldiler.

Nihayet rahat edecekleri en uygun mesafeyi buldular. Artık hayatlarından memnundular.

...

İnsanların da , kendi başlarına boş ve kendiliklerinden hiçbirşeye başlayamayacakları için , topluma ihtiyaçları vardır , ama hoş olmayan birçok özellikleri ve kabul edilemez hataları , onları yine birbirlerinden ayırır. Birarada en iyi yaşayabilecekleri uygun mesafe *kibarlık ve iyi davranıştır*. Bu mesafede sığa olan ihtiyaç tam giderilemeyecektir ama iğnelerin batmasından duyulan acı da hissedilmeyecektir. Kendi iç sıcaklığı yüksek olanlar ise seve seve toplumdaki uzak kalacak , böylece ne onlar başkalarına , ne de başkaları onlara kızacak , öfkeleneyecektir.

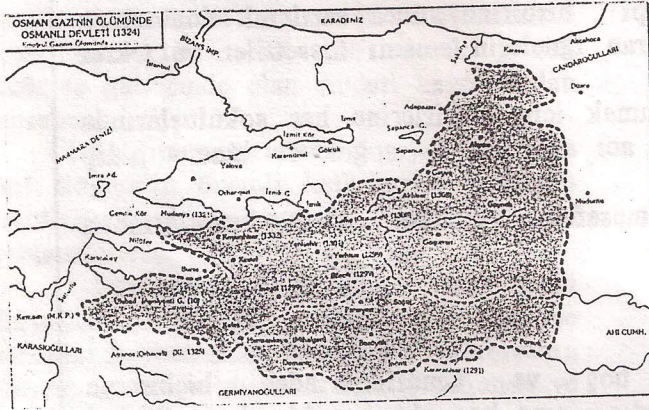
Arthur SCHOPENHAUER
Çeviren : Hüseyin SESLİKAYA - 3337

Doğu ülkelerinde sürekli olarak dolaşmış , araştırmalar yapmış Dr. Paul Brunton , Arunachala Tapınağı'nda yaşayan Ramana Maharshi'ye " Ben hakikati arıyorum , hakikat nedir ? " diye sorunca Maharshi şu cevabı verir : " Ben hakikati arıyorum diyorum diyorsunuz , evvelâ şu Ben'i öğrenin sonrası gelir " der.

OSMANLI'NİN YÜKSELME DÖNEMİNDE HARP STRATEJİSİ

Büyük devletlerde askerî başarı şarttır. Askerî başarı göstermeden kurulmuş büyük devlet mevcut değildir. Osmanlı İmparatorluğu da sayısız zaferleriyle gelen zenginliklerinin gölgesinde bir cihan devleti olmuştur. Osmanlı orduları yükseliş devrinde kendilerinden çok daha kalabalık ordularla karşılaşmış, üstün savaş stratejisiyle bunları mağlup etmiştir. Stratejisini incelersek nedenini görürüz.

Osmanlılarda; bir savaşın önce politik hazırlığı yapılırdı. Savaşılacak devlet veya çok defa devletlerin, jeopolitik vaziyeti göz önüne alınır, müttefikleriyle olan bağları koparılmaya çalışılırdı. Bu çok inceleme ve dikkat isteyen bir işti. Çünkü, devlet bazen Fatih Sultan Mehmet zamanında olduğu gibi 20 küsur devletle birden savaşır halde bulunabiliyordu.

Politik hazırlıkları lojistik faaliyetler izler, savaşılacak kuvvetlerin hesabı iyice yapıldıktan sonra orduyu savaşa hazırlama çalışmaları başlardı. Osmanlı İmparatorluğu'nda daimi hazır bulunan bir meslek ordusu vardı. Avrupa'mınsa büyük bir zaafı idi bu, hazır bir ordu bulunmaz, yalnız hassa birlikleri olurdu. Savaş çıkınca, çok ilkel usullerle asker toplanırdı. Avrupa'da bu konuda ilk ciddi adım İsveçliler ancak 18. asrın ortasında atmışlardır. 17. asrın sonlarında bile bir İngiliz diplomatı Lord Ricault, her sınıf Türk askerinin yalnız seferde değil, barışta da maaş almasını hayretle karşılıyor ve bu israfın (!) Türklerden başka bir devlette bulunmadığını yazıyordu. (1) Osmanlı'nın daimi hazır bir ordusu vardı, fakat orduyu toplamak ve savaş alanlarına götürmek önemli bir meseleydi. Ne kadar kuvvetin, ne zaman, nerede yığınak yapacağı ve hangi yollardan geçileceği önceden kararlaştırılırdı. Toplanma emirleri kesindi. Belirli konaklarda, emredilen gün ve saatte bulunmayan beylerbeyinin, sancak beyinin, alaybeyinin, tımarlının hâli yamandı.

Kallesiyi oynamış sayılırdı. Bu arada, bu emirlerle ilgili en mühim hususu görmezlikten gelemeyiz: Disiplin. Türk ordusunu yenilmez kılan unsurların başında, Divan-ı Hümayun'a ve astın üste, mutlak itaatle ortaya çıkan askerî disiplin gelir. Padişah fermamına körü körüne mutlak şekilde bir tâbiyet vardı. (2)

Ordunun geçeceği yolların hangi konaklarda, ne miktar yiyecek, yem ve cephane bulundurmaya icap edeceği hesaplanır, bu yerlerin sancak ve alay beylerine, kadı ve naiplerine emirler gönderilir, yol üzerindeki depoların mevcudu öğrenilirdi. O kadar ki, rivayete göre ordunun 3 yıl sonra geçeceği tasarlanan bir vilâyetten, askerinin öğle yemeğinin nereden karşılanacağı bile hesaplanır ve kaydedilirdi. Geçilecek yolların, köprülerin vaziyeti, ne kadar zamanda, ne kadar kuvveti geçirebileceği incelenir, çok defa ordu yürüyüşe geçmeden önce yollar son bir defa bakım ve kontrolden geçirilirdi.

Ordu birliklerini toplamaya memur komutanların mesuliyetinden bahsetmiştik. Bir tek gün kaybına bile tahammül edilemezdi. Yığınak alanları, her ihtimal göz önünde bulundurularak seçilirdi. Yığınak yapan birlikler, derece derece birbirine bağlıydı. Yığınak bitmeden savaş başlamazdı. Yıldırım Bayezid, Niğbolu için 43 günde yığınak yaptırmıştı ki, bu, o devrin devletlerinde görülmemiş, aklın almayacağı bir şeydi. Oysa, malzemenin önceden konuşlandırılması kavramının (Operation Big Lift) temel esasları ancak 1961 Kasım'ında, Berlin Krizi sırasında ortaya çıkarılmıştır. (3) Osmanlı ordusu normal olarak günde 20-25 km yürürken, Avrupa birliklerinin günlük ortalama yürüyüşü ise 10 km idi. (4) Bu hususiyet, manevra ve teşebbüs kabiliyetinin Osmanlıların elinde olması demekti ki; bu, savaşta çok mühim bir unsurdu.

Bütün faaliyetler büyük bir gizlilik içinde cereyan eder, çok defa düşman haber alma servisleri, seferin nereye olacağını kestiremezler, tereddütte kalırlardı. Seferin yapılacağı yer, önce beylerbeyi ve sancak beyine bildirilirdi. Bu bilgiler son ana kadar gizli tutulurdu. Mesela, Akkoyunlulara karşı Otlukbeli Savaşının hazırlıklarının hangi devlete karşı yapıldığı, padişahın başka herkesçe meçhuldü. Nitekim Fatih'in son seferinin nereye olduğu, günümüz tarihçilerinin bile tartışma konusudur. Yavuz da, Mısır üzerine yürürken, hedefin İran olduğu propogandasını yapmıştı. Osmanlı'da Avrupa ve diğer ülkelerle karşı son derece gizli ve mükemmel bir istihbarat teşkilâtı ve İKK vardı. Avrupa ve Asya devletlerinin son durumları, bütün toferruatıyla Divan-ı Hümayun'a bildirilirdi. Bu konuda en önemli görevlerden birini de Akıncılar üstlenmişlerdi. Akıncılar " Batı dillerini yalnız kendi ana dili gibi konuşmaz, çok defa okuyup yazardı.

Osmanlı kültür dilleri denilen Arapça ve Farsça'yı da öğrenenler vardı." (5) Akıncılar, Viyana, Prag, Kuzey İtalya, Bavyera'da kılık değiştirerek bir Almanca Macar gibi dolaşırlardı.

Strateji ve taktik tespiti harp meclisi toplantılarında (Divan-ı Hümayun) yapılırdı. (6) Planlarda çok fazla hassasiyet gösterilirdi. Mesela Belgrat Kuşatması ile ilgili harita ve krokiler hazırlanırken , tüm tahkimatlar , yaklaşma istikametleri, top menzilleri, kalçı ele geçirmek için tüm öneriler ayrı ayrı çizilip yazılmıştı. (7)

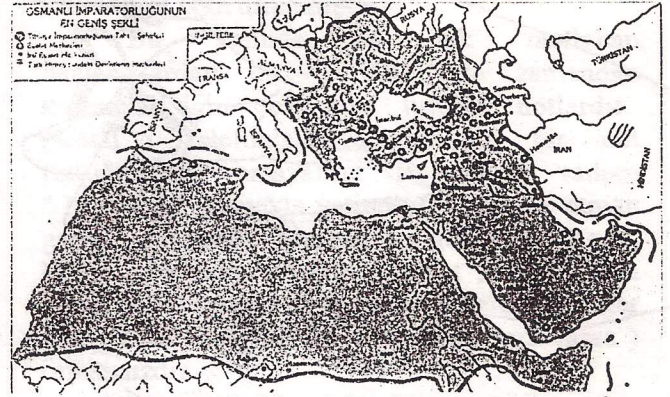
Avrupalıların 16. yy. strateji kaideleri "toplamak, yavaş ve az yürümek, müsait yerde durup beklemektir." Osmanlı stratejisinin kaideleri ise bugünkü kurallara yakın olup "çabuk toplanmak, mümkün olabilen hızla yürümek, düşmanı hemen yakalayıp yok etmek" ten ibaretti. Düşman henüz birleşmemişse parça parça yok edilmesine çalışılırdı.

Osmanlı ordusu savaş alanında 4 bölüme ayrılırdı. Merkez , sağ-sol kanatlar , ihtiyatlar. Akıncılar dışında Osmanlı ordusu yürüyüş veya muharebe halinde iken , ön tarafı açık bir hilâl veya nal şeklindekiydi. Düşman bu hilâl veya kısırcın içine düştüğünde zor durumda kalırdı. Düşman arazisine girilip düşmanla temas yaklaştığı sırada en önde ve ortalama olarak 3-4 günlük mesafede akıncı kuvvetleri giderdi. Akıncılar ileriye, sağa ve sola yayılarak ordunun baskına uğramasını engeller ve ayrıca düşmana karşı keşif faaliyetini de icra ederek, bilgileri asıl kuvvetlere iletirlerdi. (8) Ayrıca ihtiyatlara da çok önem verilirdi. Düşman, ihtiyatları yok sanarak Osmanlı saflarına iyice dalınca önce çok üstün olan Osmanlı topraklarıyla yıpratılırdı. Sonra, merkezde bulunan padişahın veya "Serdâr-ı Ekrem" in (başkomutan) emriyle ihtiyat kuvvetleri işe kanşır, iki kanat kısırcın gibi kapanarak düşman yok edilirdi. Başkomutan da, bütün birliklere hakim olacak şekilde en ön saflarda çarpışırdı, Fatih, Y. Bayezid, I. Mehmet, II. Murat gibi.

Ordu, emirleri dakikası dakikasına yerine getirebiliyordu. Savaşın içinde bulunan komutanları (sekbanbaşı, alay beyi gibi) tüm askerler tanıdığı için kargaşa çıkmıyor, bu da, birleşik kuvvetlerden oluşan, dilleri, hükümdarları, komutanları ayrı ayrı olan Avrupa kuvvetleri karşısında üstünlük sağlıyordu. Avrupa ordularında her komutan ancak kendi birliklerine söz geçirebiliyor , ötesine hükmedemiyordu.

Ordunun asıl muharip sınıfına, humbaraocağı (el bombası vb.), topçu ocağı, lağımciocağı (istihkâm), cebeciocağı (ordudonatım) ve akıncı (gerilla-komando) sınıfları yardım ederdi . Asıl muharebe kuvvetlerinin en büyük parçasını Tımarlı Sipahiler (süvari) oluştururdu. Bu sınıf, Osmanlı'nın Cihan Devleti olmasında en büyük görevi ve hizmeti yapmıştır. Bunlar Kapıkulu

sınıfları gibi maaşlı, azablar gibi ücretli değillerdi. Kendilerine verilen toprakları (has , zcemet , tımar) yaparak geçinirlerdi. Türk aslından olmayanlara toprak vermektten şiddetle kaçınırlardı. Fakat Kanunî'den sonra bunların yerine Kapıkulu Askeri (Piyade ve Süvari) önem kazanmıştır. (9)

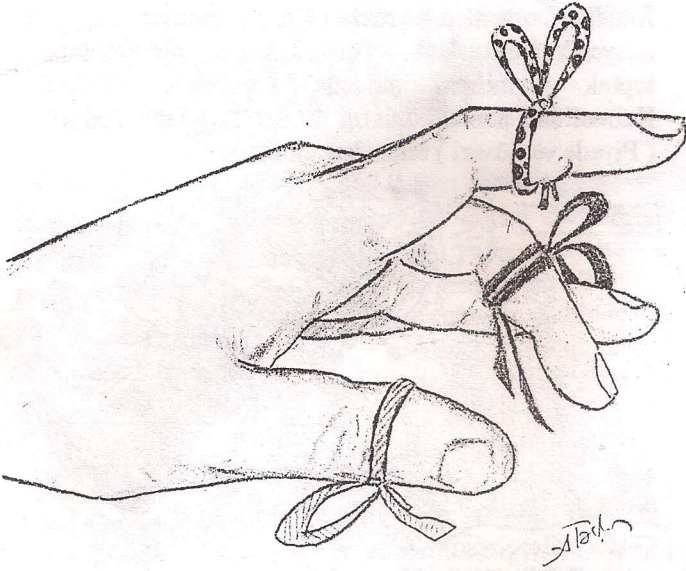
Mükemmel bir ordu için manevi güçler mutlaka lazımdır , fakat zafer kazanmak için yetmez. Teknik donatım ordunun diğer kanadadır ki , bu iki kanattan birinde aksaklık , ordunun sonunu getirir. Teknik donatım ise geniş ölçüde iktisadî ve malî güce dayanır. Osmanlı'nın da bitmek tükenmek bilmeyen malî ve iktisadî kaynakları , en büyük ve en mükemmel orduyu atlastan yelkenlerle savaş alanına götürebilecek güç ve kuvveteydi. Fransız tarihçi Fernard Grenard "Türk ordusunda bilhassa işe işi , dünyada en iyi düzenlenmiş durumdaydı. Asker , memleketin sırtından geçinmiyor tüketilen bedellerin tamamını ödeniyordu." der. Ahlakî yönden de Osmanlı Ordusu çok üst seviyededir. Kontrol mekanizmaları çok sağlam kurulmuştu Sırp bir tarihçinin naklettiğine göre , " Bir Türk askeri , Hristiyan bir köylüden zorla bir tavuk alır veya atını köylünün tarlasına koyuverirse idamla cezalandırılırdı " demektedir. (10)

Osmanlı , bu strateji ve idaresi ile asırlarca sürecek olan bir cihan hakimiyetinin temellerini atmıştır.

Serdar GÜLSOY - 3806

KAYNAKÇA :

- (1) Türk Ans. - Cilt 8 - s.2859
- (2) a.g.e. Cilt 8 - s.2858
- (3) Military Text - Operation Big Lift s.109
- (4) Türk Ans. - Cilt 8 - s.2861
- (5) a.g.e. Cilt 8 - s.2865
- (6) Taneri , Aydın ; Osmanlı Kara ve Deniz Kuvvetleri - s.109
- (7) Belgelerle Türk Tarihi Dergisi , Sayı : 32 s.41
- (8) Meydan Larousse - Cilt 9 - s.655
- (9) a.g.e. Cilt 9 - s.654
- (10) Türk Ans. - Cilt 8 - s.2860

UNUTMANIN ÖNÜNE GEÇMEK İÇİN NE YAPMALIYIZ ?

Hayatımızda, hatırlamanın çok önemli olduğu durumlar vardır. Bunlarla sık sık karşı karşıya gelir ve hatırlamanın önemini daha iyi anlarız. Hatırlamanın çok çok önemli olduğu bu durumlara bazı örnekler verelim:

- ✓Toplama, çıkarma, çarpma, bölme işlemleri,
- ✓İstenildiğinde hatırlanması gereken adresler,
- ✓Hatırlanması gereken randevular,
- ✓Kişiler, adları ve yüzleri,
- ✓Doğum günleri ile yıldönümleri,
- ✓Verilen talimatlar,
- ✓Şiir ezberlemek vb.

Bunların yanında özellikle telefon numaraları herhangi bir yanlışlığa yer vermeksizin hatırlanmalıdır.

Hatırlamayı kolaylaştıracak bazı kurallar vardır. Bunları şöyle sıralayabiliriz:

- 1) Hatırlamanız gereken şeylere etkin tepki gösterin. Tüm duyularınızla ona yönelin. Ona bakın, onu dinleyin, onu konuşun, ve onu düşünün.
- 2) Önemli anlarda belleğinizi tazeleyin ve onun kusursuz olarak çalışmasını sağlayın.
- 3) Düşüncelerinizi önceden derlediğiniz bilgiler üzerinde yoğunlaştırın.
- 4) Sizi çok tesir altında bırakacak ses veya görüntülerden uzak durun.

Bu dört genel kural, daha iyi hatırlatmaya yardımcı olmaktadır; ancak bunların, hatırlanması gereken her şeyi

hatırlatmaya yetmediği gerçeğini de kabul etmek zorundayız.

Pırıl pırıl bir zekâyâ sahip olan birinin bile, unuttukları hatırladıklarından daha çoktur. Hatırladığına inandıklarının yarısı ise gerçek dışıdır. Bu nedenle, dört genel kuralın yanında çok önemli beşinci bir kuralı bilmek ve uygulamak durumundayız. Bu bir mantık kuralıdır.

5) Not almak

Daha iyi hatırlamanın en emin, çabuk ve kolay yolu, önemli şeyleri bir yere yazarak gerçekleştirilebilir. Dünya çapında ün sahibi birçok kişi, üzerine not alınmış küçük kâğıtları veya not defterlerini sürekli olarak beraberlerinde taşıyarak, gerçeklerin saptırılmasına engel olmuşlar; böylece bu kuralın geçerliliğini ispatlamışlardır.

Not tutmadan her şeyi hatırlayabileceklerine inanan kişiler, kendilerine doğal insanlık tanımından uzaklaşmalarına da bir ölçüde yardımcı olurlar. Kendine aşırı güvenen, çok meşgul olan ya da ileriye dönük bir çalışma yapamayacak kadar tembel birçok kişi not almaktan kaçınır.

BİR AJANDA VEYA ÖNEMLİ KONULARI TOPLAYACAĞINIZ BİR DOSYA KULLANIN

Gelecek yapılacak görüşmelerin mutlaka ajandalara yazılması (not edilmesi) gerekir.

- ✓Alınan randevular (önemli notların ana hatları belirtilerek),
 - ✓İleride alınacak randevular (göz ve diş doktoru gibi),
 - ✓Doğum günleri ve yıldönümleri,
 - ✓Yapılacak telefon görüşmeleri,
 - ✓Sözleşme tarihleri,
 - ✓Yakında yapılacak toplantılar,
 - ✓Yapılacak ödemeler,
 - ✓Verilmiş sözler,
 - ✓Yazılacak raporların, yazıların son teslim tarihleri,
 - ✓Yatırımlar, sigorta ve benzeri işlemler vb... konuları öğrendiğiniz an, hemen bir yere yazın.
- " Daha sonra nasılsa yazarım " diye geçiştirmeyin. Tarih belirlendiği an, ajandanız yanınızda yoksa, herhangi bir kağıda not alın. Masanızın başına geçtiğinizde veya ajandanız elinize geçtiğinde, bu notu ajandaya geçirmek, ilk işiniz olmalıdır.

GÜNLÜK İŞLERİN DIŞINDAKİ ETKİNLİKLERİ NOT EDİN

Özel günlük işlerin dışındaki etkinliklerini unutmamak için, bunları ipucu vererek zihinde canlandırmak amacıyla yazmalı ve söz konusu işler sona erinceye kadar saklamalısınız.

Bu tür notlar cep defterine veya küçük bir kâğıda yazılmalı ve iş bittikten sonra atılmalıdır. Bunlara örnek verecek olursak,

- ✓Gidilmesi gereken yerler,
- ✓İstenilen bilgi,
- ✓Yazılacak mektuplar(ana hatları belirtilerek),
- ✓Görüşmede sorulacak sorular,
- ✓Alış-veriş listesi,
- ✓O gün kiminle, ne hakkında konuşmak istendiği vb.

UZUN VADEDE KULLANILACAK NOTLAR HAZIRLAYIN

Hemen hemen sürekli olarak yazılması veya dosyalanması gereken daha başka birçok şey vardır. Bunlar, ileride kullanılabilecek ve zamanla unutulabilecek şeyler olduğundan, herhangi bir yanlışlığa veya atılmaya imkân tanımadan zamanında not edilmelidir.

KÂĞIT HARCAMAKTAN KAÇINMAYIN

İşe yarayacak hatırlatmalar olarak ele alındığında, not tutmak da ayrı bir sanattır.

Dağınık ve telaşlı bir insan bilinçsiz bir davranışla randevularını şöyle yazabilir:

Perşembe 14.30

Cuma 9.30

Ama ne yazık ki, bunların ayın hangi perşembe ve cuması olduğu, bunlardan meselâ hangisinin dişçiye, hangisinin göz doktoruna ait olduğu belirtilmemiştir.

Bu konuda en sık rastlanan hastalıklardan biri, belki de zamandan kazanmak için çok kısa tutulan notlardır. Necati'yi telefonla aramak için bir not tuttuğunuzu varsayalım. Notunuzda sadece " N'yi ara " demekle yetindiniz. Aranan zaman geçip, aramanız gereken an gelip çatığında, N'nin, Necdet, Nevzat, Nihat, Necip veya hangi N olduğunu anlamazsınız, (hele hele eğer ismi N ile başlayan birçok arkadaşınız varsa) imkânsızdır.

Notu, anlayabileceğiniz şekilde almalısınız ki, o not sizin için bir anlam taşıсын.

Yapmanız gereken şeyleri gerçekten hatırlamak istiyorsanız, onları yazdıktan sonra her dakika görebileceğiniz bir yere koymayı ihmal etmeyin.

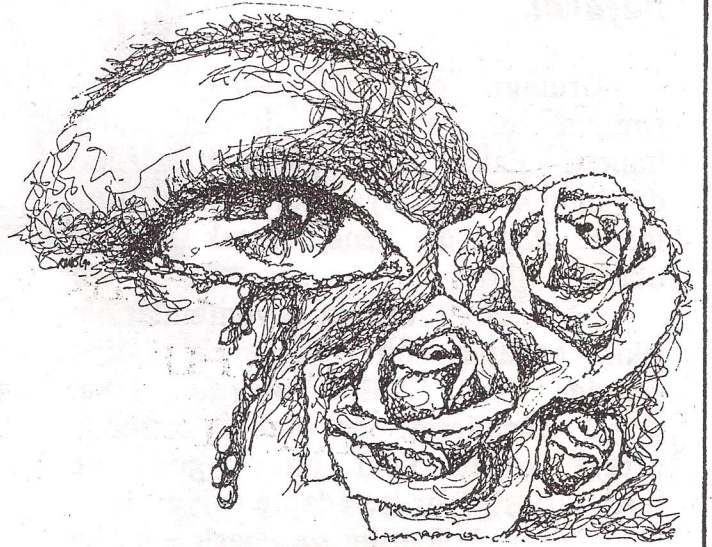
Not almanın (tutmanın) hatırlamadaki önemini artık biliyoruz. Unutmamanız gereken önemli ayrıntıları (bilgileri) kafanızda tutmaya çalışmak yerine, onları bir yere (kâğıda, not defterine) yazın. Siz düşüneneceğinize, bırakın kâğıt düşünsün.

KAYNAK : Bilim ve Teknik Dergisi

GÖZYAŞI

İki damla yaş aktı gözlerinden
Süzüldü, süzüldü ...
Yanaklarını, okşadı âdeta
Ve uzun bir yolculuktan sonra,
Düştü boşluğa...
Kaybetti sanki kendini
Bir anda yalnızlığını hissetti :
Ne düşeceği yeri biliyordu,
Ne de ayrıldığı yüzü hatırlıyordu.
Sarsıldı birdenbire, sendeledi,
Çarptı bir yere
Ve dağıldı,
Paramparça oldu dünyası...

Yunus KAYA

LİDER ve ÜRETİM

Sanayi devrimi yeni üretim biçiminin ve yeni yönetim metotlarının temellerini ortaya koydu.

Bilinen liderlik araştırmaları da, kurulan yeni sistemde, **üretimi canlı tutmak için** başlatıldı. Bu araştırmaların ilk neticesi sayılan **Klâsik Tarz** insanların, birey olarak, yalnız çalıştırılmasını hedefliyordu. Bu tarz üretim ile devrim için gerekli başlangıç ve temeller atılmıştı. Ardından **sağlanan üretim miktarının azalmasını önlemek için yorulan bedeni grup içinde eriterek grubun dinamiğinden faydalanmaya çalıştılar.** Grup içinde eritilen kişilik yeniden üretim için şekillendirildi. Fakat bu sefer kişilere değil gruba ait özelliklerle.

21.yüzyıla girerken lider kendisine sağlanan bu hakla hem üretimi hemde mevcut üretim metodunu canlı tutmayı başardı.

Grubun dinamiği sanayi devriminin zor ve yorucu işlerini kolay halletti. Fakat grup dinamiği kişileri düşünmekten alıkoyamadı. Birey grup içinde daha da bencilleşerek kendini düşünür oldu.

Modern üretim yöntemlerinin fikir babaları bu tehlikeye karşı yeniden ferdi **birey olarak**; fakat doğal dürtülerini de ihmal etmeden ortaya koydu. Yeni lider grubu ve ferdi birleştiriyor işe adapte ediyordu.

Yeni kullanılmaya başlanan bu yönetim biçiminde, lider seçiminde farklı ölçüler ortaya atıldı. Kimine

göre doğuştan, kimine göre sonradan kazanılabiliyordu. Bu ikilem lider olamayanları liderlik sevdasına kaptırdı ki çalışmak ve üretmekten ziyade lider olmaya çalışan bir grup ortaya çıktı.

Liderin tespitinde ki bu ikilemle kilitlenen üretimi, teorisyenler durumsallık yaklaşımı ile kurtarmaya çalıştılar. Lidere gerektiğinde **otoriter** gerektiğinde de **demokratik** olma hakkı tanıdılar.

21.yüzyıla girerken durumsallık yaklaşımı üretim için vazgeçilmez oldu. Lider kendisine sağlanan bu hakla hem üretimi hem de mevcut üretim metodunu canlı tutmayı başardı.

Bu yeni üretim anlayışı üreten kesimin tepkisine yol açacaktır. Yönetim kademesinde istikrar isteyen işçiler, yönetime izin verildiği sürece değil, gerektiği sürece katılmak isteyeceklerdir. Lider açısından; zamansız uygulanan **durumsallık yaklaşımı**, motivasyonun gerektiği yerde totaliter davranılması gibi, karışıklıklar doğuracaktır ki, üreten kesimin hizmet alanında artan bir soğukluğuna sebep olacaktır.

Tepkilerle kilitlenmesine izin verilmeyen sistemde lidere ve lider seçenlere çok görevler düşmektedir.

Lider ve yönetici seçiminde çok dikkatli olunması gerekiyor. Yöneteceği grubun beklentilerinin aksine hareket eden yönetici, grubu ve grubun temel taşı olan birey tanımayan yönetici gelecek tepkilerin daha da şiddetli olmasına sebep olur. Ayrıca gelecek olan tepkilerin hem lidere hem de üretime zarar vereceğini unutmamak lazım.

Lider seçerken hala net kriterler yok, ama lider olmayacakların net tarifi var. Hizmetin devamlılığı için hem lider hem de işçiye ihtiyaç var önemli olan bu iki kesimin üretim ve devamlılık için anlaşmış olmaları.

Engin AVCI - 3906

ONLAR DA HARBİYELİYDİ !

EDİRNE MÜDAFİ ŞÜKRÜ PAŞA ve VASIYETİ

1912-1913 Balkan Harbi'nde Edirne Müdafii olarak ün yapmış olan Şükrü Paşa , 1857'de Erzurum'da doğmuş , Erzincan Askerî İdadisinden sonra Mühendishane Harbiyesi Topçu şubesiinden 1879 yılında toçu teğmeni olarak ,birincilikle mezun olmuştur .Bundan sonra ülkenin çeşitli bölgelerindeki askerî birlik ve kurumlarda görev yapan Şükrü Paşa Balkan Harbi'nin başlaması ile birlikte Edirne Müstahkem Mevki Komutanlığına tayin edilmiştir . Orgeneral Şükrü Paşa ,Edirne şehrini Bulgar ve Sırp ordularına karşı , beş aydan fazla bir süre kahramanca savunmuştur . Her geçen gün daralan bir demir ve ateş çemberi içinde diğer Osmanlı ordularının da hiçbir yardımı olmadığı bu savaşta ,sayıca on kat üstün düşmana karşı Şükrü Paşa ve silâh arkadaşları mükemmel bir direniş örneği ortaya koymuşlardı .

Bu kuşatma esnasında bir yandan düşmanın üst üste gelen hücum dalgaları ile öte yandan soğuk , hastalık ve açlık ile mücadele etmiştir. Böylesine bir ortamda Şükrü Paşa kendi el yazısı ile - bugünkü kuşaklar için de alınacak derslerle dolu bir vasiyet bırakmıştır.1879 Harbiye mezunu Şükrü Paşa'nın bu vasiyeti şöyledir :

" DÜŞMAN HATLARI GEÇTİKTEN SONRA ÖLÜRSEM, KENDİMİ ŞEHİT KABUL ETMİYORUM. BENİ MEZARA KOYMAYIN. ETİMİ , İTLER VE KUŞLAR ÇEKE ÇEKE YESİNLER . FAKAT MÜDAFAA HATTIMIZ BOZULMADAN ŞEHİT OLURSAM KEFENİM, LİFİM , SABUNUM ÇANTAMDADIR. BENİ BU MAHALLE GÖMECEKSİNİZ VE GELEN NESİLLER ÜZERİME BİR ABİDE DİKECEKTİR. "

YOL ve TAŞ

Bak , gönlümün uğruna
Bin güzele vuruldum
Düştüm onun ardına
Gölgemden de soruldum.

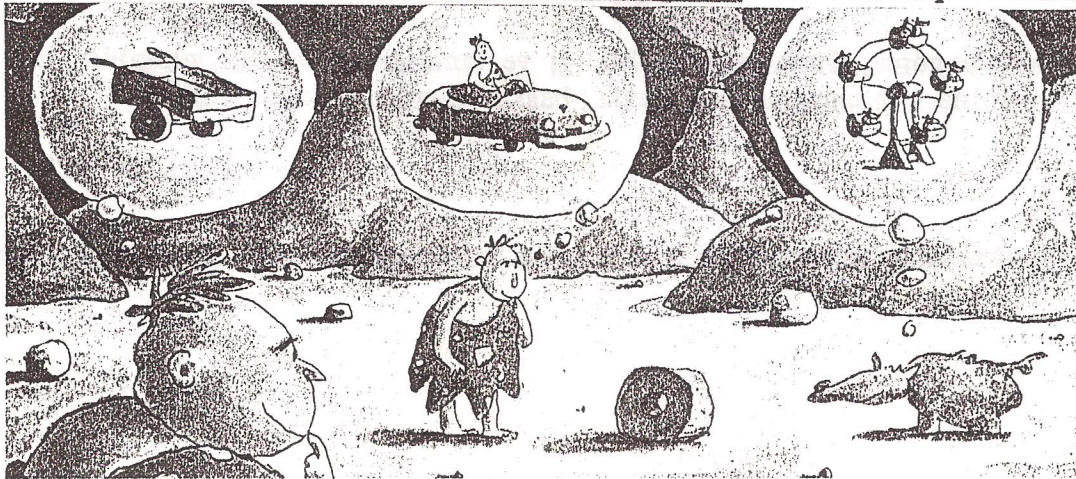
Neye vardı sonumuz ?
Bir vefasız sevgili.
Göğsümüzde kurumuş
Bülbüllerin algütü.

Toprak aldı tenimle
O almadı yanına.
Yollar vardı benimle
Bu hayatın sonuna.

Anladım ki sensin tek
Bana iyi dost , yoldaş.
Nazlanmadan gelecek
Mezarıma yolla , taş.

Yakup KUTMAN - 2412

TÜRKÇEYİ ÖZLEŞTİRELİM DERKEN

" Eğer Osmanlılar , Orta Asya'dan getirdikleri dili , koruyarak geliştirebil-
selerdi , şimdi kendilerini , yürekten sağollardık. Ancak , biz o dili yitirmişiz. Şimdi
ise , dilimizden Arapça ve Farsça sözcükleri çıkarırsak , Osmanlı sözlüğünün hemen
bütünüyle boşalacağı açıktır. Bugünkü anlamıyla biz, sözcüğün tam anlamıyla bir dil
dilencisiyiz ! "

Ahmet Mithat Efendi (Osmanlıca'nın Islahı)

Bu konu bugün için de geçerliliğini sürdürmektedir. Hatta yabancılardan terim ve
kurallar yönünden kelimeler alıyoruz.

Türk Dil Kurumu'nun (T.D.K.) amacı ; Türk Dili'nin öz güzelliğini ve zenginliğini
meydana çıkarmak onu yeryüzü dilleri arasında değerine yaraşır yüksekliğe erdirmektir.
Türkçenin tarihî ve karşılaştırmalı dilbilgilerini hazırlamak ; bütün bilim , sanat ve teknik
terim ve kavramların bulunmasına yönelik araştırma ve incelemelerde bulunmaktır.

TDK'nın bu gayeyle hazırlanmış Özleştirme Kılavuzu'ndan örnekler sunmak istiyorum:

abone : sürdürücü
akupunktur : iğne ile sağaltım
amfibi : yüzergezer
bahar : ilkyaz
beddua : ilenç , kargış
boksör : yumruk oyuncusu
bröve : uzluk belgesi
cani : kiyacı
dava açmak : sorunca açmak
devlet : erkyurt
dürtün : irakgörtür
erotik : kösnül
etnoğrafya : betimsel budunbilim
final : sonlama
forvet : akıncı
füze : uçul
galip : yengin

ırkçılık : anasoyculuk
ibret : öğütörnek
jübile : kutlama töreni
kabir : gömüt
kangren : çürükçe
konserve : saklanca
kültür : ekinç
kuvet : yunak teknesi
lokomotif : çekit
makyaj : süslem
mevzi : konalga
mıknatıs : demirkapan
müjde : muştı
mürekkep : yazıboya
nöbet : keşik
otopsi : gözlegörtü
otomatik : özdevimli

plaj : çimerlik
politika : siyasa
potansiyel : gizeletç
rehin : tutu
stratejik : ordugüdümsel
şiiir : koşuk
taklit etmek : öykünmek
talih : kut
tazminat : ödence
teşhirci : göstermeci
teşhis : tanılama
tımahane : us sayrılıkları
evi
topoğrafya : yerbetim
vicdan : duyunç
virgül : çeke
vitrin : görümlük

Ziya Gökalp'e göre , Türk halkının bildiği ve tanıdığı her sözcük ulusaldır. Bir dil,
kendinde eş anlamlıları bulunmamak koşuluyla , başka dillerden sözcük alabilir.

Ahmet KIRGIZ - 4582

NEDEN TÜRKÇE KÖŞESİ ?

Dilbilim araştırmaları , dilin bütün imkânlarının kullanılması durumunda bile insanların ancak %70 oranında anlayabildiklerini gösteriyor. Bu gün üç beş bin kelime ile konuşmaya , yazmaya çalışan ortalama bir Türk aydınının , neyi , nasıl , ne kadar anlatabildiği çok önemli bir sorundur.

Atatürk'ün dediği gibi , " Ana diline saygı , aydınlığın yoludur. " Ana dili insanın dünya ile hatta kendi iç dünyası ile bağımlı kurar. Ana dili ihmal , ulusu , ulus yapan temel değeri inkârdır.

Çağdaş dünyaya uzanan yol , bilim ve teknolojinin tüm kavramlarını karşılayabilecek nitelikteki bir dilden geçer. Dil , ulusun onurudur , silâhıdır. Ancak pek çoğumuzun ana diline olan kayıtsızlığı ve üç beş binlik söz hazinesi ile ne bilim olur , ne sanat , ne de felsefe. Yabancı dillerde kelimelerin imlasındaki en küçük hata bile affedilmiyor. Bu duyarlılığın aynısını kendi dilimiz içinde gösterebilmek tüm dileğimiz.

Aydın olmanın temel şartı ana diline hakim olabilmektir. bu ise , etkili , doğru ve aynı zamanda açık bir anlatıma sahip olmakla gerçekleşebilir. " Elime kalemi aldığım zaman ne denli yetersiz olduğumu anlıyorum. " diyen yazarın belirttiği gibi , bir sayfalık herhangi bir yazıyı kalme alırken çektiğimiz zorluklar ve yaptığımız hatalar , işin ciddiyetini ve önemini gözler önüne seriyor. Günlük ders ve çalışma hayatımızdaki birçok örnek , Türkçe açısından ne kadar vahim bir durumda olduğumuzu , ülkemizde her kademedeki dil kargaşasının ne boyutlarda bulunduğunu ortaya koyuyor.

Ana diline yeterince hakim olamama iki biçimde ortaya çıkıyor :

1. Sözlü anlatım bozuklukları ,
2. Yazılı anlatımdaki hatalar ve yetersizlikler.

Bundan sonraki sayılarımızda köşemizin elverdiği ölçüde , günlük yaşantımızda sıkça yaptığımız anlatım hatalarını gözler önüne sermeye çalışacağız.

Çizgi Ötesi , tüm Harbiyelileri , Türkçe bayrağını yükseltmeye davet ederken , yazısı çöpe atılacak değil , dosyaya girecek subaylara ihtiyacımız olduğunu da önemle vurguluyor.

ÖDÜLLÜ SORU :

Türkçe ile Yakutça arasında iki tip alternasyon vardır. Bunların birincisinde, Türkçe kelimelerin başındaki " y " sesleri Yakutça'da " s " olarak görünmekte; ikincisinde ise , Türkçe kelime başındaki " s " sesleri Yakutça'da düşmektedir. Buna göre , hangi ses olayı önce olmuştur , neden ? Sorunun örnekle ve formülle gösterimi şu şekildedir :

<i>Türkçe</i>	<i>Yakutça</i>
1.yedi	sette
yol	suol
yok	suoh
2. sal	al
sektiz	ağıs
sen	en

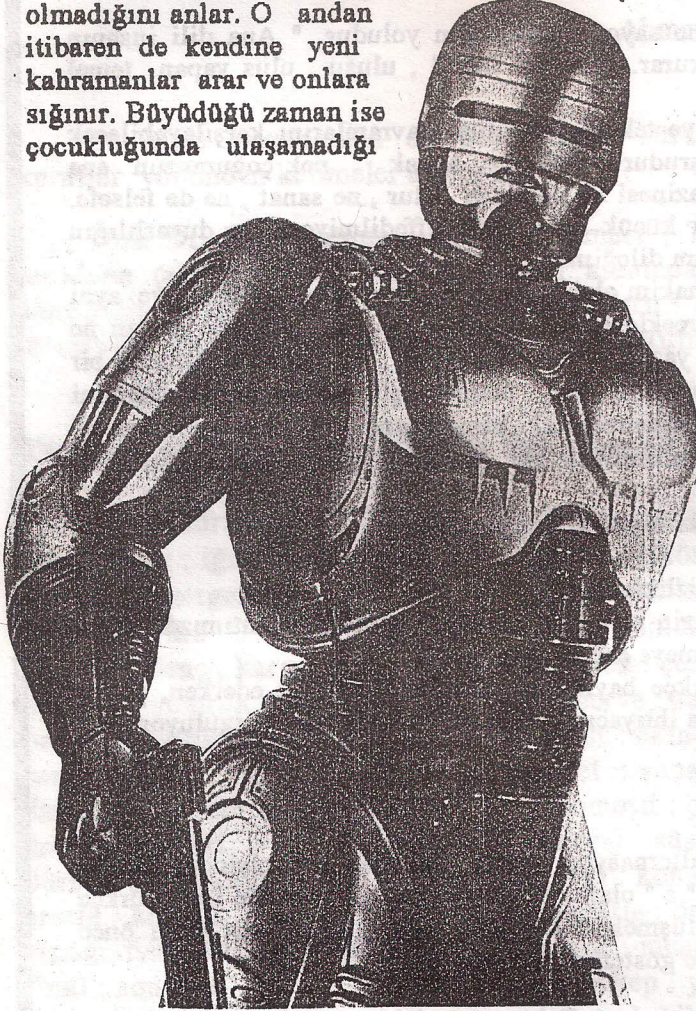
Dil , evrendeki sonsuz sistematığın bir parçasıdır. Dil de nedensiz , yasadız hiçbir şey yoktur. Sorumuzdaki ses yasağı mantıksal ve kronolojik bakımdan tartışmasız ve net biçimde açıklanabilir. Cevaplarımızı dergimizin tabur sorumluları aracılığı ile bize iletirsiniz.

Süer EKER

Öğ. Yzb.

HERKÜL'DEN RAMBO'YA SAHTE KAHRAMANLAR

Psikanalistlerin konu hakkında ilginç yorumları var: " Çocuklar küçükken, aileleri onlara gerçek birer kahraman gibi görünür. Ancak büyümeye başlayınca, kendi doğrularını bulan çocuk ailesinin hiç de öyle sandığı kadar kahraman olmadığını anlar. O andan itibaren de kendine yeni kahramanlar arar ve onlara sığınır. Büyüdüğü zaman ise çocukluğunda ulaşamadığı

bu ideale televizyon ya da sinema ekranında ulaşmayı bekler. İdeal, o kahramanlar gibi olmaktır. "(1)

Üstün insan özlemi tarihin bütün çağlarında vardı. Klasik mitolojilerde bu tiplerin her türlüünü görürüz. Üstünlüğü kazanmalarının çeşitli yolları vardır. Kahramanın sıradışı bir doğumla dünyaya gelmesi, çok güçlü bir ejderha veya (eski Yunanda) tanrıyı ya da bir boğayı yere devirebilmesi gibi özellikleri olması gerekir. İnsanların normal yaşantısının ötesinde bir çizgi takip etmek durumundadır. Mesela, bir Herakles, yaşamını değiştirecek maceralara

daha atılmadan, boşığında kendisine saldıran iki yılanın işini bitirir. Ya da çocuk yaşlarında bir Boğaç Han, herkesin kaçtığı bir boğayı tek yumrukta yere devirir. Kahramanlar sadece bir yönüyle değil, zekâ saflık, fedakârlık ve asilik gibi yönleriyle de ön plana çıkarlar.

Ortaçağ'da kahramanlar gelişen fikir akımlarının girdabına kendilerini kaptırmadan edemediler. Artık, kahramanların tüm vasıflarını kullanacakları bir ideal isteniyordu onlardan. Örneğin Fransa'da ortaya çıkan bir kahraman " Roland " canavarlar yerine Basklarla savaştı. Günümüzde duyulmayan bu hikâyeye, zamanında Fransa'da çok büyük bir kitleyi kendine hayran bıraktı. Bu hikâyeleri yazanlar halk değil aksine yerlerini kuvvetlendirmek isteyen asil sınıf ve kiliseydi. Ortaçağın ruhban sınıfı bu hikâyeleri toplayarak, halka kendi gerekli gördüğü dersleri veriyor, bir bakıma onu istediği şekilde " eğitiyordu ". (2)

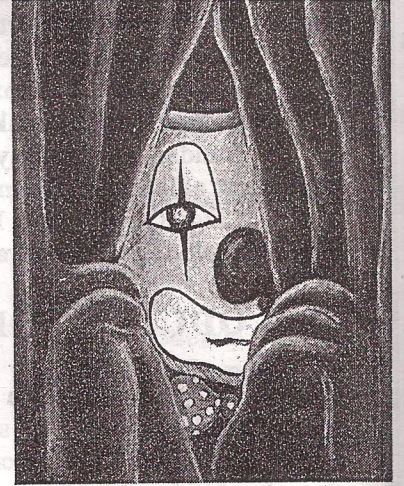
Daha sonra yayılan akımlarsa akli ve bilimi ön plana çıkarınca, kahramanların maskeleri teker teker düşmeye başlıyordu.

16. yüzyıldan sonra, artık o ateşli ve cesur şövalyelerin yerini Don Kişot gibi gülünç tipler almaya başlamıştı. 18. yüzyılda parlayan romantizm de, kahramanların üstünde etkisini gösterdi ve Werther

ortaya çıktı.

Avrupa'da binlerce kişi, kaderine karşı çıkan ve sonunda intihar eden Werther'in hayranı oluvermişti. Aynı dönemde ortalığı kasıp kavuran Goethe'nin diğer kahramanı " Faust " şeytanla senet imzalıyordu.

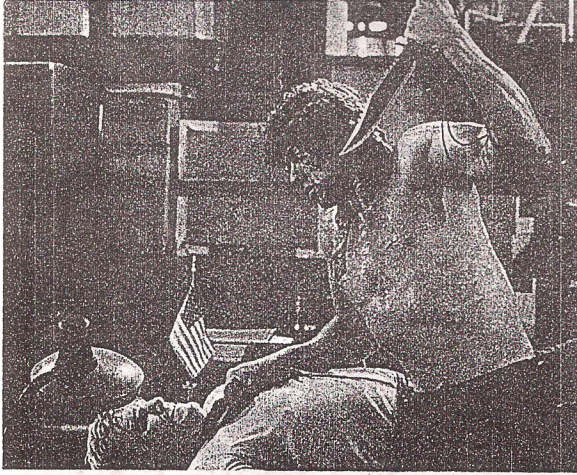
19. yüzyıla gelindiğinde bilimin ağırlığı, giderek kendini hissettirmeye başladı. Artık insanlar kendilerine ve çağlarına yakın ancak üstün yaratıkları görmek istiyorlardı. Kahramanlar da artık ölmektense yaşamayı tercih ediyorlardı! Robin Hood bile, savaşayım, kazanayım, fakirlere yardım edeyim fakat, yaşamaya devam edip, romanın sonunda yine de okuyuculara bir göz kırpayım diyordu. 20. yüzyılın başından itibaren çizgi kahramanlar tüm dünyayı sardı, gelişti ve çoğaldı.

Çocukların da artık kahramanları vardı. Hem de, gölgelerin gücü adına , kılıçlarını alıp sokaklarda gezecek veya saatlerce yabancı galaksilerle küçük odalarında savaş edebilecek kadar sarılmışlardı onlara. Furya , uzay furyasıydı.

Bir zamanlar çok sevdiğimiz " Savaş Yıldızı " da böyleydi. Uzay serüveni, teolojik bir çerçeve içinde ele alınmıştı. Kişilerden " Apollo " gibi Yunan mitolojisinden alınma adlarla donatılmayanları, Hristiyan teolojisine göre adlandırılmıştı. Başkomutan Adamo, Adem'i çağırıyor. Askeri başarı düşkünü, hırslı komutan Gain ise Kabil'in Tevrat'taki adaşı. Düşman Saylonluların madeni komutanları da Lucifer adında ; diğer ismiyle şeytan. Yani Tevrat'ta nasıl şeytan ancak bir düşmüş melek oluyorsa, evrenin galaksisinde de insan kardeşlerine ihanet eden bir başka insan, kötülüğün kaynağı oluyor. (3)

Nietzsche " Nihilizm dalgasının yükseldi- ğini görüyorum " derken, Ortega y Gasset de " Kütleler sadece kendi refahları ile ilgilenir ve aynı zamanda, o refahı sağlayan sebeplere yabancı kalırlar " diyordu. Bunlar hiç de haksız değildi. Son yıllarda insanların gözünde, her şeyi bir kenara iten ve serserice yaşamayı ön plana çıkaran, asi ruhlu kahramanlar geldi önümüze. İşin içinde artık sinema ve televizyon da vardı.

James Dean büyüledi insanları. Mel Gibson garip garip hareketleri ve deliliği ile hepimizi şaşkına çevirip kendini sevdireyordu. Bruce

Lee'nin elleri, kolları, televizyonlardan dışarı çıkıp en yakınımızdan üzerinde tatbik sahası buluyordu. Bizde de Kara Murat'lar, fedailer, dünyayı kurtaran adamlar aynı heyecanı arıyor fakat, komediden öteye geçemiyorlardı. Soğuk Savaş zamanı, keskin zekâsıyla James Bond, sıcağın ortaya çıkmasıyla yerini, az düşünüp çok öldüren Rambo'ya bıraktı. Bilimsellik hayranlığı ve yalın gerçekler Terminatör'le buluşturdu kitleleri. İşin cilki çıkmıştı. Neredeydi o tanrılarla savaşan kahramanlar ve 40 günlükken aslan sütü içerek ava çıkan yiğitler. Şimdi şüresel olmayan, mistisizmi olmayan bir magazin dili almış başını gidiyordu. Bu mitolojinin bir hayli süflî tanrıları ve tanrıçaları da " star "lardı.

Geçmişte insanlar kendilerine esrarengiz gelen mit'lerle anlaşılır kılıyorlardı, mit'le anlamlandırıyorlardı. Bu yeni mit, anlam ihtiyacı yokluğunu gösteriyor ve dünyayı anlamsızlaştırıyor ya da Brezilya kokusunun yavanlığını sunuyor.

Gerçek kahramanlarını hasıraltı eden toplumlar, kendilerini idealize edebilecek sahte kahramanlarından kurtulabilecek " Perfect World " u bakalım ne zaman bulabilecekli...

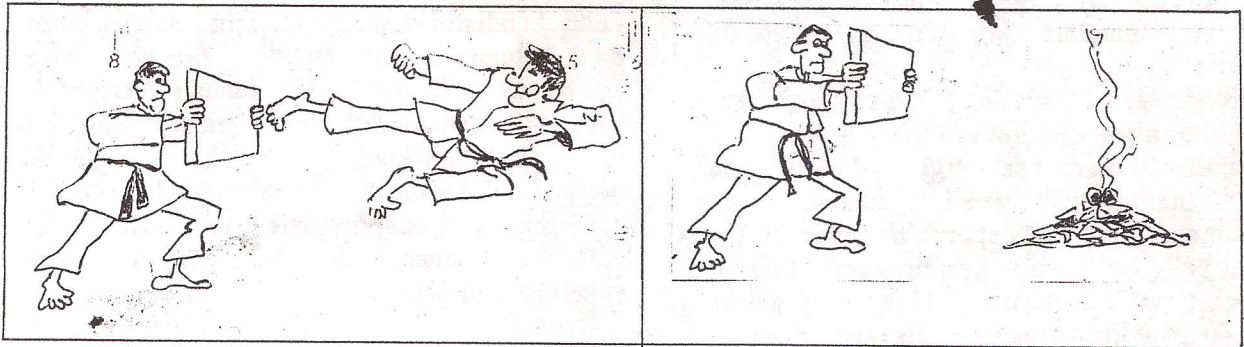
Fil olduğundan küçük, bitse olduğundan büyük çizilir hep...(J.Swift)

KAYNAKÇA:

- 1) AYDIN, Serhat ; Pazar Postası Sayı:11
- 2) A.g.e.
- 3) BELGE, Murat Tarihten Güncelliğe S.147

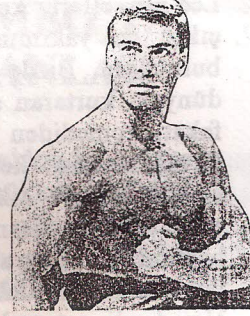
Vedat BAŞTAN - 3901

" BAZEN , NOHUT
KADAR BİR CİSİM
DEV BİR İNSANI
YERE SERER . "

GÜÇ
ve

ESTETİK

Hepimiz yakından uzaktan savaş sanatlarıyla ilgilenmiş ya da en azından bunların ne tip şeyler olduğu hakkında bir yargı sahibi olmuşuzdur. Televizyon kanallarınca bol bol gösterilen ve çoğu zaman sıkılarak kanal değiştirdiğimiz, bayağı kung-fu filmleri yüzünden bazen TV'yi kapatmış, bazen de tam aksi, Jean Claude Van Dame, Brandon Lee, Steven Seagal gibi ünlü aktörlerin filmleri olduğunda dünyanın parasını vererek sinema salonlarını doldurmuşuzdur. O halde her ne kadar kabul etmesek de içimizin bir köşesinde saklı bir dürtümüz var ve bu filmler de onun ortaya çıkmasında büyük bir etken. Peki bu sporlar insanı gerçekten bir ölüm makinesi haline dönüştürebilir mi, içsel güç gerçek midir, her hangi bir insan için bu güçlere sahip değil?...

Bu sorular insanın kafasını karıştıran ve gerçekten cevaplaması güç sorulardır. Döğüş sporları görünüşte tamamen şiddete dayalı da gözükse gerçekte tam olarak uygulandıklarında iki insan arasında bir yarışma, alt etme olayından çok, kişiyi zihinsel dinginliğe, ruhsal sessizliğe ve derin bir kendine güvence ulaştırma yollarıdır. Bütün bu kendo, judo, karate-do, taekwon-do, hapkido, ject-kunc-do, aikido gibi ilginç isimli sporların altında "DO" felsefesi yatar. "DO" kısaca "yol" veya daha derin anlamda "aydınlanma, kendini farketme ve anlama yolu" anlamına gelir. Bu sporların yapıldığı yerlere Japonca'da "Dojo", Kore dilinde "Dojang", Çince'de "Kwoon" denir ve anlamları "aydınlanma mekânı" demektir.

"Başkalarını anlamak bilgeliktir, kendini anlamaksa aydınlanmaktır" diyen, Lao Tzu, aslında burada kastettiği aydınlanma ile savaş sanatlarının genel amacını da yansıtmıştır. Bir döğüş sporunun gerçekte bir dinden pek farkı yok gibidir. Amaç kişinin kendini ve sınırlarını bilmesi, onları tamması, kendini aşmaya çalışmasıdır. Ancak bu şekilde mükemmelle ulaşabilir ve iç huzur

yakalanabilir. İlk olarak manastırlarda çıkmasının sebebi de budur.

Savaş sanatlarında bahsedilen diğer bir öge de zihinsel güçtür. Peki buna nasıl ulaşılabilir? Kitaplarda istekli bir zihin için hiçbir şey olanaksız değildir denirken, arayınca onu bulamazsın da denmektedir. Mas Oyama adlı Tokyo'da ders veren Koreli bir karate hocası, bir vuruşta azgın bir boğanın boynuzunu ikiye biçebilmekte, bir düzine tuğlayı bir vuruşta parçalayabilmektedir. Ancak böylesi bir gücü elde edebilmek için yıllarca ıssız dağlarda kalmış, günde iki bin sınav çekmiş, elleri kanayınca kadar ağaçları yumruklamış ve saatlerce buz gibi şelâle altında meditasyon yapmıştır. Amaç aynı askerlikte olduğu gibi vücudu disipline edebilmekten geçmektedir. Bhagavad GİTA adlı bir usta "Kendini denetleyemeyenler için bilgelik yoktur. Kendini denetleyemeyenler zihinlerini yoğunlaştırmanın büyük gücünü kullanamazlar. Zihnini yoğunlaştırmasını bilmeyen insan özgür olamaz, özgür olmayan bir insan nasıl mutlu olabilir?" demektedir.

Savaş sanatı ustaları herkesin düşüncesinin aksine, dövüşmekten nefret edencesine kaçmaktadırlar. Çok ilginç bir olaydır ama, toplumda kavga çıkaran, ortalıkta kabadayılık yapan kişiler kendine güveni olmayan kişilerdir ve bu eksikliklerini kendilerinden zayıfları ezerek gidermeye çalışırlar. Ancak bu şekilde de endişelerini yenemezler. Oysa senelerce kendini disipline etmeye çalışmış ve belli bir özgüvene ulaşmış olan savaş sanatı ustaları "kaybederek kazanma" yolunu seçerler. Yani, eğer haksız bir durumdaysa hatasını kabul edip özür diler ve böylece âdeta patlamaya hazır bir dinamit haline gelmiş olan rakibinin fitilini sökersen, onun kendisini ispatlamak için saldırmasını da önlemiş olur. Bugün bir çok hatip ve büyük şirketler, bir ihaleyi kazanmak veya bir tartışmadan galip çıkmak için bu yolu kullanmaktadır. O halde gerçek başarı düşmanını kaba güçle değil savaştan yenebilmektir ve savaş sanatlarının amacı da bu yüksek ruhu yakalayabilmektir.

Muhammed Turgut ÇALIŞKAN-5266

HARP OKULUNDA EBRÛ SANATI

ve EBRÛ KOLU

Ebrû , tekne tabir edilen kaplarda özel olarak hazırlanmış su üzerine çeşitli boyalarla yapılan fonun , kâğıt üzerine alınması ile yapılan bir sanattır. Ebrû adı, Farsça " su yüzü " anlamına gelen " âb-rû " kelimesinden gelmektedir.

Ebrû Sanatının tarihi ; 8'inci yüzyıla kadar dayanmaktadır. Ebrû kâğıtları ciltleme , süsleme ve hat sanatında yazı zemini olarak bu tarihten itibaren kullanılmaya başlanmıştır. Tarihimizde Hatip Mehmet Efendi , Ethem Efendi , Salih Efendi , Sami Efendi gibi ebrû ustaları bu sanatta büyük ün sahibidirler. Yakın tarihimizde büyük ebrû ustası merhum Mustafa DÜZGÜNMAN , Klasik Türk ebrûcülüğünü geliştirerek modern bir yapıya kavuşturmuştur. Ancak , günümüzde bu sanatla uğraşan sanatçı ve kurumlar oldukça azalmıştır.

Ebrû yapımında kullanılan malzemeler : Kâğıt , tekne , fırça , öd , kitre ve çeşitli boyalardır. Oldukça ucuz maliyetli bir sanat dalıdır.

Battal Ebrû , Gelgit Ebrûsu , Şal Ebrûsu , Taraklı Ebrû , Kumlu Ebrû , Hafif Ebrû , Akkase Ebrû , Yazılı Ebrû , Hatip Ebrû ve Bülbül Yuvası gibi ebrû çeşitleri mevcuttur.

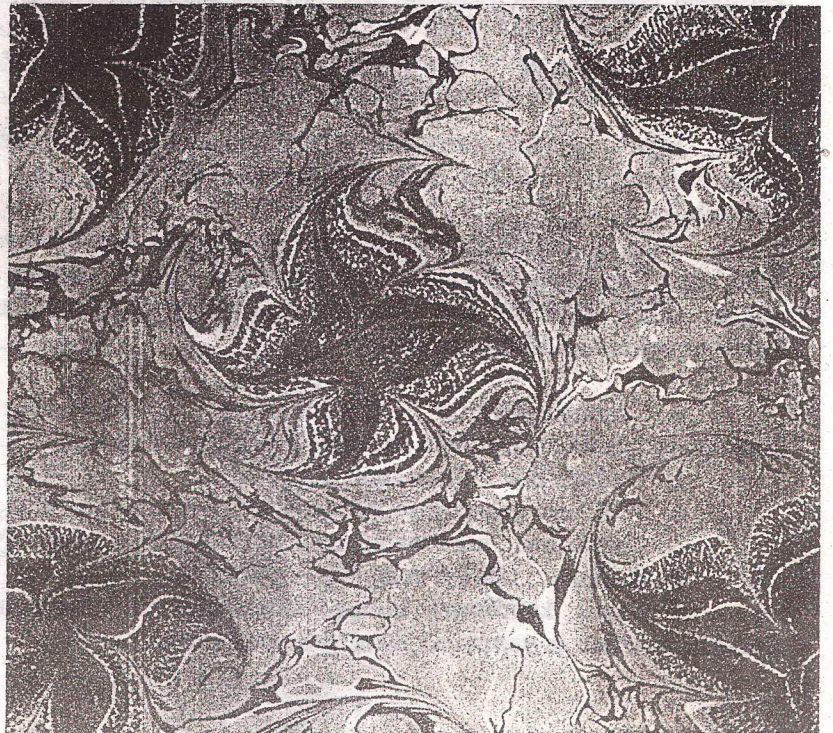
Kara Harp Okulunda Ebrû Eğitsel Kolu , 1992-1993 Eğitim ve Öğretim yılında faaliyete geçmiştir. İçinde bulunduğumuz eğitim ve öğretim yılında , 1 nci Tb.'dan 4 , 2 nci Tb.'dan 8 , 3 ncü Tb.'dan 2 , 4 ncü Tb.'dan 12 Harbiyeli , Ebrû Eğitsel Kolumun faaliyetlerine katılmakta ve bu sanata ait güzel eserler vermektedirler. Bu eserlerden 72 adedi Büyük Atatürk'ün Kara Harp Okuluna öğrenci olarak girişinin 95'nci yıldönümü etkinlikleri nedeniyle Ömer Seyfettin Okuma Salonu'nda sergilenmiştir.

KAYNAK : ÇOKTAN , Ahmet ; Türk Ebrû Sanatı

Emin AKTAŞ
Kur.Kd.Yzb.

EBRU KOLU :

1. 3264 E.Yücel ERGİN
2. 5072 A.Sami ÖZEL
3. 2005 Mustafa GÜNGÖR
4. 2434 Ramazan TAŞCAN
5. 2259 Zafer YILMAZ
6. 2427 İlker DURMAZ
7. 2613 Latif OYGÜR
8. 2816 İsa ÜNLÜ
9. 2825 Şerafettin DENİZ
10. 2592 Uzay ÖZDER
11. 5318 Aydın BAŞ
12. 4404 Burak ÇETİN
13. 4614 Ercüment TAKIR

SEVGİLİ HARBİYELİLER !

Severek okuduğum derginizin bu sayısında sizlerle birlikte olmak istedim. Bu kutsal yuvadan mezun olmuş , ikinci defa Harp Okulu'nda görev yapma şerefine erişmiş bir subay olarak sizleri nasıl görüyorum , kısacası benim gözümde " *Harbiyeli'nin nasıl olması gerekir ?* " konusunda sizlerle söyleşide bulunmak istedim.

Bizlerin mensubu ve mezunu olduğumuz kendimizle özdeşleştirdiğimiz bu yuvada öğrenim gören siz Harbiyelilerin gerçekten sorumlulukları tahminlerinizden çok daha ağırdır.

Harp Okulu öğrencisinin en küçük yanlışının , en ufak hatasının asker ve sivil herkes tarafından yakından izlenmekte ve anında tepki verilmekte olduğuna dikkat ettiniz mi ?

Nedenini hiç düşündünüz mü ? Tarihin her döneminde Türk Milletini bölmek ve parçalamak isteyen şer güçlerin ilk ve en önemli hedefinin TSK.'nın en önemli eğitim ve öğretim kuruluşu olan Harp Okulu , dolayısıyla Harbiyeli olduğunu.

Bir Harbiyeli olarak devletin en yüksek kademelerinde görev almış ve kendilerini her fırsatta saygı ile andığımız şahsiyetlerin kaçının Harbiye mezunu olduğunu ve üstlendikleri bu görevleri de en az askerlik yaşantıları kadar başarı ile yerine getirdiklerini takip edebildiniz mi ?

Kısaca geleceğin Kuvvet Komutanlarını , Gnkur. Başkanlarını hatta Başbakan ve Cumhurbaşkanlarını yetiştiren bu kutsal yuvada okumakta olan , siz Harbiyeliler acaba omuzlarımızdaki yükün ağırlığını yeterince hissedebiliyor musunuz ?

Bu konular üzerinde konuşmak ve düşüncelerimi aktarmak istedim. Ayrıca bizlerin penceresinden nasıl görüldüğünüzü ve nasıl olmanızı arzu ettiğimize de zaman zaman değineceğim.

Birçok Harbiyeli komuta kademesinde olan bizlerin sizlerden çok şeyler istediğimiz kanısında olabilir. Bu konuda bazı durumlarda sizlere hak vermemek elde değil. Fakat olaya bizim yönümüzden baktığımızda , bizler sizlerle , kendimizin , hem çok iyi yaptığımız hem de yapamadığımız şeyleri görmek istiyoruz. Buna da hakkımız olduğuna inanıyoruz . Eğer bizlerden sonra Bayrağı kendisine teslim edeceğimiz Subaylar bizlerden çok daha iyi olmazsa , onları bizlerden çok daha iyi yetiştirmezsek , bizlere verilen bu görevi yeterince yapabildiğimizi ve ileriye daha umutla bakabileceğimizi söylemek herhalde mümkün olmaz. Vicdani sorumluluğumuz da tüm yaşantımız boyunca bizi rahatsız eder.

Tabur Komutanlığı odasında Atatürk resminin altına astığım , Tabur amblemindeki şu kelimeler Harbiyeli'den istenen vasıfları çok güzel özetlemiş :

VATAN ŞEREF VAZİFE SEVGİ DÜRÜSTLÜK

Eğer , eşofmanlarımızda göğüslerimizin hemen üzerinde taşıdığımız bu amblemin bize ifade ettiklerini bir kez daha düşünürsek Harbiyeli'nin nasıl olması gerektiğini çok daha iyi anlayabiliriz.

Yine de size kendi düşüncelerim ışığında bir Harbiyeli'nin sahip olmasına gerek olduğuna inandığım hususları sayarak, bir Harbiyeli örneği çizmek istiyorum. Birçoğumuz bu hasletlerin çoğuna sahip olabiliriz ama yine de kendimizde eksik olduğuna inandığımız hususları görürsek onu kabul etmekte tereddüt etmeyelim.

- Cumhuriyetimize , Demokrasimize , Ülkemizin birlik ve beraberliğine Atatürk ilkelerine karşı girişilebilecek her türlü harekete karşı duyarlı olalım.
 - Üstlerimize mutlak itaat gösterelim.
 - TSK.'nin yararlarını kişisel çıkarlarımızın üzerinde tutalım.
 - Kendimize , arkadaşlarımıza ve üstlerimize karşı saygılı olalım.
 - Bedenen , zihnen ve ahlâken gelişelim.
 - Kendi kendimizi kontrol edebilelim. Bize verilen hizmetin sürekliliği için çalışalım.
- Kendiliğimizden iş yapma alışkanlığını kazanalım.

SÖYLEŞİ

g. Askerlik mesleğinin kutsiyetinin bilincinde olalım , bu mesleğin büyük fedakârlık istediğini bilelim. Kendimizi bu yönde eğitelim.

h. Her türlü yıkıcı ve bölücü akımlara karşı duyarlı olalım. Bu akımlarla ilgilenen arkadaşları uyaralım , onlara doğru yolu gösterelim.

i. Sır saklamasını bilelim , güvenilir olalım.

j. Planlı , gayretli ve çalışkan olalım.

k. Hoşgörülü ve açık sözlü olalım , haklarımızı iyi bilip kanun talimat ve yönetmeliklerde emredilen hususlara uyararak arıyalım.

l. Toplumdaki sosyal kültürel gelişmeleri takip edelim , kendimizi sürekli yenileyebilecek düşünce yapısına sahip olalım.

m. İyi bir lider ve hatip olalım.

n. Okuma alışkanlığımızı kazanalım. Güzel sanatlara ilgi duyalım.

o. Sağlığımıza dikkat edelim , iyi giyinelim , her zaman her yerde Harbiyeli olduğumuzun bilinci ile hareket edelim.

p. Canlı , pratik ve takipçi olalım.

r. Sorumluluktan kaçmayalım.

s. Harp Okulu'nu bitirmek bizleri tatmin etmesin , okuldan sonra mesleğimize ve kişisel gelişimimiz için daha da çok çalışmamız gerektiğini bilelim. Şimdiden askerlik hayatımızda ulaşmak istediğimiz hedefleri belirleyip , çalışmaya başlayalım.

İnanın her birimiz sizlerde kendi öğrenciliğimizi görüyoruz belki aynı hataları sizler gibi bizler de zamanında yaptık. Ama tam gayretimiz bizlerin bir parçası olan sizlere en iyi şeyleri verebilmektir. Bizler sizlerle aynı hedefe kararlı bir şekilde yürümemiz gerektiğine inanıyoruz. Sizler de buna inanın , el ele vererek hedeflerimize ulaşalım. İşte en gerçek örneğini ben Taburumda yaşıyorum. Sizler gibi öğrencim olan üç Harbiyeli , şimdi Bölük komutanı olarak benimle mesai yapıyorsa bu ne büyük mutluluktur. Yarın sizlerle de , çalışmayacağımızı kim iddia edebilir ?

Cumhuriyet , Demokrasi , Lâiklik ve Atatürk düşmanlığının ön plana çıktığı bu dönemde herkesin tek güven kaynağı olduğumuzu unutmayıp , bu sorumluluğu her an hissedip , ona göre davranalım .

Şunu bütüm kalbimle inanarak söylüyorum ki Türkiye Cumhuriyeti'nde , Cumhuriyetin, Demokrasinin , Lâikliğin ve gerçek Atatürkçülüğün sahibi ve asıl bekçileri bizleriz. Milletın, yüzyıllardır bize olan güvenin temelinde de bu yatmaktadır.

Değerli Harbiyeliler size düşen görev açıkça ortadadır. Yüzyıllardır , dimdik ayakta duran bu kutsal yuvanın tertemiz tarihine yakışır birer Harbiyeli olarak Atatürkçü düşüncenin ışığında Ülkemizin , birlik ve beraberliği , Cumhuriyetimiz , Demokrasimiz , Lâik Ülkemiz için ettiğimiz yemine sadık kalarak bizlerden alacağınız bayrağı en yükseğe dikmektir.

Gerçek Harbiyeli'nin buna gücü vardır. Sizlere kendimizden çok güveniyoruz. Çünkü sizler olmak istediğimiz subaylar olacaksınız.

Sizleri seviyoruz.

Hopinizin gözlerinden öperim.

Tuncay ÇAKAN
Kr.Pl. Kur. Yb.
2 nci Öğr. Tb.K

TUZAK SÖZCÜKLER

Biçimlerine bakılarak , anlamları konusunda yanlışlığa düşülebilecek sözcükler.

- AMERICAN PLAN** : A hotel plan whereby the daily rates cover the costs of the room and meals.
- ANCHORMAN** : One who is last.
The member of a team who competes last.
One who has the lowest scholastic standing in his graduating class.
A broadcaster who introduces reports by other broadcasters and usually reads the news.
[anchorwoman]
- ANNIE OAKLEY** : A free ticket.
- ANTIPODE** : The parts of the earth diametrically opposite.
The exact opposite or contrary.
- BABUSHKA** : A usually triangularly folded kerchief for the head.
A head covering resembling a babushka.
- BABY'S BREATH** : Gypsophila : Any of a large genus of Old World herbs of the pink family having small delicate panionlate flowers.
A bedstraw with thin lanceolate leaves and white flowers.
- BAKER'S DOZEN** : Thirteen .
- BALL GAME** : A game played with a ball .
A set of circumstances .
Situation
Contest
- BALL PARK** : A park in which ball games are played .
A range as of prices or views within which comparison or compromise is possible
[in the ballpark] approximately correct .
- BANANA SKIN** : An event or situation likely to cause difficulty or make one look foolish .
- BELLY BUTON** : A depression in the middle of the abdomen that marks the point of former attachment of the umbilical cord or yolk stalk.
The central point .
Middle .
- CHATTERBOX** : One who engages in much idle talk .
- CLEOPATRA'S NEEDLE** : One of the two obelisks originally from Egypt . One stands on the Embankment in London , and one in Central park , New York.
- DIRTY OLD MAN** : A lecherous mature man .

- DOG'S BREAKFAST** : Something badly or untidily done .
[dog's dinner]
- DOG COLLAR** : A neckband for a dog , onto which a lead can be fastened .
A priest 's round white collar , stiff and fastened at back .
- EUROPEAN PLAN** : A hotel plan whereby the daily rates cover only the cost of the room .
- FIFTH COLUMN** : A group of people who are secretly sympathetic to the enemy of the country they live in and work to help them during a war .
- FINISHING SCHOOL** : A private school where rich young girls learn social skills
- FIRST READING** : The first reading out of a suggested new law in parliament .
In the US the introduction of a suggested new law into Congress .
- GANGWAY** : A clear space between two rows of seats in cinema , theatre , bus or train .
Aisle .
Used to clear a passage through a crowd of people " please get out of the way "
- GENTLEMAN FARMER** : A man of high social class who has a farm for pleasure rather than profit .
- GIRL FRIDAY** : A female secretary or general helper in an office .
- MAN FRIDAY** : A loyal and trusted male servant .
- GRAVY TRAIN** : (AmE) Something from which many people can make money or profit without much effort , and which one would therefore like to join in .
- HAPPY HOUR** : A limited period in a day when alcoholic drinks are sold at lower than the usual prices in a bar , pub .
- HOT BED** : A place of condition where the stated undesirable thing can exist and develop .

Derleyen : Öğ.Kd.Ütgm. Hakan DİLMAN

HE, WHO KNOWS NOT,
AND KNOWS HE KNOWS NOT,
IS A CHILD - TEACH HIM !

HE, WHO KNOWS,
AND KNOWS NOT THAT HE KNOWS,
IS ASLEEP - AWAKEN HIM !

HE, WHO KNOWS NOT,
AND KNOWS NOT THAT HE KNOWS NOT,
IS A FOOL - SHUN HIM !

HE, WHO KNOWS,
AND KNOWS THAT HE KNOWS
IS A LEADER - FOLLOW HIM !

The Golden Haired Hero

Ayhan BAŞOĞLU

It was 1881. The season was spring. While Abdülhamid, the representative of the Ottoman Empire was passing through the main street in his luxurious carriage a roar of applause was overheard even through in back streets

LONG LIVE THE SULTAN!

At this moment in Salonika (Turkey in Europe) a middle aged man was walking hurriedly through the Moslem Streets of the city

FOR DAYS I HAVEN'T SLEPT AT ALL. IT IS DIFFICULT TO WAIT

I SHALL CONSIDER MYSELF THE HAPPIEST MAN IN THE WORLD WHEN THE CRIES OF A SON FILL THIS HOUSE

An old lady opened the door

GOD BLESS YOU MY SON

MOTHER.....

THANKS HEAVEN!

YOU HAVE A SON ALI RIZA BEY

I NAME HIM MUSTAFA. HE LOOKS LIKE ME, BUT I HOPE HE HAS A BETTER FATE THAN ME

Ali Riza bey had quit his post in the Customs and went into timber trade

at night

WELCOME BEY, YOU LOOK VERY TIRED. HAS ANYTHING UPSET YOU?

I HAVE CHOSEN THE WRONG MOMENT TO EMBARK ON THE TIMBER TRADE. THE GANGS OF GREEK BRIGANTS IN THE OLIMPOS MOUNTAINS THREATEN TO BURN MY TIMBERS IF I DON'T PAY THEM

MY LADY, MUSTAFA IS FULLY GROWN UP. IT IS TIME TO BEGIN SCHOOLING

YES, THAT IS WHAT I THINK TOO NOWADAYS

HE MUST GO TO A RELIGIOUS SCHOOL TO RECEIVE AN EDUCATION BASED ON THE PRINCIPALS OF KORAN

I HAVEN'T GOT A GOOD EDUCATION TO ENABLE ME TO MAKE A BETTER LIVING. I WANT MY SON TO HAVE A GOOD EDUCATION. I SHALL GIVE HIM TO THE PRIVATE ŞEŞLİAR SCHOOL OF ŞEMSİ EFENDİ

How?

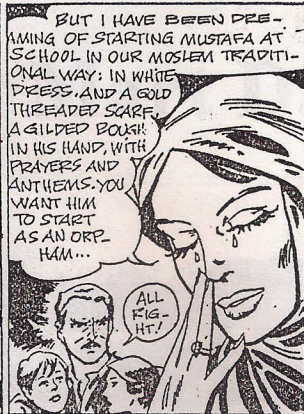
A shadow of sadness fell on her beautiful face on hearing her husbands words

DID YOU SAY ŞEMSİ EFENDİ'S SCHOOL? BUT I WANT HIM TO GO TO RELIGIOUS SCHOOL AND BECOME A KODJA OR FADI

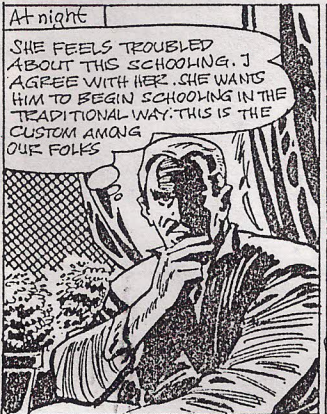
ZUBEYDE, SALONIKA IS IN THE WESTERN PART OF OUR EMPIRE, AND THE NEAREST TO THE WESTERN CULT THROUGHOUT OUR HOMELAND. WESTERN TRADITION HAS REACHED OUR CITY ALREADY. THEY TEACH IN THE WESTERN STYLE

BUT!

BUT I HAVE BEEN DREAMING OF STARTING MUSTAFA AT SCHOOL IN OUR MOSLEM TRADITIONAL WAY. IN WHITE DRESS AND A GOLD THREADED SCARF. IN HIS HAND, WITH PRAYERS AND ANTHEMS. YOU WANT HIM TO START AS AN ORPHAN...

ALL RIGHT!

At night SHE FEELS TROUBLED ABOUT THIS SCHOOLING. I AGREE WITH HER. SHE WANTS HIM TO BEGIN SCHOOLING IN THE TRADITIONAL WAY. THIS IS THE CUSTOM AMONG OUR FOLKS

ZUBEYDE, LAST NIGHT I THOUGHT ABOUT THIS SCHOOLING. YOU ARE RIGHT. MUSTAFA IS GOING TO ATTEND THE RELIGIOUS SCHOOL. GET READY FOR THE CEREMONY

OH, YOU ARE SO KIND AH PYZA BEY!

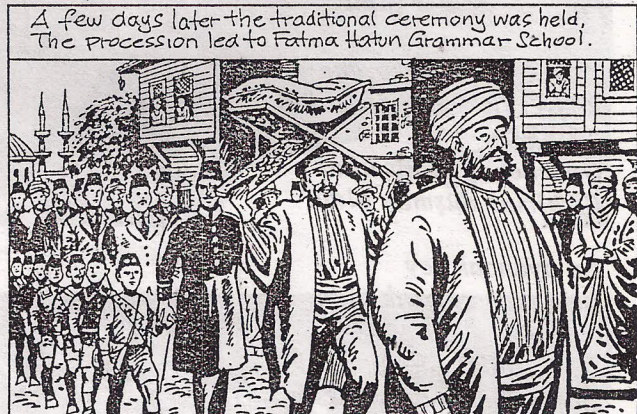

Now, a happy flurry had begun at home. New clothes were being sewn

Meanwhile Mustafa's father was plotting something

IT IS ALL RIGHT. NEXT WEEK BRING HIM TO ME

A few days later the traditional ceremony was held. The procession led to Fatma Hatun Grammar School.

Mustafa's mother watched the parade in tears behind a lattice

GOD BLESS HIM!

Mustafa managed to attend this difficult school just a week

NOW, REPEAT AFTER ME. ALTOGETHERS ELIF...

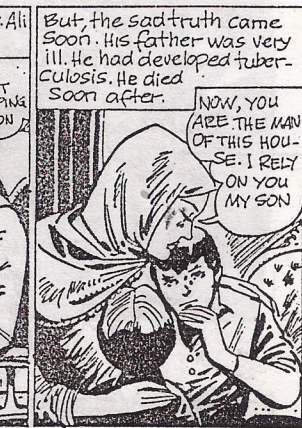
ELIF

But happy days lasted no longer. Ali bey had lost his health

WHAT IS WRONG? YOU ARE IN TEARS?

NO, NOTHING IS WRONG. I AM NOT WEeping MY SON

But, the sad truth came soon. His father was very ill. He had developed tuberculosis. He died soon after.

NOW, YOU ARE THE MAN OF THIS HOUSE. I RELY ON YOU MY SON

One morning his father took him to another school. The western school, Shemsi Efendi

YOU WILL LIKE IT BETTER

His father was a man of sound belief. He had chosen the right school. Mustafa attended this school for four years

GOOD, MUSTAFA

BROTHER, IT IS GOOD YOU CAME. WE NEED YOU.

YES, I HEARD IT. TRY TO BE FIRM, ZUBEYDE...

at night WHAT ARE THEY QUARRERING ABOUT MUSTAFA?

YES, KEEP QUIET PLEASE.

HE HAS TO ATTEND SCHOOL

EY İNSANLAR

*Ey insanlar , biliyor musunuz ?
Bize böyle zaman geldi ,*

*Bir lira para
Akıldan büyük oldu.*

*Harf bilmez insanlar
Allâme-i cihan oldu.*

*İlaç görmeyen cahiller
Para ile doktor oldu.*

*Elinde tüfekten korkan
Rüşvet ile " serdâr " oldu.*

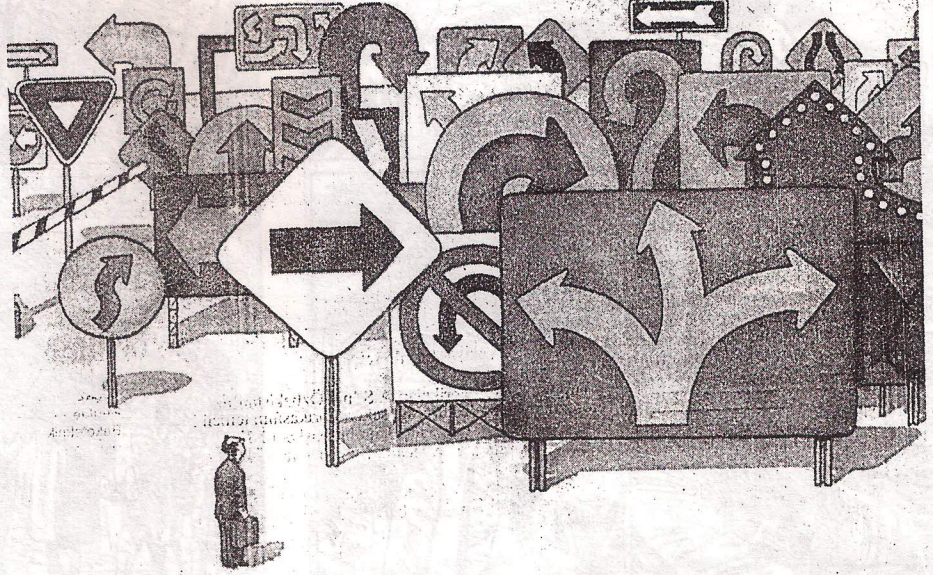
*Önceden dost insanlar
Birbirine düşman oldu.*

*En oyuncak şey
İnsanları vurmak oldu.*

*Ey insanlar dileğim size
Böyle zaman duşa gitsin.*

*Allah bize şükür etsin
O zamanı daşda tutsun.*

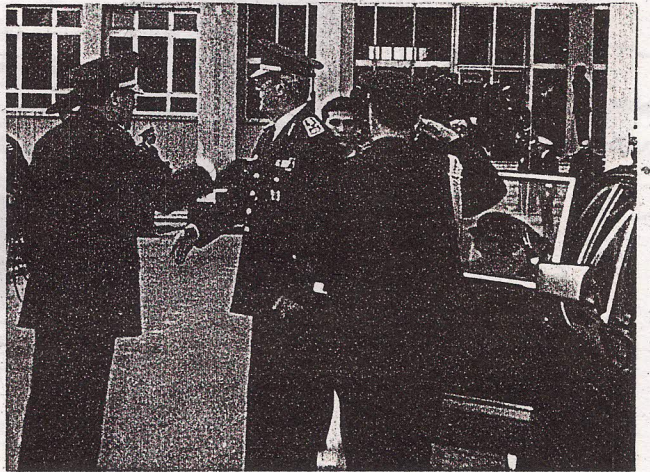
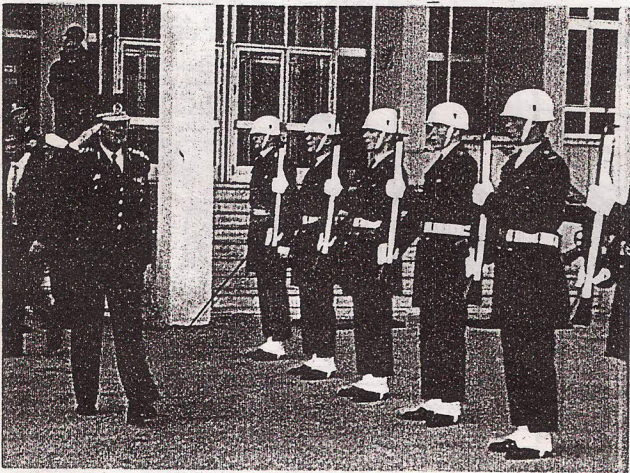
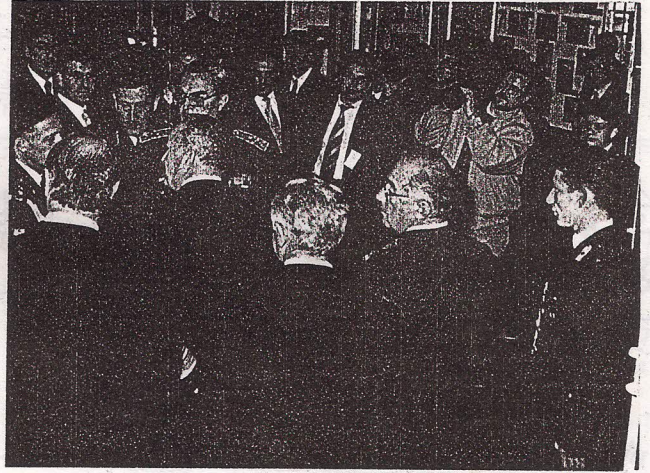
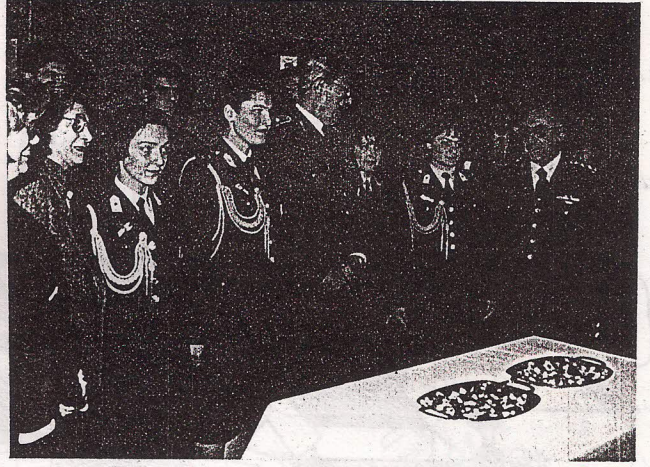
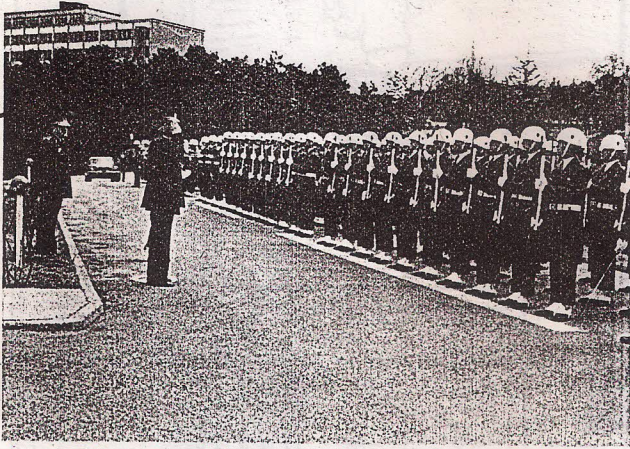
Murat KURDIYEV

KALP KRİZİ GEÇİRMENİN YOLLARI...

- * En önemli şey işinizdir, başka şey düşünmeyin.
- * Eve iş götürün, hafta sonu da çalışmayı ihmal etmeyin.
- * Eşiniz ve çocuğunuza işinizin yoğunluğu nedeniyle sakın vakit ayırmayın.
- * Bütün iş sorumluluğunu üzerinize alın, sakın başkalarına güvenip iş bırakmayın.
- * Devamlı "Ben buradan ayrılırsam buranın hali ne olur" diye düşünün.
- * İşe yetişmek için yemeğinizi 10 dakikada bitirip dönün.
- * İş sıkıntısından devamlı sigara için ve bunu hararetle savunun.
- * İş randevularınızı peşpeşe verin, sakın arada çay molası vermeyin.
- * İşinizin çokluğu nedeniyle sakın tiyatroya, maça gitmeyin, kitap okumayın, briç, tavla oynamayın.
- * İş sırasında gülmeyi hafiflik sayın.

Bir 13 Mart Daha Böyle Geçti

ÇEVRE KONULU KARİKATÜR YARIŞMASI SONUÇLANDI...

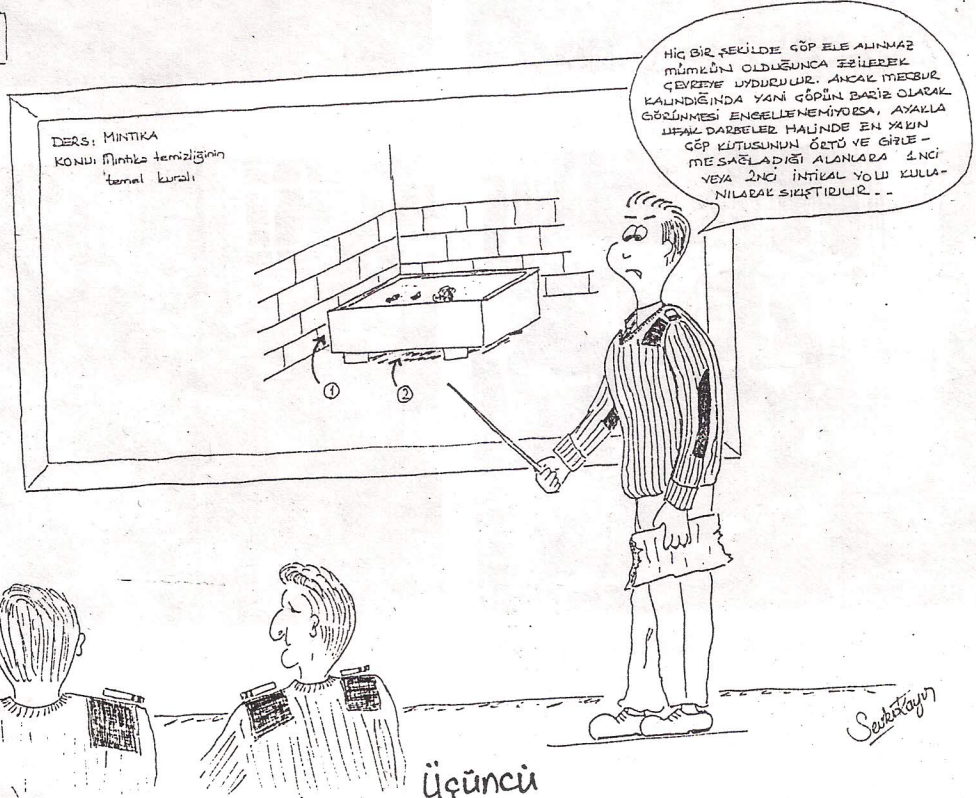

Birinci

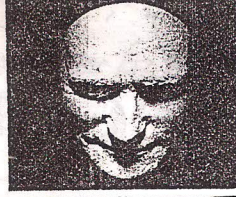

İkinci

Şevki KAYIR
2224 / 25. Kısım

Üçüncü

Beni takip etmeyin!
BEN DE KAYBOLDUM.

Leader

KURUNUN YANINDA
PILAV DA GIDER

Hakkını istiyordu...
HAKLADILAR!

Gözüm sizi bir yerden
ısıtıyor, diş izlerinden
belli...

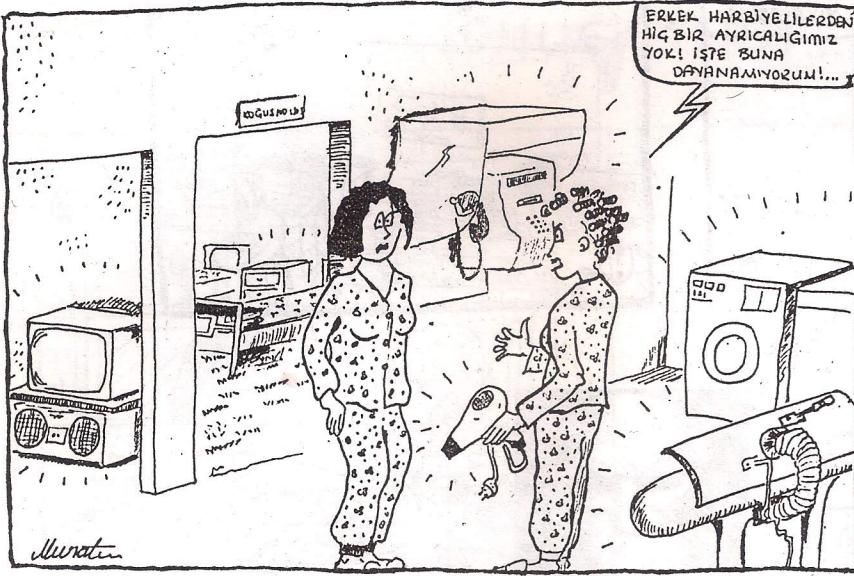
BITER TABİ!
SİZE FAZLALIK ALMAYIN
DEMEDİK Mİ!..

Hey Akıllılar, Dünya Elden Git
meden Bir De Bizi Deneyin Ha...

Bir Gurup Bakırköylü

Think global.

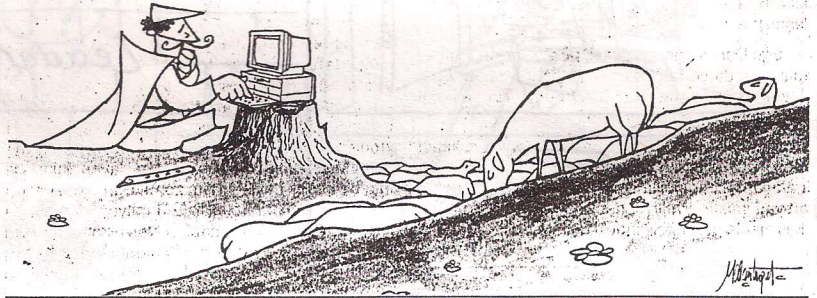

RAHHTI!

HAZIR OL!

MİDENİZ Mİ EKŞİDİ, BUZDOLABINA KOYUN...

İLK CHECK-UP'UNUZ

OTOPSİNİZ OLMASINI!

İÇİNE KAPANIKTI, BİR AÇILDI BOĞULDU...

O KADAR OBURDU Kİ, KIZ ARKADA-

ŞINA YIYECEK MİŞ GİBİ BAKARDI...

UÇURTmayı VURMASINLAR!

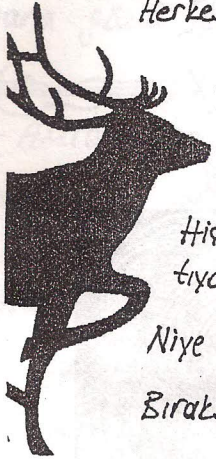
ONU CANLI İSTİYORUM.

HİÇ TANIMADIĞINIZ BİRİ SİZE ÇİÇEK VERİRSE SAKIN ŞAŞIRMAYIN, AYAKKABINIZI ÇIKARIP KAFASINA VURUN VE "HER KUŞUN ETİ YENMEZ" DEYİN!

HEY KITLEM!

Herkes evinin önünü süpürse bütün sokaklar tertemiz olur.

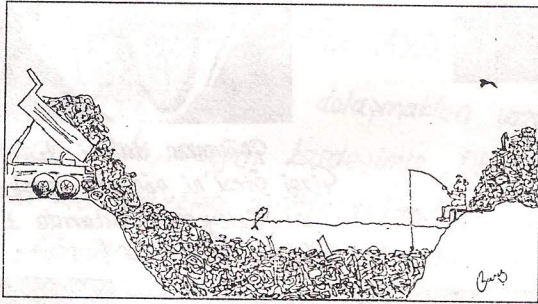
Ya hocam! Bu hafta mükemmel bir kız gördüm, kız bana resmen kesik atıyordu, ama isim vardı...

Hiç kimse dürüst değil abi, herkes birbirini aldatıyo annicaan.

Niye etütten sonra televizyon seyrede miyiz ya!

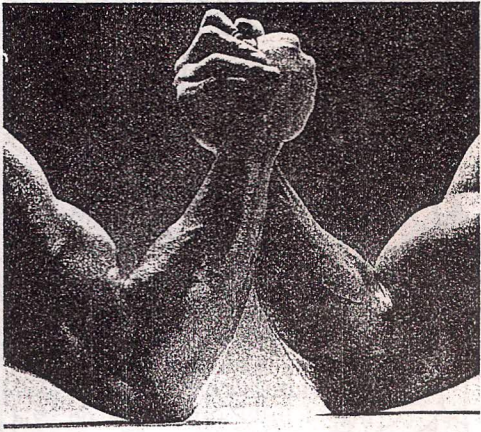
Biratsalar da şöyle akşama kadar yatacak...

DEAR MAN

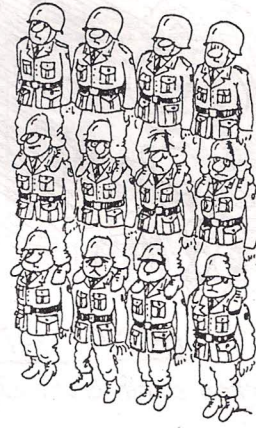

ASKERLİK YASI ONDOZUZA DÜŞÜRÜLDÜ... SINIF OKULLARININ SÜRESİ YARIYA İNDİRİLDİ... HARP OKULUNUN DA BİR YILA İNDİRİLMESİ HER AN GÜNDEME GELEBİLİR!

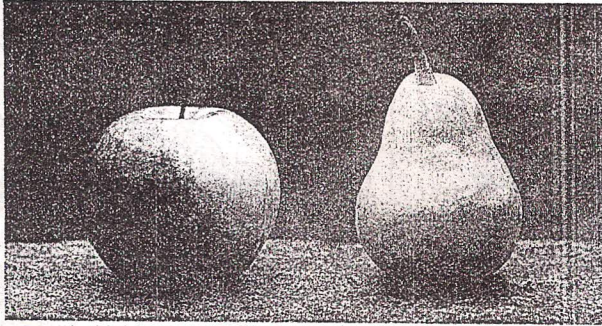

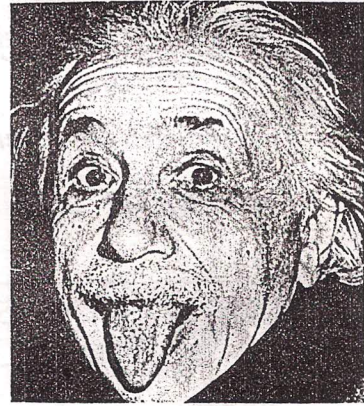
Harbiye'deki Rambo'lardan iki tane bilekleri güreştirirken pörülüyor...

Hızaya Geel!

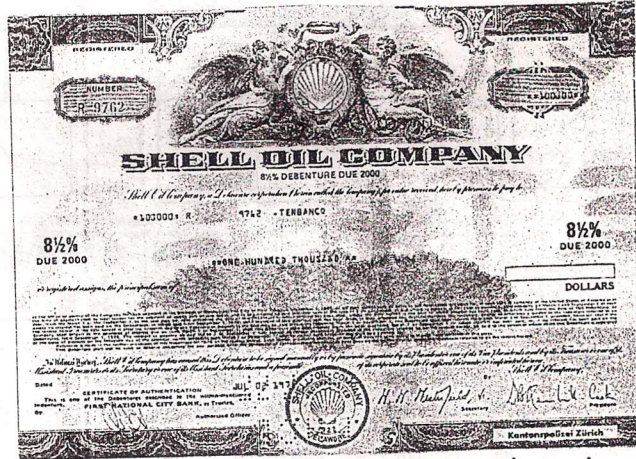
↑ Elma ← → ↑ Armut

Çağımızın dahisi Einstein Gizgi ötesi'ni görünce şaşkınlığını gizleyemedi. Yatarıda Einstein'ın bu hali görülüyor!

Şef Oturan Boğa diyor ki: Ugh! Arasınarlarda yüsek not alın, finalde 20 tane ate ihtiyacınız kalmayın! Ugh..

Gizgi ötesi'nden Yeni Bir Hizmet Daha! Bu sayımızdan itibaren Shell'in hisselerini vermeye başladık...

SİZDEN GELENLER...SİZDEN GELENLER..SİZDEN GELENLER..SİZDEN GELENLER...SİZDEN GELEN

"Arkadaşlarım izinde, "gaza" fazla basma eğiliminde olmasınlar!..." ÇİŞEK

Lütfen artık karar ver : KIZGIN mısın , KIRGIN mısın? ☹️

☹️ "Yücelcim, tafrayı bırak da ; artık benimle çay içmeye gel!

- SİZİN DEVRİNİZ ARTIK GEÇTİ... GÜNKÜ HARBİŞLER VAR!...

SİVİL MEMURLARIN DA PABLICU DAMA ATILYOR. ARTIK SİVİŞ MEMURLAR VAR..

⇒ I hate myself and I want to die.... SUMO

Dana gözlü yarım seninle kimse uğraşmıyor. O senin hüsnü Kuruntun ... VI\$

 ADMİRA MARKA GİTAR SATILIKTIR. İLBİNENENLER 59. KISMA GELSİN...

- AMİGA-500 marka bilgisayar satılıktır.... 60. KISIM

SÜT da BÜLBÜL GİBİ ÜT-... VI & YU

Tanrım, bütün güzel kadınları beni çıldırtmak için mi yarattın.... Lumuz: ABİZZA

Hey Tiyatroju JAWS'lar, 13 Mart geçti. Hala JAWS'lık yapmaya utanmıyor musunuz?..

(AFL) utanmadan başkasının maritasını kandırıp kütüphaneye göndermişsin. Bi dara olmasın (CAFY)

JAWS'LARA MÜTNE!... CAFE'NİZ AÇILDI...

HADI GÖZÜNÜZ AYDIN..

Müdüriyet of CAFE JAWS

(CAFY) damlarda dolazmaktan vazgeç, kediler sana pas verme2. (AFL)

Yeşil sahaların kralı, sevgili kardeşim2, Okul Futbol Takımı kaptanı İzer ÇORUHLU'ya geçmiş olsun der, en kısa sürede takımdaki yerini almasını dileriz... ERHAN

⇒ M. Beyinli, Kömüç ve Köfte bırakın artık benimle uğraşmayı, fena yapacağım ha... (ÇİŞEK) Prens

Benim Dana Gözlü yarım hergün ballubademli şakalara yersen duvarlar sana yetmez... VI

KOŞAK, İngilizce öğrenmekte hala kararlı mısın? ... Bir gurup fanatic

Ben mükemmel vererim, ipte o "mükemmel" benim. Halil

Tutmayın beni Alıca'yu öpücem.. Ayyaş kardeşler (M&T)

istilâlmarsının ilk iki kitabını ezberleyemedim, ya sorarlarsa.. Alıca

Harbişlere yardım insanlık görevimiz! Ati

Hızlıca hızlıca, çarık yok çarık, kendimi yüksel Caddesin-

de görüyorum şair.. Ezberlediniz, Bir Tiyatro eserinden...

Balkanların ve Ortadoğunun en peyik uzman Çavuşu "Os-

man Çavuş "

57.nci Ks.

Tören dolayısıyla binaya bacadan girilecek görev tipi)

emir (M.D)

Uyuz ve kuduz MES artık banyo yap!..

Çoraplarını yıkamaya niye hala pelen olmadı, Shakespeare'nin kardeşleri ortalığı karıştırıyorunuz, son kez uyarıyorum ... ES & Ci

Fahri savuşumuz Erhan şil payıyla resmi yalaca olmayı geçirding...

Kafeteryaya damsız girilmesin... Jaws
İyi kız Cennete gider, kötü kız her yere... Kızolog
Acııp yalen söylerim! Kedi
Bugün çarşamba acil hastaneye gidiyorum, pelince 60-E
ile maç yaparız (yemeyine)... Ahmet
Kokteyl var, garzinoya girilmez, hortta koridor
dan da pesilmez!.. F.M.

⇒ iki sarzana kola içindik. Kola için kaçı, Pepsi
içense hâlâ burada.. Kral FM.
Cimbomların Yeni şofanı:

- Ona toma MONA CO! (Mana diye okunur.)

Entfremdung

*In den Bäumen kann ich keine Bäume mehr sehen.
Die Äste haben nicht die Blätter, die sie in den Wind halten.
Die Früchte sind süß, aber ohne Liebe.
Sie sättigen nicht einmal.
Was soll nur werden?
Vor meinen Augen flieht der Wald,
vor meinem Ohr schließen die Vögel den Mund,
für mich wird keine Wiese zum Bett.
Ich bin satt vor der Zeit
und hungrig nach ihr.
Was soll nur werden?*

*Auf den Bergen werden nachts die Feuer brennen.
Soll ich mich aufmachen, mich allem wieder nähern?*

Ich kann in keinem Weg mehr einen Weg sehen.

Geh, Gedanke

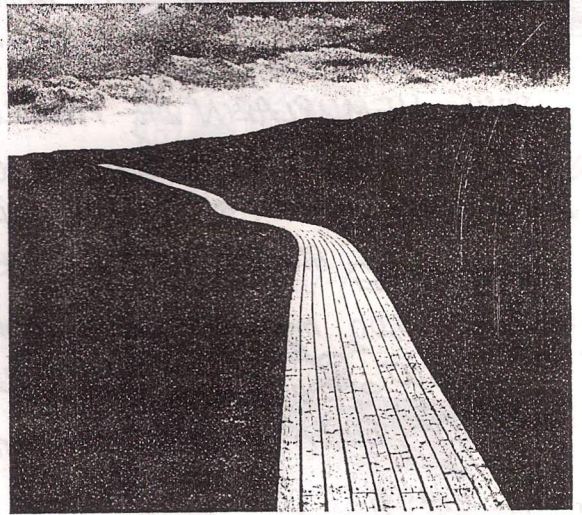
*Geh, Gedanke, solange ein zum Flug klares Wort
dein Flügel ist, dich aufhebt und dorthin geht,
wo die leichten Metalle sich wiegen,
wo die Luft schneidend ist
in einem neuen Verstand,
wo Waffen sprechen
von einziger Art.
Verficht uns dort!*

*Die Woge trug ein Treibholz hoch und sinkt.
Das Fieber riß dich an sich, läßt dich fallen.
Der Glaube hat nur einen Berg versetzt.*

Laß stehn, was steht, geh, Gedanke!,

*von nichts andrem als unserem Schmerz durchdrungen.
Entsprich uns ganz!*

Fotos: Rudolf Dietrich

Wahrlich

Für Anna Achmatova

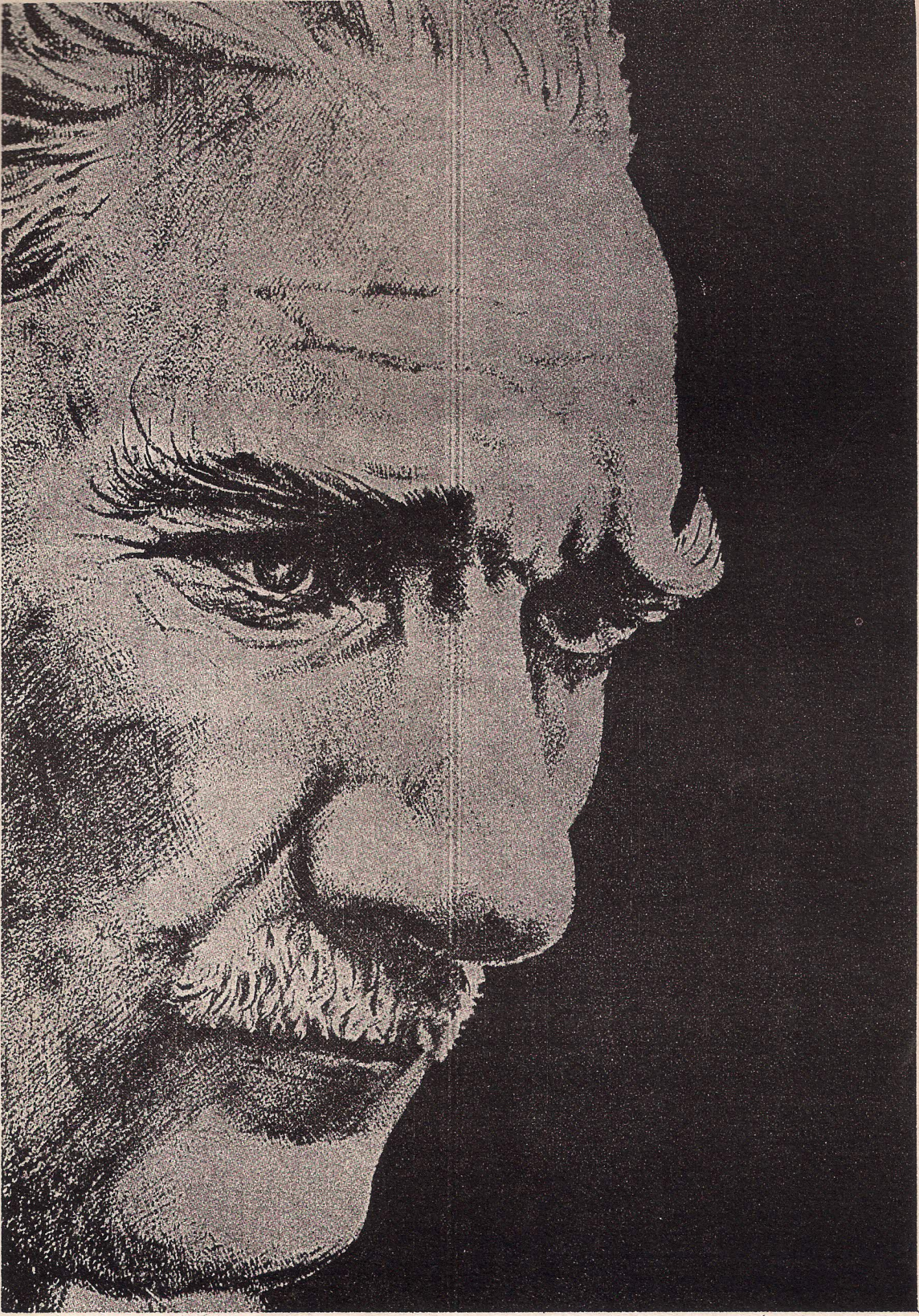
*Wem es ein Wort nie verschlagen hat,
und ich sage es euch,
wer bloß sich zu helfen weiß
und mit den Worten –*

*dem ist nicht zu helfen.
Über den kurzen Weg nicht
und nicht über den langen.*

*Einen einzigen Satz haltbar zu machen,
auszuhalten in dem Bimbam von Worten.*

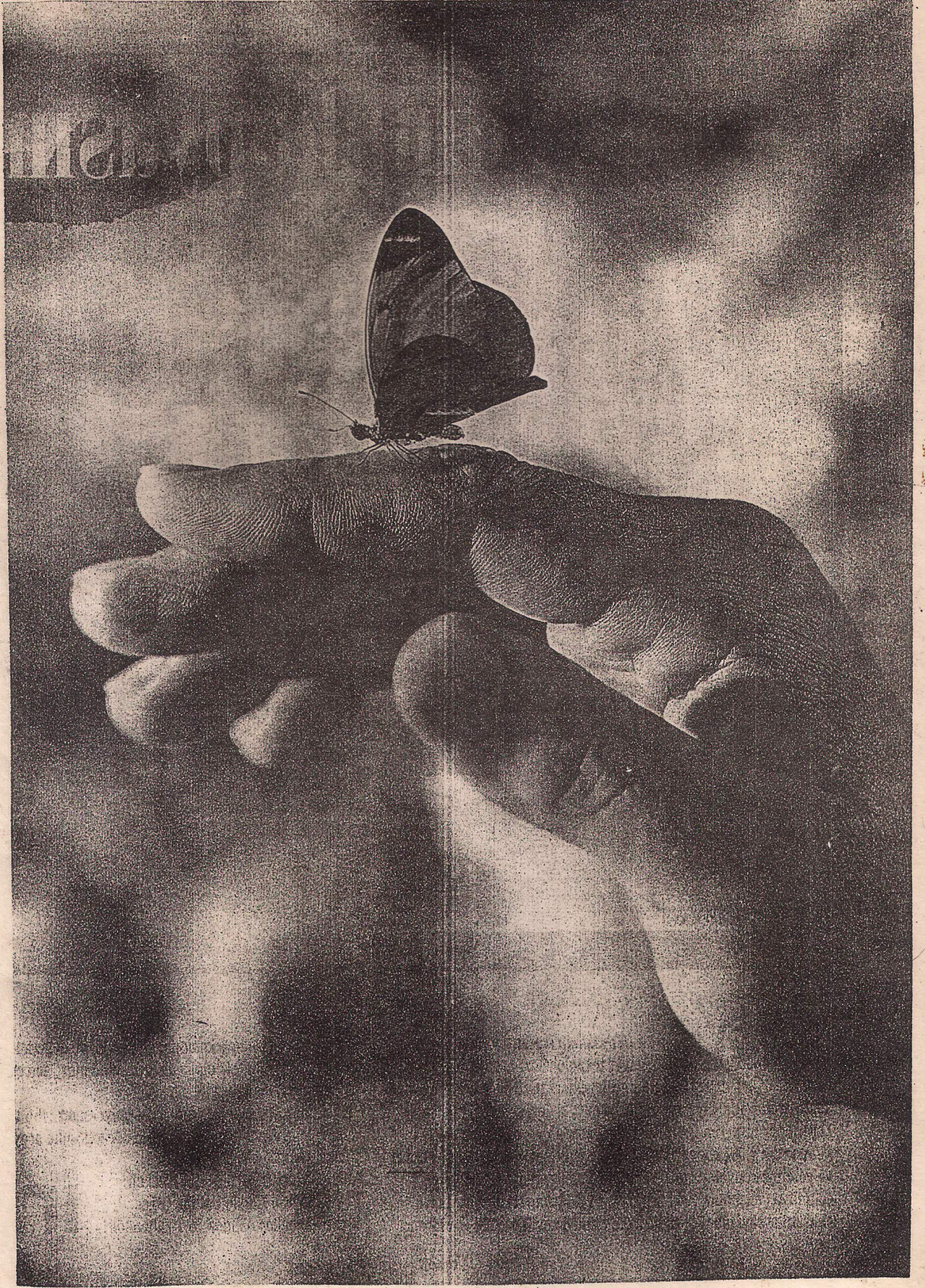
*Es schreibt diesen Satz keiner,
der nicht unterschreibt.*

Gedichte von
Ingeborg Bachmann

Din ve mezhep herkesin vicdanına kalmuş bir iştir. Hiçbir kimse hiçbir kimseyi ne bir din, ne de bir mezhep kabulüne icbar edebilir. Din ve mezhep hiçbir zaman politika aleti olarak kullanılamaz.

K. ATATÜRK

Bedeniyle maddi dünyaya bağlı olan insan , bir an için de olsa ruhunun derinliklerinden gelen sesle , kalbinde bir ırpıntı hisseder. İşte bu yüce sesleniş ; " SEVGİDİR ".